

उपोद्घात ।

श्रीजपति । विदितमन्त्रेण सारासारविचारचतुराणामनेरविदुषा
 श्रीमदनन्तनिगमान्तमिद्वान्तपगमास्वार्थानन्तवल्वाणगुणगणावर
 श्रीमदृणाभिषादीनां तत्तदिष्टदेवतानां स्वरूपप्रकाशकोशप्रि च ह
 र्शन-स्पर्शन-स्नेहन-पादन प्रदानादान-रक्षण-पूजन धवणादिभि म
 कल्पमगवद्भक्तानां निमित्तवल्किङ्कुषा धरुगनिर्हरणमचण्डभास्वर
 शुति श्रीमपूर्वाचार्ये मणनिंञ्चेतृमनानां क्षिति धर्मार्थराममोक्ष
 मदत्वेन मुहृत्तान्द्वारादिभिश्चान्यन्तमुद्गरोऽयं बृहत्स्तोत्ररत्ना
 करग्रन्थ सर्वापरि धरीवर्तीति। सोऽयमिद मराम्बापुर्यामस्मदीपपय
 याङ्कितपुस्तकत एव सुप्रचिदादिपथा प्रक्षेपणेन स्नात्राणां वेपरीन्व
 न्यूनाधिर्यं च विधायाप्रत्यंर्यं कतिपर्यमुद्गैजाल्याधिपतिभिर्मुद्गिना
 ऽगुद्वदुल्यो बहुशोपलभ्यते । इदानीं तस्मिन्नेरणया 'भाषसर्था'
 इत्युपपदधारिणा संपुक्तप्रदेशमध्यवर्ति 'उच्चार'मान्तान्-पाति-मुये
 पुर-वासिना श्रीमदुमारमणवरणा मचञ्चरीवेण श्रीदेवर्षिनन्दनाम्-
 जेन रघुधराशर्मशास्त्रिणा मरतापामेन संशोधितो धन्यैरन्यै कतिपर्यं
 स्तोत्रे सर्वधितथा म एवायं 'बृहत्स्तोत्ररत्नाकर' सेतुदीप्त
 चलयन्नेररणिमध्यवर्तिनां मनागनर्भागस्मान्नेपयमनुसरतापातिवग्द
 णीनां वेदिकममपाविराधेन तिष्ठाचारानुगणेन च स्वर्चिर्वाविभ्यादी
 न्वरविभूत्यन्यनमदेवताविशेषोपामवयना

क्तादिशिष्टसप्रदायावलम्बिनां निगिग्मत्तनानामारात्-वृदा-
नामन्पन्तोपकाराय श्रीमद्देदमार्गप्रतिष्ठापनाचार्य-पुत्ररपीग्म्य-
श्रीमन्निम्बार्काचार्याशया तन्निष्ठयेण गौडेशप्रदीपेन सत्येमादादि-
वासि भगीरथजनुया हरिप्रसादशर्मणा मुद्रापित । अत्रापि
प्राचीनार्वाचीनकविप्रणीतानि कानिचिद्द्वित्राणि म्त्राणि छन्दो-
भङ्गादिदोषयुतानि स्यु । क्वचिच्च प्रमादभ्रान्त्यादिपुरुषदोषगात्
पतित स्वकलित सा स्यात् 'भ्रान्ते पुरुषगर्मन्वात्' । तत्तु गुणदोषवि-
वेकनिपुणा विद्वांस सादरारम्भेकनेन ममीकुर्वन्त्विति विज्ञापयन्ति
सानुनयं—

भगीरथात्मजो हरिप्रसादशर्मा-

कालवादेवीरोड-रामवाडी,

मुवई-

श्री ।

बृहत्स्तोत्ररत्नाकरानुक्रमणिका ।

श्लोकसंख्या	स्तोत्रनाम	पृष्ठ
	मङ्गलम्	१

अथ गणपतिस्तोत्राणि ५ ।

१	गणेशवचनम्	२
२	संकष्टनाशनस्तोत्रम्	९
३	गणेशाष्टकम्	७
४	एकदन्तस्तोत्रम्	०
५	गणपतिस्त्रव	१३

अथ शिवस्तोत्राणि २५ ।

६	शिववचनस्तोत्रम्	१६
७	शिवमहिम्नस्तोत्रम्	२६
८	शिवमानसपूजा	३४
९	शिवभुजङ्गभयातम्नात्रम्	३६
१०	शिवपञ्चाक्षरम्नात्रम्	३०

1

1

1 4

1

1 4

1 7

1

4

अथ विष्णुस्तोत्राणि ४६ ।

३१	त्रिलोक्यमङ्गलकवचम्		७८
३२	नारायणवर्म		८३
३३	कृष्णाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्		८९
३४	विष्णुस्तवराज		९३
३५	कृष्णस्तवराज		९७
३६	विष्णुपञ्जरस्तोत्रम्		९९
३७	चतुःश्लोकीभागवतम्	---	१०३
३८	पाण्डवगीता		१०४
३९	सप्तश्लोकीगीता		११६
४०	पद्मदीस्तोत्रम्		११८
४१	गर्भस्तुति		११९
४२	वसुदेवकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रम्		१२०
४३	बालकृतं कृष्णस्तोत्रम्		१२१
४४	अच्युताष्टकम्		१२३
४५	पाण्डुरद्वाष्टकम्	--	१२६
४६	नारायणस्तोत्रम्	---	१२६
४७	शालग्रामस्तोत्रम्		१२०
४८	शंकराचार्यकृतं कृष्णाष्टकम्		१३३

1000000000

1

1

1000000000

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

श्लोकसंख्या	श्लोकानाम्	पृष्ठ
६९	श्रीहरिमोक्षम्	१८०
७०	श्रीहरिनामाष्टकम्	१८१
७१	श्रीहरिशरणाष्टकम्	१८२
७२	दीनध्याष्टकम्	१८५
७३	श्रीगोविंदाष्टकम्	१८६
७४	गमापत्यष्टकम्	१८८
७५	समन्वयष्टकम्	१९०
७६	गवतनाशनविष्णुमोक्षम्	१९१

अथ गमचन्द्रस्तोत्राणि १३ ।

७७	रामगीता	१९३
७८	रामरक्षाश्लोकम्	२०३
७९	रामनन्दराम	२०९
८०	सत्सिद्धमूलगमायणम्	२१२
८१	रामभक्ति	२१३
८२	रामहृदयम्	२१५
८३	रामस्तापम्	२१६
८४	सीतागमाष्टकम्	२१७
८५	गमाष्टकम्	२१९
८६	रामभक्ति	२२०

स्तोत्रसंख्या	स्तोत्रनाम	पृष्ठ
८७	अहल्याकृत रामस्तोत्रम्	२४४
८८	इन्द्रकृतं रामस्तोत्रम्	२४८
८९	अमरदासकृत रामचन्द्राष्टकम्	२४९

अथ देवीस्तोत्राणि १५ ।

९०	महालक्ष्म्याष्टकम्	२५०
९१	त्रिपुरसुन्दरीस्तोत्रम्	२५४
९२	देव्यपराधक्षमापणस्तोत्रम्	२५६
९३	आनन्दलहरी	२५८
९४	लक्ष्मीस्तोत्रम्	२६३
९५	वाराहीनिग्रहाष्टकम्	२६५
९६	वाराधनुग्रहाष्टकम्	२६७
९७	ताराष्टकम्	२६९
९८	शीतलाष्टकम्	२७१
९९	अश्रपूर्णास्तोत्रम्	२७३
१००	राधाकवचम्	२७६
१०१	लज्जुस्तोत्रम्	२७९
१०२	भगवतीपुण्याञ्जलिस्तोत्रम्	२८६
१०३	भगवत्यष्टकम्	२९२
१०४	संज्ञानामाष्टकम्	२९४

स्तोत्रसंख्या

स्तोत्रनाम

पृ

अथ सूर्यस्तोत्राणि ५ ।

१०५	सूर्यत्रयचम्	२९७
१०६	आदित्यहृदयम्	३००
१०७	सूर्याष्टकम्		३२४
१०८	सूर्यार्पास्तोत्रम्		३२५
१०९	सूर्यत्रयचम्		३२७

अथ गङ्गादिनदीस्तोत्राणि १४ ।

११०	शंकराचार्यविरचितं गङ्गाष्टकम्		३२९
१११	बाल्मीकिविरचितं गङ्गाष्टकम्		३३१
११२	कालिदासविरचितं गङ्गाष्टकम्	..	३३३
११३	गङ्गाष्टकम्	..	३३५
११४	गङ्गास्तव		३३७
११५	गङ्गाष्टकम्		३४०
११६	नर्मदाष्टकम्	..	३६८
११७	यमुनाष्टकम्		३६६
११८	यमुनाष्टकम्		३६८
११९	सरस्वत्याष्टकम्	..	३४७
१-०	त्रिपुराष्टकम्		३६९
१-१	मणिकर्णिकाष्टकम्		३५०

१

२

३

विद्यया ऽपि

४

५

६

७

८

९

१०

११

१२

१३

१४

१५

१६

१७

३

३

३

३

३

३

Handwritten notes and scribbles at the bottom of the page.

स्तोत्रसंख्या	स्तोत्रनाम	पृष्ठे
१४०	शयनस्तोत्रम्	३९६
१४१	भ्रष्टाष्टकम्	३९८
१४२	शिष्टस्तोत्रम्	३९९
१४३	प्रश्नोत्तरमाष्टिका	४०१
१४४	शिवमानसपूजा	४०३
१४५	गुरुरत्नविवेचनम्	४०६
१४६	निगममारस्तोत्रम्	४०७
१४७	तत्त्वमिस्तोत्रम्	४०९
१४८	श्रेयस्वरीस्तोत्रम्	४११
१४९	गुरुरस्तोत्रम्	४१३
१५०	परमेश्वरस्तुति	४१६
१५१	भगवच्छरणस्तोत्रम्	४२०
१५२	गुर्वष्टकम्	४२४
१५३	प्रश्नोत्तरमाष्टिका	४२५

अथ सकीर्णस्तोत्राणि ।

१५४	नवग्रहस्तोत्रम्	४३०
१५५	नवग्रहस्तोत्रम्	४३१
१५६	ऋणमाचनमङ्गलमन्त्रात्रयम्	४३३
१५७	शनिस्तोत्रम्	४३६

मार्गशीर्षमाहात्म्य-भाषाटीकासहित

यह अष्टादशपुराणप्रणेता श्रीमहाशुनि वेदव्यासविरचित, एकांकीतिमहस्रान्मक स्कन्दपुराणान्तर्गत है इसमें सप्तदश (१७) अध्यायोंमें उस भगवन्स्वरूप मार्गशीर्ष (अग्रहन, मगसर) नामका माहात्म्य वर्णित है कि जिसे श्रीमद्भगवद्गीता अ १० श्लो० ३५ में आनन्दवन्द श्रीवृष्णचन्द्रजीने स्वयं श्रीमुनसे “ मासाना मार्गशीर्षोऽहम् ” इत्यादिवाक्यमें अपनी प्रधानविभूतियोंमें परिगणित किया है उस, इतनेसही सुप्रमदाशय जान सक्ते हैं, कि इस पुरतनकी कितनी बड़ी आवश्यकता है मूलमात्र छपे हुए इसके होत हुएभी संस्कृता नभिन्न मदाशय इसके आशयसे वैचितही रहते थे यह देख देने इसकी सरल हिन्दीभाषाटीका बनवाकर उच्चम प्रकारमें पुस्तकाकार छपाकर प्रकाशित किया है यद्यपि यह सर्वसाधारणको असाधारण उपयोगी है तथापि मूल्य केवल ॥ आदा म ८८ रक्का गया है

आपका,

हरिप्रसाद भगीरथजी

प्रार्थान पुस्तक

श्री ।

वृहत्स्तोत्ररत्नाकरः ।

अथ मङ्गलम् ।

श्रीगणेशाय नम । अत्रिलमदजलनिवहभ्रमस्कृत्ला-
नीकमेवितरूपोत्तम् । अभिमतफलदातार कामेश ग-
णपति वन्दे ॥ १ ॥ य ब्रह्म वेदान्तनिदो वदन्ति पर
प्रधान पुरुष तथान्ये । विश्वोद्वेते कारणमीश्वर वा
तस्मै नमो विघ्नविनाशनाय ॥ २ ॥ शुक्लाम्बरधर
त्रिष्णु ऋगिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रमन्नवदन ध्याये-
त्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ ३ ॥ नारायण नमस्कृत्य नरं
चैव नरोत्तमम् । देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमु-
दीरयेत् ॥ ४ ॥ व्यास वसिष्ठनक्षार ऋक्ते पौत्रम-
कल्मषम् । पराभरात्मज वन्दे शुकतात तपोनि-
धिम् ॥ ५ ॥ अचतुर्वदनो ब्रह्मा द्विवाहुरपरो हरिः ।
अभाल्लोचन शम्भुर्भगवान् वादरायण ॥ ६ ॥

युगभुजं रक्ताङ्गराग विभु तुर्ये तु द्विभुज सिताङ्ग-
 रुचिर सर्वार्थद सर्वदा ॥ ३ ॥ विनायक शिखां
 पातु परमात्मा परात्पर । अतिसुन्दरकायस्तु म-
 स्नक सुमहोत्कट ॥ ४ ॥ ललाट कश्यप पातु
 भ्रूयुगं तु महोदर । नयने भालचन्द्रस्तु गजास्य-
 स्त्वोष्ठपद्मवौ ॥ ५ ॥ जिह्वा पातु गणक्रीडश्रुशुक गि-
 रिजामुत । वाच विनायक पातु दन्तान् रक्षतु दु-
 र्मुख ॥ ६ ॥ श्रवणौ पाणपाणिस्तु नासिका चिन्तितार्-
 थद । गणेशस्तु मुख कण्ठ पातु देवो गणजय ॥ ७ ॥
 स्कन्धौ पातु गजस्कन्ध स्तनो विघ्नविनाशन । हृदय
 गणनाथस्तु हेरम्यो जठर महान् ॥ ८ ॥ धराधर पातु
 पार्श्वौ पृष्ठ विघ्नहर शुभ । लिङ्ग गुह्य सदा पातु व-
 क्तुण्डो महाबल ॥ ९ ॥ गणक्रीडो जानुजङ्घे ऊरू मङ्ग-
 लमूर्तिमान् । एकदन्तो महाबुद्धि पादौ गुल्फौ सदाऽ-
 चतु ॥ १० ॥ क्षिप्रप्रमादनो बाहू पाणी आशाप्रपूरक ।
 अङ्गुलीश्च नखान्पातु पद्महस्तोऽरिनाशन ॥ ११ ॥ स-
 र्वाङ्गानि मयूरेशो विश्वयापी सदाऽवतु । अनुत्तमपि

कर्मणि ॥ २१ ॥ सप्तवार जपेदेतद्दिनानामेकविंशतिम् ।
 तत्तत्फलमवाप्नोति साधको नात्र सशयः ॥ २२ ॥
 एकविंशतिवारं च पठेत्तामदिनानि यः । कारागृह-
 गत सद्यो राज्ञा वध्यं च मोचयेत् ॥ २३ ॥ राजदर्श-
 नवेलायां पठेदेतद्विवास्त ॥ स राजानं वशं नीत्वा
 प्रकृतींश्च सभां जयेत् ॥ २४ ॥ इदं गणेशकवचं
 कश्यपेन समीरितम् । मुद्गलाय च तेनाथ माण्डन्याय
 महर्षये ॥ २५ ॥ मह्यं स प्राह कृपया कवचं सर्वसि-
 द्धिदम् । न देयं भक्तिहीनाय देयं श्रद्धावते शुभम्
 ॥ २६ ॥ अनेनास्य कृता रक्षा न बाधाऽस्य भवेत्क-
 चित् । राक्षसामुखेतालदैत्यदानसभवा ॥ २७ ॥
 इति श्रीगणेशपुराणे उत्तमखण्डे गालकीडाया पट्ट-
 शीतितमेष्व्याये गणेशकवचं सपूर्णम् ॥ १ ॥

२ सकृष्टनाशनस्तोत्रम् ।

(नारदपुराणे) ।

श्रीगणेशाय नमः । नारद उवाच । प्रणम्य शिरः

12
10-10-10

72

1

1

1

1

३ गणेशाष्टकम् । (गणेशपुराणे) ।

श्रीगणेशाय नम । सर्वे ऊचु । यतोऽनन्त-
रनन्ताश्च जीवा यतो निर्गुणादप्रमेया गुणास्ते । यतो
भाति सर्वं त्रिधा भेदभिन्नं सदा तं गणेन नमामो
भजाम ॥ १ ॥ यतश्चाविरासीजगत्सर्वमेतत्तथाञ्जा-
सनो विश्वगो विश्वगोप्ता । तथेन्द्रादयो देवसंघा म-
नुष्या सदा तं गणेश नमामो भजाम ॥ २ ॥ यतो
वह्निभानू भवो भूर्जल च यत सागराश्चन्द्रमा व्योम
वायु । यत स्थावरा जगमा वृक्षमघा सदा तं ग-
णेश नमामो भजाम ॥ ३ ॥ यतो दानवा विन्नरा
यक्षसघा यतश्चारणा वारणा श्वापदाश्च । यत-
पक्षिणीय यतो वीरुधश्च सदा तं गणेश नमामो
भजाम ॥ ४ ॥ यतो शुद्धिरक्षाननाशो मुमुक्षुर्वेत्
सपदो भक्त्यमृतोपिका स्यु । यतो विघ्ननाशा यत-
कार्यसिद्धि सदा तं गणेश नमामो भजाम ॥ ५ ॥
यत पुत्रमपयतो वाञ्छितार्थो यतो भक्तविभक्त्या-

५

५

५

५

५

५

५

५

५

५

५

५

५

प्रभु ॥ १३ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखण्डे
श्रीगणेशाष्टकं संपूर्णम् ॥ ३ ॥

४ एकदन्तस्तोत्रम् ।

श्रीगणेशाय नम ॥ महासुर सुशान्त वै दृष्ट्वा विष्णु-
मुक्त्वा सुरा । भृग्वादयश्च मुनय एकदन्तं समाययु
॥ १ ॥ प्रणम्य तं प्रपूज्यादौ पुनस्त नेसुरादरात् ।
तुष्टुर्हर्षसयुक्ता एकदन्त गणेश्वरम् ॥ २ ॥ देवर्षय
ञ्जु ॥ सदात्मरूप सकलादिभूतममायिनं सोऽहम-
चिन्त्यबोधम् । अनादिमध्यान्तविहीनमेक तमेक-
दन्त शरण ब्रजाम ॥ ३ ॥ अनन्तचिद्रूपमय गणेश
ह्यभेदभेदादिविहीनमाद्यम् । हृदि प्रकाशस्य धर
स्वधीस्थ तमेकदन्त शरण ब्रजाम ॥ ४ ॥ विश्वा
दिभूत हृदि योगिना वै प्रत्यक्षरूपेण विभान्तमेकम् ।
सदा निरालम्बसमाधिगम्य तमेकदन्त ० ॥ ५ ॥ स्व-
विम्बभावेन विलामयुक्त त्रिन्दुस्वरूपा रचिता स्व
माया । तस्या स्ववीर्यं प्रददाति यो वै तमेकदन्त ०

वि १ १ १ १

१५

क १

१६

त्रय १ १ १

१७

क १

१८

गचि १ १

नट १ १ १

१९

अनक १ १ १ १

२०

प्रगि १ १ १

२१

त्मक १ १ १ १

२२

नप १ १ १

२३

रूप १ १ १ १

२४

त्रया १ १ १ १

२५

नाप्र १ १ १ १

२६

विभाव १ १ १ १ १

२७

भव १ १ १ १

२८

भावात् १ १ १ १ १

२९

गणनाथ एकस्तमेक० ॥ १५ ॥ त्वदाज्ञया भान्ति
 ग्रहाश्च सर्वे नक्षत्ररूपाणि विभान्ति खे वै । आधार-
 हीनानि त्वया घृतानि तमेक० ॥ १६ ॥ त्वदाज्ञया
 सृष्टिकरो विधाता त्वदाज्ञया पालक एव विष्णु । त्व-
 दाज्ञया सहस्ते हसेऽपि तमेक० ॥ १७ ॥ यदाज्ञया
 भूर्जलमध्यसस्या यदाज्ञयाऽप्य प्रवहन्ति नद्य । सीमा
 सदा रक्षति वै समुद्रस्तमेक० ॥ १८ ॥ यदाज्ञया देव
 गणो दिविष्ठो ददाति वै कर्मफलानि नित्यम् । यदा
 ज्ञया शैलगणोऽचलो वै तमेक० ॥ १९ ॥ यदाज्ञया
 शेष इलाधरो वै यदाज्ञया मोहकरश्च काम । यदाज्ञया
 कालधरोऽर्यमा च तमेक० ॥ २० ॥ यदाज्ञया वाति वि-
 भाति वायुर्यदाज्ञयाऽग्निर्जठरादिसम्य । यदाज्ञया वै
 सचराचर च तमेक० ॥ २१ ॥ सर्वान्तरे संस्थितमेकगुह
 यदाज्ञया सर्वमिदं विभाति । अनन्तरूप हृदि बोधक
 वै तमेक० ॥ २२ ॥ य योगिनो योगश्लेन साध्य
 कुर्वन्ति तं क स्तवनेन स्तौति । अत प्रणामेन
 सुसिद्धिदोऽस्तु तमेक० ॥ २३ ॥ गृत्समद उवाच ।

एषः कुरुयाच प्रजापत्या मममुनयश्च वै । तर्णाभाव
प्रजापत्या ननः कुरुयाच ॥ २६ ॥ मः वानुयाच श्री
तामा गच्छन्त मन्त्रे वै । तस्मात् तान्महाभागा
नः कुरुयाच ॥ २७ ॥ गच्छन्त त्वात्र ॥
प्रजापत्या म्मि च त्वाण सुग मयिगणा ऋत्वि ।
गणयः प्रजापत्या त्वा त्वाह्वयामि मनसाग्मितम् ॥ २८ ॥
* । कुरुयाच ॥ २९ ॥ म्नाय प्रीतिप्रदा मम मयिगति
* । कुरुयाच ॥ ३० ॥ त्वा त्वाह्वयामि मन्त्रे वै ।
* । कुरुयाच ॥ ३१ ॥ म्नाय प्रीतिप्रदा मम मयिगति
* । कुरुयाच ॥ ३२ ॥ त्वा त्वाह्वयामि मन्त्रे वै ।
* । कुरुयाच ॥ ३३ ॥ म्नाय प्रीतिप्रदा मम मयिगति
* । कुरुयाच ॥ ३४ ॥ त्वा त्वाह्वयामि मन्त्रे वै ।
* । कुरुयाच ॥ ३५ ॥ म्नाय प्रीतिप्रदा मम मयिगति
* । कुरुयाच ॥ ३६ ॥ त्वा त्वाह्वयामि मन्त्रे वै ।
* । कुरुयाच ॥ ३७ ॥ म्नाय प्रीतिप्रदा मम मयिगति
* । कुरुयाच ॥ ३८ ॥ त्वा त्वाह्वयामि मन्त्रे वै ।
* । कुरुयाच ॥ ३९ ॥ म्नाय प्रीतिप्रदा मम मयिगति
* । कुरुयाच ॥ ४० ॥ त्वा त्वाह्वयामि मन्त्रे वै ।

जयी भवेत् ॥ ३२ ॥ नित्यं यः पठते स्तोत्रं ब्रह्मभूतं
 सर्वैर्नरैः । तस्य दर्शनं सर्वे देवाः पूजां भवन्ति
 वै ॥ ३३ ॥ एव तस्य वचं श्रुत्वा प्रहृष्टा देवतर्पयः ।
 ऊचुः करपुट्य सर्वे भक्तियुक्ता गजाननम् ॥ ३४ ॥
 ॥ इत्येकदन्तस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥ ४ ॥

५ गणपतिस्तव ।

श्रीगणेशाय नमः । ऋषिरुवाच । अज निर्वि-
 कल्प निराहारमेक निरानन्दमानन्दमद्वैतपूर्णम् ।
 परं निगुण निर्विशेष निरीह परब्रह्मरूप गणेश
 भजेम ॥ १ ॥ गुणातीतमान चिदानन्दरूप चिदा-
 भासक सर्वगं ज्ञानगम्यम् । मुनिध्येयमाशानरूप
 परेशं परब्रह्मरूप गणेश भजेम ॥ २ ॥ जगत्कारण
 कारणज्ञानरूप सुरादि सुखार्दि गुणेश गणेशम् ।
 जगद्व्यापिन विश्ववन्द्य सुरेश परब्रह्मरूप गणेश
 भजेम ॥ ३ ॥ रजोयोगतो ब्रह्मरूप श्रुतिज्ञ सदा का-
 र्यसक्त हृदाऽचिन्त्यरूपम् । जगत्कारण सर्वविद्या

घातपीडां लभेत । हसत्मूर्यविम्बे विशाले स्थिते-
 ऽय जनो ध्वान्तपीडा कथं वा लभेत ॥ ११ ॥
 वयं भ्रामिता सर्वथाऽज्ञानयोगादलब्धा तवाङ्घ्रिं
 चहृन्वर्षपूगान् । इदानीमवाप्तास्तवैव प्रसादात्प्रपन्ना
 न्सदा पाहि विश्वभराद्य ॥ १२ ॥ एव स्तुतो गणे
 शस्तु संतुष्टोऽभून्महामुने । हृपया परयोपेतोऽभिधा
 तुमुपचक्रमे ॥ १३ ॥ इति श्रीमदृषिप्रणीतो
 गणपतिस्तव सपूर्ण ॥ ५ ॥

not at all
in a way

10

10

10 10 10 10

10

ॐ नमो भगवते ज्वलज्वालामालिने ॐ नरिं नि-
 त्यतृप्तिधाम्ने तत्पुपात्मने तर्जनभ्या नम । ॐ
 नमो भगवते ज्वलज्वालामालिने ॐ मरु अनादि-
 शक्तिधाम्ने अघोरात्मने मध्यमाभ्या नम । ॐ नमो
 भगवते ज्वलज्वालामालिने ॐ गिरिं स्वतन्त्रशक्तिधा-
 म्ने वामदेवात्मने अनामिकाभ्या नम । ॐ नमो भ-
 गवते ज्वलज्वालामालिने ॐ वारों अल्लभशक्तिधाम्ने
 सद्योजातात्मने कनिष्ठिकाभ्या नम । ॐ नमो भगव-
 ते ज्वलज्वालामालिने ॐ पर अनादिशक्तिधामे-
 सर्वात्मने करतलकरपृष्ठाभ्या नम । एव हृदयादि ।
 अथ ध्यानम् । वज्रदट्ट त्रिनयनं कालरुण्डमरिंदमम् ।
 सहस्रकरमत्युग्र वन्दे शभुमुमापतिम् ॥ १ ॥ अथा-
 पर सर्वपुराणगुह्य नि शेषपापौघहर पवित्रम् ।
 जयप्रद सर्वविपत्प्रमोचन वक्ष्यामि भव कवच हि-
 ताय ते ॥ २ ॥ ऋषभ उवाच । नमस्तृण्य महादेव
 विश्वव्यापिनमीश्वरम् । वक्ष्ये शिवमय वर्म सर्व-

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

1

2

3

4

चात्यादिर्भितेरविलाञ्च तापात् ॥ १० ॥ प्रदीप्तविद्यु-
 त्कनकावभामो पिद्यावराभीतिकृटारपाणि । चतु-
 र्मुसस्तत्पुस्पस्त्रिनेत्र प्राच्या स्थितं रक्षतु माम-
 जस्रम् ॥ ११ ॥ कृटारवेदाङ्गुणापाशशूलकपालदृषा
 क्षणुणान्दधान । चतुर्मुखो नीलरुचिस्त्रिनेत्र पाया
 दधोरो दिशि दक्षिणस्याम् ॥ १२ ॥ कुन्देन्दुगङ्गा
 स्फटिकावभामो वेदाक्षमालावरदाभयाङ्ग । ऽपस्र
 श्रतुर्वक्त्र उरुप्रभाव मद्योऽधिजातोऽस्तु मा प्रती-
 च्याम् ॥ १३ ॥ वराक्षमालाभयटङ्गहस्त सरोज
 विञ्जलसमानवर्ण । त्रिलोचनभारचतुर्मुखो मा
 पायादुर्दीच्या दिशि वामदेव ॥ १४ ॥ वेदाभये
 षाङ्गुणापाशटङ्गकपालदृषाक्षकशूलराणि । मित-
 द्युति पद्ममुखोऽस्तान्मामीशान उर्ध्वं पद्मप्रकाश
 ॥ १५ ॥ सूर्धानमव्यान्मम चन्द्रमौलेर्भाल ममा
 व्यादध भालनेत्र । नेत्रे ममाव्याङ्गनत्रहागे नार्त्ता
 सदा रक्षतु विश्वनाथ ॥ १६ ॥ पायाञ्जनी म ध्रु
 निगीतवीरि कपोलमव्यात्मनत कपाल्त्रि । वक्त्र

+

1

1

1

2

+

7 23

- 2 2

4

11

-

2 1

+

4 1

2

1

4

1

1 1-1

अथवा

युक्त

युक्त

युक्त

युक्त

युक्त

युक्त

युक्त

युक्त

1
2

प्कारणाय निरातङ्काय निष्पपञ्चाय नि सगाय नि-
 र्दन्दाय निराधाराय नीरागाय निष्क्रोचाय निर्मलाय
 निष्पापाय निर्मयाय निर्विकल्पाय निर्भेदाय नि-
 ष्क्रियाय निस्तुलाय नि सशयाय निस्ज्जनाय निरुप-
 मविभवाय नित्यशुद्धबुद्धपरिपूर्णसच्चिदानन्दाद्रया-
 य परमशान्तस्वरूपाय तेजोरूपाय तेजोमयाय जय
 जय रुद्र महारौद्र भद्रावतार महाभैरव कालभैरव
 कल्यान्तभैरव कपालमालाधर खट्वाङ्गखड्गचर्मपा-
 शाङ्कुगडमस्तूलचापबाणगदाशक्तिभिन्दिपालतोमर-
 मुसलमुद्गरपाशपरिघभुशुण्डीरातघ्नीचक्राद्यायुधभीष
 णरुहर सहस्रमुख दशकुरालवदन विकटाट्टहास-
 विस्फारितब्रह्माण्डमण्डल नागेन्द्रकुण्डल नागेन्द्रहार
 नागेन्द्रवलय नागेन्द्रचर्मधर मृत्युजय त्र्यम्बक त्रिपुरा-
 न्तक विश्वरूप विरूपाक्ष विश्वेश्वर वृषभवाहन विश्व-
 तोमुख सर्वतो रक्ष रक्ष मा ज्वल ज्वल महामृ-
 त्युमपमृत्युभयं नागय नागय चोरभयमुत्सादयो-
 त्सादय विषमर्षभय रामय गमय चोरान्मारय मा-

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1

कस्ये विषय पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य
 न वच ॥ २ ॥ मधुस्फीता वाच परमममृत निर्मित-
 वतस्तव ब्रह्मन्किं वागपि सुरगुरोर्विस्मयपदम् । मम
 त्वेता वाणीं गुणकथनपुण्येन भवत पुनामीत्यर्थे-
 ऽस्मिन् पुरमथन वुद्धिर्व्यवसिता ॥ ३ ॥ तवैश्वर्यं
 यत्तज्जगदुदयरक्षाप्रलयकृद्रयीवस्तु व्यस्त तिसृषु
 गुणभिन्नासु तनुषु । अभव्यानामस्मिन्वरद रमणी-
 यामरमणीं विदन्तु व्याक्रोर्षो विदधत इहेके जडधि-
 य ॥ ४ ॥ किमीह किंकाय स खलु किमुपायस्त्रि-
 भुवन किमागारो धाता सृजति किमुपादान इति
 च । अतर्क्येश्वये त्वग्यनवमसुस्थो हतधिय-
 कुतकोऽय काश्चिन्मुखरयति मोहाय जगत ॥ ५ ॥
 अजन्मानो लोका किमवयववन्तोऽपि जगता-
 मधिष्ठाताः किं भवविधिरनादृत्य भवति । अनीशो
 वा कुर्याद्भुवनजनने क परिकरो यतो मन्दास्त्वा
 प्रत्यमखर सशेरत इमे ॥ ६ ॥ त्रयी सारय योग
 पशुपतिमत वेष्णवमिति प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिद-

मद पथ्यमिति च । रुचीनां वैचित्र्याद्बहुकटिल-
 नानापथजुषा नृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव-
 इव ॥७॥ महोक्ष खट्वाङ्ग परशुरजिन भस्म फणिन
 कपालं चेतीयत्तत्र वदर तन्त्रोपकरणम् । सुरास्ता
 तामृद्धिं दधति तु भद्रहूप्रणिहितां नहि स्वात्माराम
 विषयमृगतृष्णा भ्रमयति ॥ ८ ॥ ध्रुव कश्चित्सर्व
 सफलमपरस्त्वध्रुवमिदं परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति
 गदति व्यस्तविषये । समस्तेऽप्येतस्मिन्पुरमक्षत
 तैर्विस्मित इव स्तुवाञ्जिहेमि त्वां न खलु ननु धृष्ट
 मुसस्ता ॥ ९॥ तत्रैश्वर्यं यत्नाद्यदुपरि विरिञ्चो हरि-
 रध परिच्छेत्तु यातावनलमनलक्ष्कन्धवपुष । ततो
 भक्तिश्रद्धाभयगृणभ्या गिरिश यत् स्वय तस्व
 ताभ्या तत्र किमनुवृत्तिर्न फलति ॥ १० ॥ अयत्ना
 दापाय त्रिभुवनमैस्वयतिरु दशास्यो यद्वहून-
 मृत रणरुण्डपगान् । गिर पद्मश्रेणीरचितवा-
 णान्भोमद्वये स्थिगवारत्वदत्तेन्निपुरहर विस्फूर्जि-
 तमिदम् ॥ ११ ॥ अमुष्य त्वत्सेनाममधिगतमार

भुजवन बलात्फेलासेऽपि त्वदधिवसतो विक्रमय
 त । अलभ्या पातालेऽप्यलमचलिनाऽष्टरिरसि
 प्रतिष्ठा त्वय्यासीद्भुवमुपचितो मुह्यति खल ॥ १२ ॥
 यद्दद्धं सुत्राम्णो वरद परमोच्चैरपि सतीमधश्चक्रे
 त्राण परिजनविधेयत्रिभुवन । न तच्चित्र तस्मि
 न्स्वस्वितरि त्वचरणयोर्न कस्याप्युन्नत्ये भवति
 शिस्मस्त्यय्यवनाति ॥ १३ ॥ अकाण्डब्रह्माण्डक्षय-
 चकितदेवासुररूपाविधेयस्याऽऽसीद्यम्बिनयन विप
 सहतवत । स कल्पाय कण्ठे तव न कुरुते न
 ध्रिमयदो विकारोऽपि श्लाघ्यो भुवनभयभङ्गव्य-
 सनिन ॥ १४ ॥ अभिद्धार्था नैव क्वचिदपि
 सदेवासुरनरे निवर्तन्ते नित्य जगति जयिनो यस्य
 विशिखा । म पश्यन्नीश त्वामितरसुरमाधारण
 मभूत् स्मर स्मर्तव्यात्मा न हि वशिषु पथ्य
 परिभव ॥ १५ ॥ महीपादाघानाद्भ्रजति महत्मा
 सशयपद पद विष्णोर्भ्राम्यद्भुजपरिघरुणभ्रह्म
 णम् । मुद्दुर्योर्दोस्थ यात्यनिभृतजयनाडितनय

11

12

13

धानव्यसनिनो ध्रुव कर्तुं श्रद्धाविधुरमभिचारायहि
 मखा ॥ २१ ॥ प्रजानाथ नाथ प्रसभमभिकम्बा दुहि-
 त्तर गत रोहिद्धूता रिमयिषुमृष्यस्य वपुषा । धनु-
 ष्पाणेर्यात दिवमपि सपत्राकृन्ममुं त्रसन्त तेऽद्यापि
 त्यजति न मृगव्याधरभस ॥ २२ ॥ स्वलावण्या
 शमाश्रुतधनुषमहाय तृणवत्पुर प्लष्ट दृष्टा पुरमथन
 पुष्पायुधमपि । यदि स्त्रेण देवी यमनिरतदेहार्ध
 घटनादेवैतित्वामळा ततवरद मुग्धा युवतय ॥ २३ ॥
 श्मशानेष्वार्कीडा स्मरहर पिशाचा सहचराश्रिता
 भम्मालेष स्वगपि नृकरोशीपरिकर ॥ अमङ्गल्य
 शील तव भवतु नामैवमखिल तथापि स्मर्तृणा
 वरद परम मङ्गलममि ॥ २४ ॥ मन प्रत्यक्चित्ते
 सविधमवधायान्तमस्त प्रहृष्यद्रोमाण प्रमदमलि
 लेत्सगितदृश । यदालोक्याहाद हृद इव निम
 ज्ज्यामृतमये दधत्यन्तस्तत्त्व किमपि यमिनस्तत्कि-
 ल भवान् ॥ २५ ॥ त्वमर्कस्त्व सोमस्त्वममि पवन
 स्त्व द्रुतवहस्त्वमापस्त्व व्योम त्वमु धरणिरात्मा

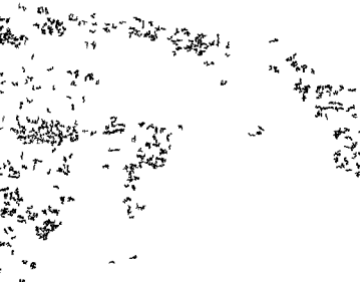
100

100

100

100

णानि चेत श्लेशवश्य क्व चेद क्व च तव गुणसीमो-
 हहिनी शश्वदृष्टि । इति चकितममन्दीकृत्य मां
 भक्तिराधादरद चरणयोस्ते वाक्यगुण्योपहारम् ॥ ३१ ॥
 अमितगिस्मिम स्यात्कजल सिन्धुपात्रे सुरतस्वर-
 गावा लेखनी पत्रमुर्वी । लिखति यदि गृहीत्वा
 गारदा मर्वकाल तदपि तव गुणानामीरा पारं न
 यानि ॥ ३२ ॥ असुरसुरमुनीन्दैर्धितस्येन्दुमौलेर्ध्र-
 धितगुणमहिम्नो निर्गुणस्येश्वरस्य । सकलगुणव-
 णिष्ठ पुण्यदन्ताभिधानो रचिरमलघुवृत्ते स्तोत्रगे-
 तच्चकार ॥ ३३ ॥ अहरहरनवद्य धूर्जटे स्तोत्रमे-
 तत्पठति परमभक्त्या शुद्धचित्त पमान्य । सु-
 भवति शिवलोके स्रुतुल्यस्तथाऽत्र प्रचुरतरधनायु-
 पत्रयान्कर्त्तिमाश्च ॥ ३४ ॥ महशान्नापरा देवो
 महिम्नो नापरा म्नुति । अधोरात्रापरा मन्त्रो नास्ति
 तत्त्व गुरो परम् ॥ ३५ ॥ दाक्षा दान तपस्तीर्थ
 ज्ञान यागादिका क्रिया । महिम्न स्तवपाठस्य
 कला नार्हन्ति पाठशीम् ॥ ३६ ॥ कुसुमदशननामा

प्य च धूरं तथा दीप देव दयानिधे पशुपते हृत्क-
 ल्पित गृह्यताम् ॥ १ ॥ सौवर्णे मणिसखण्डरत्नराचिते
 पात्रे घृत पायस भक्ष्य पद्मविध पयोदधियुत रम्भा-
 फल पायसम् । शाकानामयुत जल सूचिकरं
 कर्पूरखण्डोज्ज्वलं ताम्बूल मनसा मया विरचितं
 भक्त्या प्रभो स्वीकुरु ॥ २ ॥ छत्र चामरयोर्युग
 व्यजनक चादर्शक निर्मलं वीणाभेरिमृदङ्गकाह-
 लकलागीत च नृत्य तथा । साष्टाङ्ग प्रणति
 स्तुतिर्नहुमिथा ह्येतत्प्रमस्त मया सकल्पेन सम-
 पित तव विभो पूजा गृहाण प्रभो ॥ ३ ॥ आत्मा
 त्व गिरिजा मति महचरा प्राणा रगिर गृह
 पूजा ते त्रिपयोपभोगरचना निद्रा समाधिस्थिति ।
 सचार पदयो प्रदक्षिणविधि स्तोत्राणि सर्वा
 गिरो यद्यत्कर्म करोमि तत्तत्प्रविल गभो तवाय-
 धनम् ॥ ४ ॥ इत्येव हरपूजन प्रतिदिन यो वा त्रि
 सध्य पठेत्मेवाश्लेषचतुष्टय प्रतिदिन पूजा हरेर्मा-
 नसी । मोक्ष्य सौख्यमवाप्नुयाद्भुतिधर साक्षाद्धरे

तत्त्वविद्यामतीत पर त्वा कथ वेत्ति को वा ॥ ४ ॥
 प्रमलप्रवाहप्रभाभोणधर्म मरुत्वन्मणिश्रीमह
 श्याममर्धम् । गुणस्यूतमेक वपुश्चैकमन्त स्मरामि
 स्मरापत्तिमंपत्तिहेतुम् ॥ ५ ॥ स्वसेवासमायातदेवा
 सुरेन्द्रा नमन्मोलिमन्दास्मालाभिपिक्तम् । नमस्यामि
 शम्भो पदाम्भोरुह ते भवाम्भोधपोत भवानीविभाव्य
 म् ॥ ६ ॥ जगन्नाथ मन्नाथ गौरीसनाथ प्रपन्नानुक-
 म्पिन्विपन्नार्तिहारिन् । मह स्तोममूर्ते समस्तैकव
 न्धो नमस्ते नमस्ते पुनस्ते नमोऽस्तु ॥७॥ महादेव
 देवेश देवादिदेव स्मरारे पुरारे यमारे हरेति । ब्रुवाण
 स्मरिष्यामि भक्त्या भवन्त ततो मे दयाशील देव
 प्रसीद ॥ ८ ॥ विरूपाक्ष विश्वेश विद्यादिकेश प्रयी
 मूल गभो गिर ज्यम्बक त्वम् । प्रसीद स्मर शारि
 पश्याऽत्र पुण्य क्षमस्वाप्नुहीति क्षमाहि क्षियाम ॥
 ॥ ९ ॥ त्वदन्य शरण्य प्रपन्नस्य नेति प्रसीद स्मर-
 नेत्र हन्यास्तु दैन्यम् । न चेत्ते भवेद्दन्त्रवात्मत्यहा
 निस्ततो मे दयालो दया मन्निधेहि ॥१०॥ अय

स्तोऽपि रागवान् । अपि भेक्ष्यचरो महेश्वरश्च-
 रित् चित्रमिदं हि ते प्रभो ॥७॥ वितरत्या भिवा-
 च्छित्तं दृशा परिदृष्टं किल कल्पपादप । हृदये
 स्मृत एव धीमते नमतेऽभोष्टफलप्रदो भवान् ॥८॥
 सहसैव भुजगपात्रान्विनिगृह्णाति न याददन्तक ।
 अभयं कुरु तावदाशु मे गतजीवस्य पुन किमौ-
 पधे ॥ ९ ॥ सविपैरिव भीमपन्नगैर्विपैरेभिरल
 परिक्षितम् । अमृतैरिव मध्रमेण मामभिपिवाशु
 दयावलेकने ॥ १० ॥ सुनयो बहवोऽद्य धन्यता
 गमिता स्वामिमतार्थदर्शिन कर्णाकर येन तेन
 मामवमन्नं ननु पश्य चक्षुषा ॥ ११ ॥ प्रणमाम्यथ
 यामि चापरं शरणं क कृपणाभयप्रदम् । विस्तीव
 विभो प्रियामयं पङ्क्तिभ्यामि भवन्मयं जगत् ॥१२॥
 बहवो भवताऽनुकम्पिता किमितीमान न माऽनु
 कम्पसे । दधता किमु मन्दराचल परमाणुं कमठेन
 दुर्धर ॥ १३ ॥ अशुचिं यदि माऽनुमन्यसे कि-
 मिदं मुक्तिं कपालदाम ते । उत नाठयमसाधुम्

७ शिवापराधक्षमापणस्तोत्रम् (शं)

श्रीगणेशाय नम । आदौ कर्मप्रसगात् कलयति
 कल्प मातृकुक्षौ स्थित मां विष्णूत्रामेध्यमध्ये
 कथयति नितरा जाउरो जातवेदा । यद्यद्वै तत्र
 दु ख व्यथयति नितरा शक्यते केन वक्तु क्षन्तव्यो
 मेऽपराध शिव शिव शिव भो श्रीमहादेव शभो
 ॥ १ ॥ बाल्ये दु खातिरेकान्मल्लुलितवपु स्त-
 न्यपाने पिपामा नो राक्ष्यश्चेन्द्रियेभ्यो भवगुणज-
 निता जन्तवो मा तुदन्ति । नानारोगादिदु खाद्दुदन-
 परवन् राकर न स्मरामि क्षन्तव्यो मेऽपराध-
 शिव शिव शिव भो श्रीम० ॥ २ ॥ प्रौढोऽह
 योवनस्थो विषयविषधरे पञ्चभिर्मर्मसधो दष्टो
 नष्टे विवेक सुतधनयुगतिस्वाहुमौख्ये निषण्ण ।
 शवीचिन्ताविहीन मम हृदयमहो मानगर्वाधिरूढ
 क्षन्तव्यो मेऽपराध शिव शिव शिव भो श्रीम
 हादेव० ॥ ३ ॥ वार्धक्ये चेन्द्रियाणा विनतगति-

+

12

1

2

हव्य ते लक्षसख्यैर्दुतवहवदने नार्पित बीजमन्त्रे ।
 नो तप्त गाङ्गतीरे व्रतजपनियमे रुद्रजाप्येर्न वेदैः
 क्षन्तव्यो मेऽपराध शिव शिव० ॥ ८ ॥ स्थित्वा
 स्थाने सरोजे प्रणवमयमरूकण्डले सूक्ष्ममार्गे सान्ते
 स्वान्ते प्रलीने प्रकटितविभवे ज्योतिरूपे पराख्ये ।
 लिङ्गज्ञे ब्रह्मवाक्ये सकलतनुगत शंकर न स्मरामि
 क्षन्तव्यो मेऽपराध शिव शिव० ॥ ९ ॥ नमो नि-
 सगशुद्धस्त्रिगुणविरहितोष्वस्तमोहान्धकारो नासाग्रे
 न्यस्तदृष्टिर्विदितभवगुणो नैव दृष्ट कदाचित् ।
 उन्मन्याऽवस्थया त्वा विगतकलिमल शंकर न
 स्मरामि क्षन्तव्यो मेऽपराध शिव शिव० ॥ १० ॥
 चन्द्रोद्भासितरोखरे स्मरहरे गङ्गाधरे शंकरे सर्पैर्तु-
 पितकण्ठकर्णविवरे नेत्रोत्थवेस्थानरे । दन्तित्वात्तु
 न्दराम्बरधरे त्रैलोक्यमारे हरे मोक्षार्थं कुरु चित्तवृ-
 त्तिमखिलामन्येन्तु किं कर्मभि ॥ ११ ॥ किं
 वाऽनेन धनेन वाजिऋषिभि प्राप्तेन राज्येन किं
 किंवा पुत्रकलत्रमित्रपशुभिर्देहेन गेहेन किम्

10/10/10

10

10/10/10

न्धुरस्फुरद्गन्तसततिप्रमोदमानमानसे । कृपाकट्य-
 क्षधोरणीनिरुद्धदुर्धरापादि क्वचिच्चिदम्बरे मनो विनो
 दमेतु वस्तुनि ॥ २ ॥ जटाभुजगपिङ्गलस्फुरत्फ-
 णामणिप्रभासदम्पकृद्भुमद्रवप्रलितदिग्ब्रह्ममुखे । म-
 दान्धसिधुरस्फुरत्त्वणुत्तरीयमेदुरे मनो विनोदमद्भुत
 विभर्तु भृतभर्तारि ॥ ३ ॥ सहस्रलोचनप्रभृत्यरोपले-
 खशेखरप्रसूनधूलिधोरणीविधमराद्विपीठभू । भुज
 गराजमालया निरुद्धजाटजूटक थ्रिये विराय
 जायता चक्रोखन्धुगेखर ॥ ४ ॥ ललाटचत्वरज्वल-
 द्धनजयस्फुलिङ्गभानिपीतपञ्चसायक नमत्रिलिम्प-
 नायकम् । सुधामयूखलेषया विराजमानरोखर
 महाकपालि सपदे गिरो जटालमस्तु न ॥ ५ ॥ क-
 रालभालपट्टिकावगद्धगद्धगज्ज्वलद्धनजयाधरीकृत
 प्रचण्डपञ्चसायके । शशधरेन्द्रनन्दिनीकुचाग्रचित्रप
 त्रकप्रकल्पनैःकालिपिनि त्रिलोचने मतिर्मम ॥ ६ ॥
 नवीनमेवमण्डलीनिरुद्धदुर्गस्फुरत्कुहूनिनीथिनीत
 म प्रबन्धमन्धुकधर । निलिम्पनिर्झरीधरस्तनोतु कृत्ति-

म्यहम् ॥ १२ ॥ इमं हि नित्यमेव सूक्तमुत्तमो-
त्तमं स्तत्र पद्मस्मरन्ब्रुवन्नरो विशुद्धिमेति सततम् ।
ह्ये श्यां सुभक्तिमाशु याति नान्यथा गतिं विमो-
हनं हि देहिना सुशङ्करस्य चिन्तनम् ॥ १३ ॥
पूजापसानभमये दशवक्त्रगीतं यं शम्भुपूजनमिदं
पठति प्रदोषे । तस्य स्थिरा रथगजेन्द्रतुरङ्गयुक्ता
लक्ष्मीं सदैव सुमुखीं प्रददाति शम्भु ॥ १२ ॥ इति
श्रीरावणप्रिचितं शिवताण्डवस्तोत्रं सपूर्णम् ॥१३॥

९ शिवस्तुतिः (नारायणकृता) ।

श्रीगणेशाय नमः । स्फुटं स्फुटिक्रमप्रभं स्फुटि-
तहारकश्रीजटं शशाङ्कदलशेखरं कपिलकुलनेत्र-
त्रयम् । तरङ्गुवरकृत्तिमद्भुजगभूषणं भृतिमत्कदा-
नु गितिकण्ठं तं वपुस्वक्षतं वीक्ष्य गम् ॥ १ ॥ त्रिलो-
चनं विलासनं लसति ते ललामाधितं स्मरो
नियमघस्मरो नियमिनामभूद्रस्मसात् । स्वभक्ति-
लक्ष्या वशीकृत्यती सतीयं सती स्वभक्तवशतो

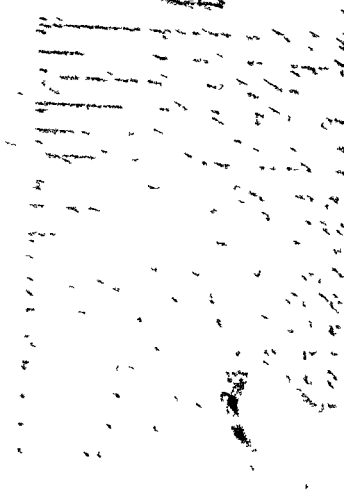
100

100

100

100

100

भवानपि वशी प्रसीद प्रभो ॥ २ ॥ महेश महि
 तोऽसि तत्पुरुष पूरुषाऽयो भवानघोर रिपुघोर तेज
 चम वामदेवाञ्जलि । नम सपदिजात ते त्वमि
 ष्ति पञ्चरूपोचितप्रपञ्चत्रयपञ्चभृन्मम मनस्तम
 स्ताडय ॥ २ ॥ रसाघनरसानलानिलवियद्विवस्व
 द्विधुप्रयष्टु निविष्टमित्यज भजामि मूर्त्यष्टकम् ।
 प्रशान्तमुत्त भीषण भुवनमोहन चेत्यहो वपुषि
 ष्णभूषितेऽहमहमात्मनोऽहंभिदे ॥ ४ ॥ विभक्तपर
 माध्वनां तव पङ्चनामास्पदं पद निगमवेदिनो
 जगति वामदेवादय । कथञ्चिदुपशिक्षिता भग
 चतेव संविद्वते वय तु विरलान्तर कथमुमेश
 तन्मन्महे ॥ ५ ॥ कठोरितकुठारया ललितशूलया
 चाहया रण्डमरुणा स्फुरद्गरिण्या सखट्टाङ्गया ।
 चलाभिरचलाभिरप्यगणिताभिरुन्नृत्यतश्चतुर्दश ज
 गन्ति ते जय जयेत्ययुर्विस्मयम् ॥ ६ ॥ पुरा त्रिपु
 ररन्धन त्रिविधदैत्यविध्वंसन पराक्रमपरपरा अपि
 ष्य न ते विस्मय । अमर्षिचलहर्षितज्ञाभितवृत्त

नेत्रोज्ज्वलज्ज्वलज्ज्वलनहेलया शलभित हि लो-
 कत्रयम् ॥ ७ ॥ सहस्रनयनो गृह सहस्ररश्मि-
 विधुर्बृहस्पतिरुत्ताप्पति समुरसिद्धविद्याधरा ।
 भवत्पदपरायणः श्रियमिमा ययु प्रार्थिता भवान्
 सुरतरुर्मृग शिव शिवा शिवावल्लभ ॥ ८ ॥ तव
 प्रियतमादतिप्रियतम मदेवान्तर पयस्युपहित घृत
 स्वयमिव श्रियो वल्लभम् । विबुध्य लघुबुद्धय
 स्वपरपक्षलक्ष्यापित पत्रन्ति हि लुत्रन्ति ते शश्रूह
 शुचा शुण्डिता ॥ ९ ॥ निवासनिलय चिता तव
 शिस्ततिमालिका कपालमपि ते करे त्वमशि-
 वोऽस्यनन्तर्धियाम् । तथापि भवत पद शिवशिवे-
 त्यदो जल्पतामर्किचन न किंचन वृजिनमस्ति भ
 स्मीभवेत् ॥ १० ॥ त्वमेव किल कामधुक सकल-
 कामनापूरयन् सदा त्रिनयनो भगान्दहति चार्चि-
 नेत्रोद्भवम् । विष विषधरान्दधत्तिवति तेन चा-
 नन्दवान्विरुद्धचर्गितेचिता जगदधीश ते भिक्षुता
 ॥ ११ ॥ नम शिवाशिवाशिवाशिवशिवार्थं कृन्ता-

1/2

1/2

1/2

1/2

भूपिताङ्ग भवानीफलत्र भजे पञ्चवक्त्रम् ॥ ३ ॥
 शिवाकान्त शम्भो शशाङ्गार्धमौले महेशान शूलिन्
 जटायुधारिन् । त्वमेको जगद्यापको विश्वरूप
 प्रमोद प्रमोद प्रभो पूर्णरूप ॥ ४ ॥ परात्मानमेक
 जगदीजमाद्य निरीह निराकारमोक्षरवेद्यम् । यतो
 जायते पाल्यते येन विश्वं तमीश भजे लीयते यत्र
 विश्वम् ॥ ५ ॥ न भूमिर्न चापो न वह्निर्न वायुर्न
 चाकाशमास्ते न तन्द्रा न निद्रा । न ग्रीष्मो न
 शीत न देशो न वेपो न यस्यास्ति मूर्तिस्त्रिमूर्ति
 तमीडे ॥ ६ ॥ अज नाश्वत कारण कारणाना
 शिव केवल भामक भासमानाम् । तुरीय तम-
 पाग्माद्यन्तर्हान प्रपद्ये पर पावन टेटहीनम् ॥ ७ ॥
 नमस्ते नमस्ते विभो विश्वमृते नमस्ते नमस्ते
 चिदानन्दमूर्ते । नमस्ते नमस्ते तपोयोगगम्य न
 मस्ते नमस्ते श्रुतिज्ञानगम्य ॥ ८ ॥ प्रभो शूल
 पाणे विभो विश्वनाथ महादेव रामो महेऽत्रि-
 नेत्र । शिवाकान्त नान्त स्मरारे पुरारे त्वदन्यो व-

वाद्यविलक्षण मधुरपञ्चमनादविशारदम् । प्रमथ-
 भतगणैरपि सेवित भजत रे मनुजा० ॥ ३ ॥ शर-
 णद सुखद शरणान्वित शिव शिवेति शिवेति नर्त-
 नृणाम् ॥ अभयद करुणावरुणालय भजत रे
 मनुजा० ॥ ४ ॥ नरशिषेरचित मणिकृण्डल भुजग-
 हारमुद वृषभध्वजम् । चितिरजोधवलीकृतविग्रह
 भजत रे म० ॥ ५ ॥ मखविनाशकर शशिरोत्सवं
 सततमध्वरभाजिफलप्रदम् । प्रलयदग्धसुरासुरमा-
 नव भजत रे म० ॥ ६ ॥ मदमपास्य चिर हृदि
 सस्थित मरणजन्मजराभयशीडितम् । जगद्गुदीक्ष्य
 समीपभयाकुल भजत रे म० ॥ ७ ॥ हसिविरश्चि-
 सुराविषपूजित यमजनेराधनेनानमस्कृतम् । त्रिन-
 यन भुवनत्रितयाधिप भजत रे म० ॥ ८ ॥ पशुप-
 तेरिदमष्टमहुत विरचित पृथिवीगतिमृत्णा ।
 पठति समृष्टुते मनुज सदा शिवपुर्यं वमने लभने
 मुदम् ॥ ९ ॥ इति श्रीपशुपत्यष्टक सपूर्णम् ॥१६॥

—
j
e_r

पे ये नार्चित शिवमपि प्रणमन्ति चान्ये । एत-
 त्कथां श्रुतिपुटेर्न पिबन्ति मूढास्ते जन्मजन्मसु
 भवन्ति नरा दासिन् ॥२॥ ये वै प्रदोषसमये पर-
 मेश्वरस्य कुर्वन्त्यनन्यमनमोऽङ्घ्रिमरोजपूजाम् । नित्यं
 प्रवृद्धधनधान्यकलत्रपुत्र—सौभाग्यसम्पदधिकास्त
 इहैव लोके ॥ ३ ॥ केलामगेलभवने त्रिजगज्जनित्रीं
 गौरं निवेश्य कनकाचितरत्नपीठे । नृत्य विधातु-
 मभिवाडुति शूलपाणो देवा प्रदोषसमये नु भज-
 न्ति सर्वे ॥४॥ वाग्देवो घृतवल्लकी शतमुखो वेणु दध-
 त्यद्भजस्तालोन्निद्रकरो रमा भगवती गेयप्रयोगा-
 न्विता । विष्णु सान्द्रमृदङ्गवादनपडुर्देवा समन्ता-
 त्स्थिता सेवन्ते तमनु प्रदोषसमये देव मृडानी-
 पतिम् ॥ ५ ॥ गन्धर्वयक्षयतगोरगसिद्धसाध्याविद्या
 धरामस्वराप्सरमा गणाश्च । येऽन्ये त्रिलोकनिलया-
 सहभूतवर्गा प्राप्ते प्रदोषसमये हरपार्श्वसस्था ॥
 ॥ ६ ॥ अत प्रदोषे शिव एक एव पूज्योऽथ नान्ये
 हरिपद्मजाया । तस्मिन्महेगे विधिनेज्यमाने

तोत्तरीयमनोहर पद्मजामनपद्मलोचनपूजिताङ्गि
 मरोरुहम् । देवसिन्धुतरङ्गसीकरसिक्तशुभ्रजटाधर
 चन्द्रशेखर० ॥४॥ यक्षराजसप्त भगाक्षरं भुजङ्गवि-
 भूषण गेलराजसुतापिङ्गलचाम्बामङ्गलेषुम् ।
 श्वेदनीलगल परश्वधधारिणं मृगधारिण चन्द्रशे-
 खर० ॥५॥ कुण्डलीकृतकुण्डलेश्वरकुण्डलं वृषाहन
 नारदादिमुनीश्वरस्तुतमेव भुवनेश्वरम् । अन्धका-
 न्धमश्रितामरपादप गमनान्तकं चन्द्रशेखर० ॥६॥
 भेषजं भवरोगिणामग्निलापदामपहारिण दक्षयज्ञ-
 विनाशनं त्रिगुणात्मक त्रिलोचनम् । भुक्तिमुक्ति-
 फलप्रद सकलाघमहृनिर्हरण चन्द्रशेखर० ॥७॥ भ-
 क्तवत्सलमर्चिन निर्गमक्षय हृदिम्बुर्ग मर्षभूतपति
 परात्परमप्रमेयमनुत्तमम् । सोमवारिभृद्दुतारान
 सोमपानिलखाकृति चन्द्रशेखर० ॥ ८ ॥ विश्वमृष्टि
 विधायिनं पुनरेव पालनतत्परं महान्तमपि प्रपञ्च-
 मशेषलोका निवासिनम् । क्रीडयन्तमहर्निश गणना
 थयूथसमन्वित चन्द्रशेखर० ॥ ९ ॥ मृत्युभीतमृक-

स्तुत्वा शिवं नत्वा पुरस्तस्यो मुनीश्वर । दीनव-
 त्साश्रुनेत्रश्च पुलकाशितविग्रह ॥ ६ ॥ अमितेन
 कृतं स्तोत्रं भक्तियुक्तं यः पठेत् । वर्षमेकं हवि-
 प्याग्नी शङ्करस्य महात्मन ॥७॥ स लभेद्रेष्णव पुत्रं
 ज्ञानिनं चिरजीविनम् । भवेद्धनाढ्योऽद्भुत्सि च
 मूको भवति पण्डित ॥ ८ ॥ अभायो लभते भार्या
 सुशीला च पतिव्रताम् । इह लोके सुखं भुक्त्वा
 यात्यन्ते शिवसन्निधिम् ॥ ९ ॥ इदं स्तोत्रं पुरा दत्त
 ब्रह्मणा च प्रचेतसे । प्रचेतसा स्वपुत्रायसिताय
 दत्तमुत्तमम् ॥ १० ॥ इति श्रीब्रह्मवैवते महापु-
 राणे श्रीकृष्णजन्मखण्डे असितकृतं शिवस्तोत्रं
 संपूर्णम् ॥ २२ ॥

१८ शिवस्तोत्रम् (हिमालयकृतम्) ।

श्रीगणेशाय नमः । हिमालय उवाच । त्वं ब्रह्मा
 सृष्टिकर्ता च त्वं विष्णुः परिपालकः । त्वं शिवः शि-
 वदोऽनन्तः सर्वसंहारकारकः ॥ १ ॥ त्वमीश्वरो गुणा

4
7

1

झार्यां सुगीला मुमनोहरम् । चिरकालगत वस्तु
 लभते सहसा ध्रुवम् ॥ ११ ॥ राज्यभ्रष्टो लभेद्राज्य
 गङ्गरस्य प्रसादत । कागगारे श्मशाने च शत्रु-
 अस्तेऽतिसङ्घटे ॥ १२ ॥ गर्भीरेऽतिजलाकीर्णे भ्रम-
 पोते विपादने । रणमध्ये महाभीते हिंस्रजन्तुसम-
 न्विते ॥१३॥ सर्वतो मुच्यते स्तुत्वा गङ्गरस्य प्रसा-
 दत ॥ ४ ॥ इति श्रीब्रह्मवर्ते महापुराणे श्रीकृ-
 ष्णजन्मखण्डे हिमालयकृत शिवस्तोत्र सपूर्णम् ॥२३॥

१९ शिवाष्टकप्रारम्भ ।

श्रीगणेशाय नम । प्रभु प्राणनाथ विभु विश्वनाथ
 जगन्नाथनाथ सदानन्दभाजम् । भवद्रव्यभृतेश्वर
 भूतनाथ शिव गङ्गर गम्भीरानमीडे ॥ १ ॥ गले
 रुण्डमाल तनौ सर्पजाल महाभाल्काल गणेशा-
 धिपालम् । जयजृम्भोत्तरङ्गैर्विंशाल शिव
 गङ्गर गम्भीरानमीडे ॥ २ ॥ मुदामाकर मण्डन
 मण्डयन्त महामण्डल भस्मभूपाधर तम् । अनादि

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

†

‡

रण्य भूतावास वासुकीकण्ठभूपम् । इयक्ष पञ्चा
 स्यादिदेव पुराण वन्दे सान्द्रानन्दसन्दोहदक्षम् ॥१॥
 योगार्थीरा कामनाग कराल गङ्गासङ्गाक्लिन्नमूर्धान-
 मीशम् । जयजूयत्रयेपविक्षितभावं महाकाल चन्द्र-
 भाल नमामि ॥ २॥ श्मशानस्थ भूतवेतालसङ्ग ना-
 नाशस्त्रे खड्गशूलादिभिश्च । व्यग्रात्युग्रा बाहवो
 लोकनाशे यस्य क्रोधाद्भूतलोकोऽस्तमेति ॥ ३ ॥ यो
 भूतादि पञ्चभूते सिसृक्षुस्तन्मात्रात्मा कालकर्म
 स्वभावे । प्रहृत्येद प्राप्य जीवत्वमीशो ब्रह्मानन्दे
 क्रीडते त नमामि ॥४॥ स्थितौ विष्णु सर्वजिष्णु
 सुरात्मा लोकान्माध्वन्धर्मसेतृन्विभर्ति । ब्रह्माद्यरो
 योऽभिमानी गुणात्मा ऋदाद्यङ्गैस्त परेश नमामि ॥
 ॥ ५ ॥ यम्याज्ञया वायवो वान्ति लोके ज्वलत्यग्नि
 सविता याति तप्यन् । गीताशु खे तारकामग्रह
 श्च प्रवर्तते त परेश प्रपद्ये ॥ ६ ॥ यस्य श्वामात्स
 र्वधात्री धरित्री देवो वर्षत्यम्बु काल प्रमाता । मेरुर्म
 ध्ये भुवनाना च भर्ता तमीशान विश्वरूप नमामि

रण्य भूतावास वासुभीकण्ठभूपम् । इयस्य पञ्चा
 स्यादिदेव पुराण वन्दे सान्द्रानन्दसन्दोहदक्षम् ॥१॥
 योगार्थीश कामनाग कराल गङ्गासङ्गाहिनमूर्धान-
 मीशम् । जयज्योत्पोपविक्षितभाव महाकाल चन्द्र
 भाल नमामि ॥ २॥ श्मशानस्थ भूतवेतालसङ्घ ना-
 नाशस्त्रे खड्गशूलादिभिश्च । व्यग्रात्युग्रा बाहवो
 लोकनाथे यस्य क्रोधाद्भूतलोकोऽस्तमेति ॥ ३ ॥ यो
 भूतादि पञ्चभूते सिसृक्षुस्तन्मात्रात्मा कालकर्म
 स्वभावे । प्रहृत्येदं प्राप्य जीवत्वमीरो ब्रह्मानन्दे
 क्रीडते तं नमामि ॥४॥ स्थितो विष्णु सर्गजिष्णु
 सुरात्मा लज्जान्माध्वन्यर्ममेतुन्निभर्ति । ब्रह्माद्यरो
 योऽभिमानी गुणात्मा गटान्यङ्गैस्त परेण नमामि ॥
 ॥ ५ ॥ यस्याज्ञया वायवो वान्ति लोके ज्वलत्यग्नि
 सविता याति तप्यन् । गीताशु खे तारकासग्रह
 श्च प्रवर्तते त परे । प्रपद्ये ॥ ६ ॥ यस्य श्वामात्म
 र्वधात्री धस्त्री देवो वर्षत्यम्बु काल प्रमाता । मेरुर्म
 ध्ये भुवनाना च भर्ता तमीशान विश्वरूप

27

28

29

वीरभद्रो गणनाथ प्रजापति ॥ ७ ॥ हिरण्यरेता
दुर्धरो गिरिशो गिरिशोऽनघ । भुजङ्गभूषणो भ-
र्गो गिरिधन्वा गिरिप्रिय ॥ ८ ॥ कृत्तिवासा पु-
सरतिर्भगवान् प्रमथाधिप । मृत्युञ्जय सूक्ष्मत-
नुर्जगद्व्यापी जगद्गुरु ॥ ७ ॥ व्योमनेत्रो महासेन-
जनकश्चारविक्रम । रट्टो भूतपति स्थाणुरहिर्बुध्न्यो
दिगम्बर ॥ १० ॥ अष्टमूर्तिरनेकात्मा सात्विक
शुद्धविग्रह । शाश्वत खण्डपश्चुरज पाशविमो-
चन ॥ ११ ॥ मृड पशुपतिर्देवो महादेवोऽय-
यो हरि । पृषदन्तभिदव्यग्रो दक्षाध्वरहरो हर ॥
॥ १२ ॥ भगनेत्रभिदव्यक्त सहस्राक्ष महस्रपा-
त् । अपवर्गप्रदोऽनन्तस्ताम्बु परमेश्वर ॥ १३ ॥
इति श्रीगिरिशोत्तरान्तनामावलिस्तोत्र सपूर्ण-
म् ॥ २७ ॥

२३ द्वादशज्योतिर्लिङ्गस्तोत्रम् ।

श्रीगणेशाय नम । सौराष्ट्रेण विशदेऽतिरम्ये

100%

1

र्शनात्पातकमाशु नाग प्रयाति त त्र्यम्बवमीशमीडे
 ॥ ८ ॥ सुताम्रपर्णोजलराशियोगे निवध्य सेतु
 विधित्वेस्मर्ये । श्रीरामचन्द्रेण समर्पित त रा-
 मेश्वरार्य नियत नमामि ॥ ९ ॥ य डाकिनी-
 शाकिनिमासमाजे निपेज्यमाण पिरिताशनेश्च ।
 सदैव भीमादिपदप्रमिद्ध त गङ्कर भक्तहित नमामि
 ॥१०॥मानन्दमानन्दवनेवसन्तमानन्दकन्द हतपाप-
 वृन्दम् । वाराणसीनाथमनाथनाथ श्रीविश्वनाथ
 शरण प्रपद्ये ॥ ११ ॥ इलापुरे रम्यविगालकेऽ-
 स्मिन्ममुल्लमन्त च जगदग्रेण्यम् । वन्दे महोदारतर-
 स्वभाव घृष्णेश्वरार्य शरण प्रपद्ये ॥ १२ ॥
 ज्योतिर्मयद्यादगलिङ्गाना शिवात्मना प्रोक्त-
 मिदं क्रमेण । स्तोत्र पठित्वा मनुजोऽतिभक्त्या फल
 तदालोकनञ भजेच्च ॥ १३ ॥ इति श्रीद्वादश-
 ज्योतिर्लिङ्गस्तोत्रम् ॥ २८ ॥

४२ द्वादशज्योतिर्लिङ्गानि ।

श्रीगणेशाय नम । सौराष्ट्रे सोमनाथ च

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1

दिकारण श्यामकायमादिदेवमक्षर निरामयम् ।
भीमविक्रम प्रभु विचित्रताण्डवप्रिय कारिकापुरा-
धिनाथका० ॥ ३ ॥ भुक्तिमुक्तिदायक प्रशस्तवारु-
विग्रह भक्तवत्सल स्थित प्रशस्तलोकविग्रहम् ।
निष्कण्ठमनोज्ञहेमकिङ्किणीलसत्कटिं कारिकापु-
राधिनाथका० ॥ ४ ॥ धर्मसेतुपालक त्वधर्ममार्ग-
नाथक कर्मपाशमोचक सुधर्मदायक विभुम् ।
स्वर्णवर्णोपपाशशोभिताङ्गमण्डल कारिकापुरा-
धि० ॥ ५ ॥ स्वपादुकाप्रभाभिरामपादयुग्मक नित्य-
मद्वितीयमिष्टदेवत निरञ्जनम् । मृत्युदर्पनाशन क-
रालदण्डमोक्षण कारिकापुराधि० ॥ ६ ॥ अट्टहास-
भिन्नपद्मजाण्डकोशमन्तति दृष्टिपातनष्टपापजाल-
मुग्रनामनम् । अष्टसिद्धिदायक कपालमालिकन्धर
कारिकापुराधिना० ॥ ७ ॥ भूतसङ्घनायक विशा-
लकीर्तिदायक कागिवानलोकपुण्यपापनोयक वि-
भुम् । नीतिमार्गकोविद पुरातन जगत्पति काशि-
कपुरा० ॥ ८ ॥ करलभैखाष्टक पठन्ति ये मनोहर-

ज्ञानमुक्तिसाधन विचित्रपुण्यवर्धनम् । शोफमोह-
 दैन्यलोभकोपतापनाशन ते प्रयान्ति कालभैखा-
 ङ्घिसान्निधिं ध्रुवम् ॥ ९ ॥ इति श्रीमच्छङ्कराचार्यवि-
 रचित कालभैवाष्टक समाप्तम् ॥ ३० ॥

अथ विष्णुस्तोत्राणि ।

१ त्रैलोक्यमङ्गलकवचम् ।
 (नारदपञ्चरात्रम्)

श्रीगणेशाय नमः । नारद उवाच ' भगवन्सर्व

ज्ञ कवचं यत्प्रकाशितम् । त्रैलोक्यमङ्गल नाम कृ-
 याया कथय प्रभो ॥ १ ॥ सनत्कुमार उवाच । शृणु
 त्स्यामि विभेन्द्र कवच परमाद्भुतम् । नारायणेन
 त्रयिन कृपया ब्रह्मणे पुरा ॥ २ ॥ ब्रह्मणा कथित
 मह्य पर स्नेहाद्ब्रह्मणि ते । अतिशुद्धतर तत्त्व ब्र-
 ह्मन्त्रौघविग्रहम् ॥ ३ ॥ यद्धृत्वा पठनाद्ब्रह्मा सृष्टिं
 वेतनुते ध्रुवम् । यद्धृत्वा पठनात्पाति महालक्ष्मी-
 र्जगन्नयम् ॥ ४ ॥ पठनाद्धारणाच्छुभु सहर्ता सर्व-
 मन्त्रवित् । त्रैलोक्यजननी दुर्गा महिपादिमहासु-
 तान् ॥ ५ ॥ बरहृत्सान् जघानैव पठनाद्धारणाद्यत ।
 एवमिन्द्रादय सर्वे सर्वैश्वर्यमवाप्नुयु ॥ ६ ॥ इदं क-
 वचमत्यन्तं शुभं कुत्रापि नो वदेत् । शिष्याय भ-
 क्तियुक्ताय साधकाय प्रकानयेत् ॥ ७ ॥ राठाय पर-
 शिष्याय दत्त्वा मृत्युमवाप्नुयात् । त्रैलोक्यमङ्गल-
 स्यास्य कवचस्य प्रजापति ॥ ८ ॥ ऋषिश्छन्द-
 श्च गायत्री देवो नारायण स्वयम् । धर्मार्थका-
 ममोक्षेषु विनियोगं प्रकीर्तितं ॥ ९ ॥ प्रणमो मे

20

21

भवेत्तस्य पुरश्चर्याविधानत । सर्धामुद्धूय सतत
 लक्ष्मीर्वाणी वसेत्तत ॥ ३६ ॥ पुष्पाञ्जल्यष्टकं
 दत्त्वा मूलेनैव पठेत्सकृत् ॥ दशार्घमहस्ताणि पू-
 जाया फलमाप्नुयात् ॥ ३७ ॥ भूर्जे विलिख्याहुलि-
 का स्वर्णस्था धारयेत्प्रदि । कण्ठे वा दक्षिणे गार्हो-
 मोऽपि विष्णुर्न मथय ॥ ३८ ॥ अश्वमेधसहस्ताणि
 चाजपेयगतानि च । महादानानि यान्येव प्राद-
 क्षिप्य भुवस्तथा ॥ ३९ ॥ कला नार्हन्ति तान्येव
 सकृदुच्चारणात्तत । क्वचस्य प्रमादेन जीवन्मुक्तो
 भवेन्नर ॥ ४० ॥ त्रैलोक्य क्षोभयत्येव त्रैलोक्य-
 विजयी भवेत् । इदं कवचमज्ञात्वा यजेत् पुरुषो-
 त्तमम् ॥ ४१ ॥ गतलक्ष प्रजप्तोऽपि न मन्त्रस्तस्य
 सिद्धयति ॥ ४२ ॥ इति श्रीनारदपञ्चसत्रे ज्ञानामृ-
 तसारे त्रैलोक्यमङ्गल नाम क्वच संपूर्णम् ॥ ३१ ॥

२ नारायणवर्म (भागवते स्कन्धे ६)

श्रीगणेशाय नम । राजोवाच । यया युग सह-

तदग्निं ददग्न्यरिसैन्यमाशु कक्ष यथा चातसखो हु-
 षा ॥ २३ ॥ गदेऽग्निस्पर्शनविस्फुलिङ्गे निष्पिण्डि-
 नेष्पिण्ड्यजितप्रियामि । कृष्माण्डवेनायक्यक्षरसोभू-
 त्प्रहाशूर्णय चूर्णयारीन् ॥ २४ ॥ त्व यातुधानप्र-
 स्थमेतमात्पिशाचविप्रग्रहयोः सदृष्टीन् । दोन्द्र विद्रा-
 य कृष्णपूर्वितो भीमस्वनोऽरेर्हृदयानि कम्पयन्
 । २५ ॥ त्व तिग्मधारामिवरामिन्यमीनाप्रयुक्तो
 नम त्रिन्वि त्रिन्वि । चक्षुषि चर्मन् गतचन्द्र छा-
 द्य द्विषामघोना हर पापचक्षुषाम् ॥ २६ ॥ य-
 त्तो भय ग्रहेभ्योऽभूत्केतुभ्यो नृभ्य एव च ॥ २७ ॥
 उर्वाण्येतानि भगवन्नामरूपास्त्रकीर्तनान् । प्रयान्तु
 तक्षय सत्रो येऽन्ये श्रेय प्रतीपका ॥ २८ ॥ ग-
 हडो भगवान् स्तोत्रस्तोमश्चन्द्रोमय प्रभु । रक्षत्वगे
 ऋचद्रूभ्यां विष्वक्मनेस्य वाहनम् ॥ २९ ॥ म
 र्वापद्भ्यो हरेर्नाम रूपयानायुधानि न । बुद्धी
 न्द्रियमन प्राणान् पान्तु पार्षदभूषणा ॥ ३० ॥ यथा

खं स्त्रीभिर्भृतो यत्र द्विजक्षय ॥ ३९ ॥ गगना-
न्यपतत्सद्य सविमानो ह्यवाक्शिरा । स वा-
लखिल्यवचनादस्थीन्यादाय विस्मित ॥ ४० ॥
प्रास्य प्राचीमरस्वत्या स्नात्वा धाम स्वमन्वगा-
त् । य इदं शृणुयात्काले यो धारयति चादृत ।
त नमस्यन्ति भूतानि मुच्यन्ते सर्वतो भयात् ॥
४१ ॥ श्रीशुक उवाच । एता विद्यामधिगतो
विश्वरूपाञ्जलकतु ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मीं बुभुजे वि-
निर्जित्य मृधेऽमुरान् ॥ ४२ ॥ इति श्रीमद्भागव-
ते महापुराणेश्यादशसाहस्र्या सहिताया वैयासि-
क्या षष्ठस्कन्धे नारायणवर्मकथन नामाष्टमो-
ऽध्याय ॥ ३२ ॥

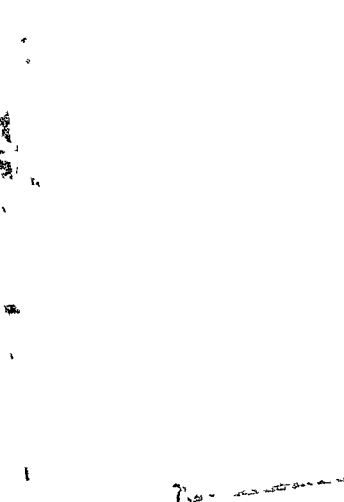
३ कृष्णाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ।

अस्य श्रीकृष्णाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्य श्रीशेष
ऋषि अनुष्टुप् छन्द श्रीकृष्णो देवता श्रीकृष्ण-
प्रीत्यर्थं श्रीकृष्णाष्टोत्तरशतनामजपे विनियोग ।

न कामजनक कञ्जलोचन । मधुहा मथुरानाथो
 द्वाखानायको बलि ॥ १० ॥ वृन्दावनान्तमचारी
 तुलसीदामभूषण । स्यमन्तकमणेर्हर्ता नरनाराय-
 णात्मक ॥ ११ ॥ कुब्जाकृष्णाम्बरधरो मायी
 पद्मपूरुष । मुष्टिकासुरचाणूगमहायुद्धविशारद-
 ॥ १२ ॥ संसारखेरी कसारिर्मुसारिर्निकान्तक ।
 अनादिब्रह्मचरि च कृष्णाव्यसनकर्षक ॥ १३ ॥
 निशुपालनिस्लेप्ता दुर्योधनकुलान्तकृत् ।
 विदुराक्रुस्वरदो विश्वरूपप्रदर्शक ॥ १४ ॥
 सत्यवाक् सत्यसफल्य सत्यभामारतो जयी ।
 सुभद्रापूर्वजो विष्णुर्भीष्ममुक्तिप्रदायक ॥ १५ ॥
 जगद्गुरुर्जगन्नाथो वेणुवाद्यविशारद । वृषभामुर-
 विश्वसी वाणासुररत्नान्तकृत् ॥ १६ ॥ युधिष्ठिरम-
 तिष्ठाता नर्हिर्वर्हावतसर । पार्थसारथिरव्यक्तो
 गीतामृतमहोदधि ॥ १७ ॥ कालीयफणिमाणिक्य-
 रञ्जितश्रीपदाम्बुज । दामोदरो यज्ञभोक्ता दानमेन्द्र-
 विनाशन ॥ १८ ॥ नारायण पर ब्रह्म पन्नगा-

वेदान्तवेदिने ॥ २७ ॥ इमं मन्त्रं महादेव जपन्नेत्र
 दिवानिशम् । सर्वग्रहानुग्रहभाक् सर्वप्रियतमो
 भवेत् ॥ २८ ॥ पुत्रपौत्रे परित्त सर्वसिद्धिसमृद्धि-
 मान् । निर्विश्य भोगानन्तेऽपि कृष्णसायुज्यमाप्नु-
 यात् ॥ २९ ॥ इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे
 उमामहेश्वरसनादे धरणीरोपसवादे श्रीकृष्णाष्टो-
 त्तरशतनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ३३ ॥

४ विष्णुस्तवराज (कल्किपुराणे) ।
 श्रीगणेशाय नमः । पद्मोवाच । योगेन सिद्धवि-
 बुधैः परिभाव्यमानं लक्ष्म्यालय तुलामिकाचितभ-
 क्तभृङ्गम् । प्रोत्तुङ्गरक्तनखराङ्गुलिपत्रचित्र गङ्गारसं-
 हरिपदाम्बुजमाश्रयेऽहम् ॥ १ ॥ गुञ्जन्मणिप्रचयघाट्टि-
 तराजहससिञ्जत्सुनूपुरायुत पदपद्मवृत्तम् । पीताम्ब-
 राञ्जलविलोलचलत्पताकं स्वर्णत्रिपकालय च हरेः
 स्मरामि ॥ २ ॥ जह्ने सुपर्णगलनीलमणिप्रवृद्धे गो-
 भास्पदारुणामणिद्युतिचञ्चुमध्ये । आरक्तपादतल-

६ श्रीकृष्णस्तवराज (नारदपञ्च०) ।

श्रीगणेशायनम । श्रीमहादेव उवाच । शृणु
 देवि प्रश्रयामि स्तोत्र परमदुर्लभम् । यज्ज्ञात्वा
 न पुनर्गच्छेन्नरो निरययातनाम् ॥ १ ॥ नारदाय
 च यत्प्रोक्तं ब्रह्मपुत्रेण धीमता । मनत्कुमारेण पुरा
 योगीन्द्रगुरुवर्त्मना ॥ २ ॥ श्रीनारद उवाच । प्र
 सोद भगवन्मत्प्रमत्तानात्कृष्णितात्मने । तवाङ्घ्रिप
 ङ्जरजोरगिणीं भक्तिमुत्तमाम् ॥ ३ ॥ अज प्र
 सोद भगवन्नमितश्रुतिपञ्जर । अप्रमेय प्रमीदा
 स्मद्गु खहन् पुरुषोत्तम ॥ ४ ॥ स्वमयेद प्रमीदारम
 दानन्शत्मन्ननामय । अचिन्त्यमार विश्वात्मन्प्रमीद
 पामेश्वर ॥ ५ ॥ प्रमीद तुङ्ग तुङ्गाना प्रमीद
 शिव शोभन । प्रमीदगुणगम्भीर गम्भीराणा महा
 शुते ॥ ६ ॥ प्रमीद व्यक्त विस्तीर्ण विस्तीर्णा
 नामगोचर । प्रमीदार्द्रार्द्रजातीना प्रमीदान्वान्त
 दापिनाम् ॥ ७ ॥ गुणार्गीय सर्वेश प्रमीदानन्त देहि

श कर्म सर्वं मे भवेदारधन तव ॥ १७ ॥ इति
 ह्वनजपार्चाभेदतो विष्णुपूजानियतहृदयकर्मा
 यस्तु मन्त्री चिराय । स खलु सकलकामान् प्रा-
 प्य कृष्णान्तरात्मा जननमृतिविमुक्तेऽत्युत्तमा भ-
 क्तिमेति ॥ १८ ॥ गोगोपगोपिकावीत गोपाल
 गोषु गोप्रदम् । गोपैरीड्य गोसहस्रेर्नोमि गो-
 कुलनायकम् ॥ १९ ॥ प्रीणयेदनया स्तुत्या ज-
 गन्नाथ जगन्मयम् । धर्मार्थकाममोक्षाणामाप्तये
 सुरूपोत्तमम् ॥ २० ॥ इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञा-
 नामृतमारे श्रीकृष्णस्ववराज सपूर्ण ॥ ३५ ॥

६ विष्णुपञ्जरस्तोत्रम् (ब्रह्माण्डपु०) ।

श्रीगणेशाय नम । ॐ अस्य श्रीविष्णुपञ्जरस्तो-
 त्रमन्त्रस्य नाग्द ऋषि । अनुष्टुप् छन्द । श्रीवि-
 ष्णु परमात्मा देवता । अहं बीजम् । मोऽह श-
 क्ति ॐ ह्रीं कीलकम् । मम सर्वदेहरक्षार्थं जपे
 विनियोग । नारदऋषये नम सुखे । श्रीविष्णु-

मि आत्मरक्षाकर नृणाम् ॥ ३ ॥ पादौ रक्षतु गो-
विन्दो जह्वे चैव त्रिविक्रम । ऊरू मे केशव पातु
कर्णौ चैव जनार्दन ॥ ४ ॥ नाभिं चैवाच्युत पातु
शुभ्र चैव तु वामन । उदरं पद्मनाभश्च पृष्ठं चैव
तु माधव ॥ ५ ॥ वामपार्श्वं तथा विष्णुर्दक्षिण
मधुसूदन । बाहू वै वासुदेवश्च हृदि दामोदरस्तथा
॥ ६ ॥ कण्ठं रक्षतु वागहं कृष्णश्च मुखमण्डलम् ।
माधव कर्णमूले तु हृषीकेशश्च नासिके ॥ ७ ॥
नेत्रे नारायणो रक्षेत्कण्ठं गरुडध्वज । कपोलो
केशवो रक्षेत्कण्ठं सर्वतो दिशम् ॥ ८ ॥ श्रीरत्ना
ङ्गश्च सर्वेषामङ्गानां रक्षको भवेत् । पूर्वस्याः पुण्ड-
रीकाक्ष आमेग्या श्रीधरस्तथा ॥ ९ ॥ दक्षिणे
नारसिंहश्च नैऋत्या माधवोऽवतु । पुरुषोत्तमो मे
चारुण्यां वायव्या च जनार्दन ॥ १० ॥ गदाधरस्तु
कोत्रेर्यामीगान्या पातु केशव । आकाशे च गदा
पातु पाताले च सुदर्शनम् ॥ ११ ॥ सन्नद्ध सर्वगात्रेषु
प्रविष्टो विष्णुपञ्जर । विष्णुपञ्जरविष्टोऽहं विचारामि -

प्रगतस्य च ॥ २१ ॥ अश्वमेधसहस्रस्य फल
 प्राप्नोति मानव । सर्वकाम लभेदस्य पठनात्नात्र ।
 मगय ॥ २२ ॥ जले विष्णु स्थले विष्णुर्विष्णु
 पर्वतमस्तके । ज्वालामालाकुले विष्णु सर्वं वि-
 ष्णुमय जगत् ॥ २३ ॥ इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे इन्द्र-
 नारदसंवादे श्रीविष्णुपञ्जरस्तोत्र सपूर्णम् ॥ ३६ ॥

७ चतु श्लोकीभागवतम् ।

(भागवत ३ स्कन्धे)

श्रीगणेशाय नम । श्रीभगवानुवाच । ज्ञान
 परमशुद्ध मे यद्विज्ञानममन्वितम् । सरहस्य तदद्भ
 च गृहाण गदित मया ॥ १ ॥ यावानह यथाभा-
 वो यद्रूपगुणकर्मक । तथैव तत्त्वविज्ञानमस्तु ते
 मदनुग्रहात् ॥ २ ॥ अहमेवाममेवाग्ने नान्यद्यत्न
 दसत्परम् । पश्चादह यदेतन्न योऽग्निष्येत
 मोऽस्म्यहम् ॥ ३ ॥ ऋनेऽर्थं यत्प्रतीयेत न प्रतीयेत
 चात्मनि । तद्विद्यादात्मनो माया यथाभासो यथा

नैनन ५१ २१
मदल
या
वि
॥
प्र
वि
वि
१
२

2

3

विष्णुसहस्रनाम

1. यामि । अरुणः ॥ १ ॥
 2. निगः । अरुणः ॥ २ ॥
 3. गण्डः । अरुणः ॥ ३ ॥
 4. णः । अरुणः ॥ ४ ॥
 5. नः । अरुणः ॥ ५ ॥
 6. शः । अरुणः ॥ ६ ॥
 7. वः । अरुणः ॥ ७ ॥
 8. नः । अरुणः ॥ ८ ॥
 9. यः । अरुणः ॥ ९ ॥
 10. निः । अरुणः ॥ १० ॥
 11. ॥ अरुणः ॥ ११ ॥
 12. ॥ अरुणः ॥ १२ ॥
 13. ॥ अरुणः ॥ १३ ॥
 14. ॥ अरुणः ॥ १४ ॥
 15. ॥ अरुणः ॥ १५ ॥
 16. ॥ अरुणः ॥ १६ ॥
 17. ॥ अरुणः ॥ १७ ॥
 18. ॥ अरुणः ॥ १८ ॥
 19. ॥ अरुणः ॥ १९ ॥
 20. ॥ अरुणः ॥ २० ॥

+

+

हरेर्नामैव नामैव नामैव मम जीवनम् । कलौ ना-
 स्त्येव नास्त्येव नास्त्येव गतिरन्यथा ॥ ५३ ॥
 वसिष्ठ उवाच । कृष्णोति मङ्गल नाम यस्य वाचि
 प्रवर्तते । भस्मीभवन्ति तस्याशु महापातककोट-
 य ॥ ५४ ॥ अरुन्धत्युवाच । कृष्णाय वासुदेवाय
 हरये परमात्मने । प्रणतक्लेशनाशाय गोविन्दाय
 नमो नम ॥ ५५ ॥ कश्यप उवाच । कृष्णानु
 स्मरणादेव पापसङ्घातपञ्जर । शतधा भेदमाप्नोति
 गिर्खिन्नहतो यथा ॥ ५६ ॥ दुर्योधन उवाच ।
 जानामि धर्मं न च मे प्रवृत्तिर्जानाम्यधर्मं न च मे
 निवृत्ति । केनापि देवेन हृदि स्थितेन यथा नि-
 युक्तोऽस्मि तथा कस्योमि ॥ ५७ ॥ यत्र स्वगुणदोषेण
 क्षम्यता मधुमृदन । अहमेवमह हन्तु मम दोषो
 न विद्यते ॥ ५८ ॥ भृगुरुवाच । नामैव तव गो
 विन्द कलौ त्वत् गताधिकम् । ददत्युच्चारणान्मुक्ति
 विना अष्टाङ्गयोगत ॥ ५९ ॥ लोमहर्षण उवाच ।
 नमामि नारायणपादपङ्कज कस्योमि नारायणपूजन

अत्रिस्त्वाच । गोविन्देति सदा स्नान गोविन्देति सदा
 जप । गोविन्देति सदा ध्यान सदा गोविन्दकीर्तनम् ॥
 ४७ ॥ अक्षर हि पर ब्रह्म गोविन्देत्यक्षरत्रयम् ।
 तस्मादुच्चरति येन ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ४८ ॥
 श्रीशुक उवाच । अब्युत कल्पवृक्षोऽस्मानन्त का-
 मधेनव । चिन्तामणिश्च गोविन्दो हरिनाम विचि-
 न्तयेत् ॥ ४९ ॥ हरिस्त्वाच । जयति जयति देवो
 देवकीनन्दनोऽय जयति जयति कृष्णो वृष्णिवश-
 प्रदीप । जयति जयति मेघश्यामल कोमलाङ्गो
 जयति जयति पृथ्वीभारनाभो मुकुन्द ॥ ५० ॥
 पिप्पलायन उवाच । श्रीमन्नृसिंहविभवे गरुड-
 प्वजाय तापत्रयोपशमनाय भग्नोपधाय । कृष्णाय
 वृश्चिकजलाग्निभुजङ्गरोगह्ने गव्ययाय हरये शुरवे न-
 मस्ते ॥ ५१ ॥ आरिहोत्र उवाच । कृष्ण त्वदो-
 यपदपङ्कजपङ्कजान्ते अद्यैव मे रिशतु मानमराजहम् ॥
 शरणप्रयाणममये कफवातपित्ते कण्ठावरोधन-
 विधौ स्मरणं कुतस्ते ॥ ५२ ॥ विदुर उवाच ।

हरेर्नामैव नामैव नामैव मम जीवनम् । कलौ ना-
 स्त्येव नास्त्येव नास्त्येव गतिरन्यथा ॥ ५३ ॥
 वसिष्ठ उवाच । कृष्णोति मद्गल्ल नाम यस्य वाचि
 प्रवर्तते । भस्मीभवन्ति तस्याशु महापातककोट-
 य ॥ ५४ ॥ अरुन्धत्युवाच । कृष्णाय वासुदेवाय
 हृष्ये परमात्मने । प्रणतक्लेशनाशाय गोविन्दाय
 नमो नम ॥ ५५ ॥ कश्यप उवाच । कृष्णानु
 स्मरणादेव पापसङ्घातपञ्जर । शतधा भेदमाप्नोति
 गिरिर्ब्रह्मतो यथा ॥ ५६ ॥ दुर्योधन उवाच ।
 जानामि धर्मं न च मे प्रवृत्तिर्जानाम्यधर्मं न च मे
 निवृत्ति । केनापि देवेन हृदि स्थितेन यथा नि
 युक्तोऽग्निमि तथा करोमि ॥ ५७ ॥ यत्र स्वद्युणदोषेण
 क्षम्यता मधुमृदन । अहमेवमह हन्तु मम दोषो
 न वित्यते ॥ ५८ ॥ भृशुक्त्वाच । नामैव तव गो
 विन्द कलौ त्वत्त शताधिकम् । ददत्युच्चारणान्मुक्तिं
 विना अष्टाङ्गयोगत ॥ ५९ ॥ लोमहर्षण उवाच ।
 नमामि नारायणपादपङ्कज करोमि नारायण

सदा । वदामि नारायणनाम निर्मल स्मरामि
 नारायणतत्त्वमव्ययम् ॥ ६० ॥ शौनक उवाच ।
 स्मृत्वा सकलकल्याणभाजन यत्र जायते । पुरुष
 तमज नित्य ब्रजामि शरण हरिम् ॥ ६१ ॥ गर्ग
 उवाच । नारायणेति मन्त्रोऽस्ति वागस्ति वशव-
 र्तिनी । तथापि नरके घोरे पतन्तीत्येतदद्भुतम् ॥ ६२ ॥
 दाल्भ्य उवाच । किं तस्य बहुभिर्मन्त्रैर्भक्तिर्यस्य
 ज्वनार्दने । नमो नारायणायेति मन्त्र सर्वार्थसाध-
 क ॥ ६३ ॥ वैशपायन उवाच । यत्र योगेश्वर
 कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धर । तत्र श्रीर्विजयो भू-
 तिर्भ्रुवा नीतिर्मतिर्मम ॥ ६४ ॥ अङ्गिरा उवाच ।
 हरिर्हरति पापानि दुष्टचित्तैरपि स्मृत । अनिच्छ-
 याऽपि सस्पृष्टो दहत्येव हि पावक ॥ ६५ ॥
 पराशर उवाच । सकृदुच्चरित येन हरिरित्यक्षरद्वयम् ।
 चन्द्र परिकरस्तेन मोक्षाय गमन प्रति ॥ ६६ ॥
 पौलस्त्य उवाच । हे जिह्वे रससाखे सर्वदा मधुर
 प्रिये । नारायणाख्य पीयूष पिब जिह्वे निरन्तरम् ॥

॥ ६७ ॥ व्यास उवाच । सत्यं मर्त्यं पुनः सत्यं
 भुजमुत्थाप्य चोच्यते । न वेदान् परं शास्त्रं न
 देवः केशवात्परः ॥ ६८ ॥ धन्वन्तरिरुवाच । अ-
 च्युतानन्तः गोविन्दः नामोचरणभेषजान् । नश्यन्ति
 सकला रोगाः सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ ६९ ॥
 मार्कण्डेय उवाच । मा हानिस्तन्महच्छिद्रं मा
 चान्धजडमूढता । यन्मुहूर्तं क्षणं वापि वासुदेव न
 चिन्तयेत् ॥ ७० ॥ अगस्त्य उवाच । निमिषं
 निमिषार्थं वा प्राणिनां विष्णुचिन्तनम् । प्रतुकोटि-
 सहस्राणां ध्यानमेकं विधिष्यते ॥ ७१ ॥ मनसा
 चर्मणा वाचा ये स्मरन्ति जनार्दनम् । तत्र तत्र
 कुरुक्षेत्रं प्रयागो नैमिषं वनम् ॥ ७२ ॥ श्रीशुक
 उवाच । आलोच्य सर्वशास्त्राणि विचार्यैव पुनः पुनः ।
 इदमेकं मुनिष्यन्ते ज्येष्ठो नारायणं मदा ॥ ७३ ॥
 श्रीमहादेव उवाच । शर्गरं च नवच्छिद्रं व्याधि-
 ग्रस्तं फलेयम् । औषधं चाह्वीनोर्यं वैद्यो ना-
 रायणो हरिः ॥ ७४ ॥ भौनक उवाच ।

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text on the left side of the page.

Vertical handwritten text on the right side of the page, possibly a list or index.

Handwritten text at the bottom left of the page.

Small handwritten mark or character at the bottom center.

Handwritten text at the top of the page, possibly a header or title, which is mostly illegible due to blurring and low resolution.

३० पट्पदीस्तोत्रम् (शंकराचार्य०) ।

श्रीगणेशाय नम । अविनयमपनय विष्णो दमय
 त् न शमय विषयमृगतृष्णाम् । भूतदयां विस्तार-
 य तारय ससारसागरत ॥ १ ॥ दिव्यधुनी-
 करन्दे परिमलपरिभोगसच्चिदानन्दे श्रीपतिपदार-
 वेन्दे भवभयखेदच्छिन्दे वन्दे ॥ २ ॥ सत्यपि भेदा-
 गमे नाथ तवाह न मामकीनस्त्वम् । सामुद्रो
 हे तरङ्ग कचन समुद्रो न तरङ्ग ॥ ३ ॥ उ-
 दृतनग नगभिदनुज दनुजकुलामित्र मित्रशशिदृष्टे ।
 दृष्टे भवति प्रभवति न भवति किं भवतिरस्कार-
 । ४ ॥ मत्स्यादिभिस्वतोरिस्वतारवताऽप्रता सदा
 सुधाम् । परमेश्वर परिपाल्यो भवता भवतापभी-
 तोऽहम् ॥ ५ ॥ दामोदर गुणमन्दिर सुन्दस्वदनारवि-
 द गोविन्द । भवजलधिमथनमन्दर परम दरमपनय
 व मे ॥ ६ ॥ नारायण करुणामय शरण करुणाणि
 आवकौ चरणौ । इति पट्पदी मदीये वदनसरोजे

सदा वसतु ॥ ७ ॥ इति श्रीमत्पराहसपञ्चि-
जकाचार्यश्रीमच्छंकराचार्यविरचित
सपूर्णम् ॥ १० ॥ पदपदीस्तोत्रं

११ गर्भस्तुति (ब्र० कृ० जन्म०) ।

श्रीगणेशाय नम । देवा ऊचु । जगद्योनिस्त्यो-
निस्त्वमनन्तोऽन्यय एव च । ज्योति स्वरूपो ह्य-
निरा सगुणो निर्गुणो महान् ॥ १ ॥ भक्तानुरोधे-
त्माकारो निराकारो निरु-
त्साधारे निराज्ञे निरुपद्रव ॥ २ ॥ निर्व्यूहो निखि-
तेर्लिप्तो निरीहो निधनान्तक । स्वात्माराम पूर्ण-
मो निमिषो नित्य एव च ॥ ३ ॥ स्वेच्छामय
हेतु सर्व सर्वगुणाश्रय । सर्वदो दुःखदो दुर्गो
नान्तक एव च ॥ ४ ॥ सुभगो दुर्भगो वाग्मी दु-
यो दुरत्यय । वदहेतुश्च वेदाश्च वेदाङ्गो वेदवि-
॥ ५ ॥ इत्येवमुक्त्वा देवाश्च प्रणमुश्च मुहु-
र्षाधुलोचना सर्वे वष्टु कुसुमानि च

। ६ ॥ द्विचत्वारिंशन्नामानि प्रातस्तुथाय य प-
 ष्टे । दद्यात् भक्तिं हरेर्दास्य लभते वाञ्छित फलम् ।
 । ७ ॥ इत्येव स्तवन कृत्वा देवास्ते स्वालय ययु ।
 वभूव जलवृष्टिश्च निश्चेष्टा मथुरा पुरी ॥ ८ ॥ इति
 श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे श्रीकृष्णजन्मखण्डे देवकृ-
 ता गर्भस्तुति सपूर्णा ॥ ११ ॥

१२ कृष्णस्तोत्रं (वसुदेवकृतम्) ।

श्रीगणेशाय नम वसुदेव उवाच । त्वामतीन्द्रि-
 यमव्यक्तमक्षर निर्गुण विभुम् । ध्यानासाध्य च
 सर्वेषां परमात्मानमीश्वरम् ॥ १ ॥ स्वेच्छामय
 सर्वरूप स्वेच्छारूपधरपरम् । निर्लिप्त परम ब्रह्म
 बीजरूप मनातनम् ॥ २ ॥ स्थूलात्स्थूलतर प्रा-
 णमतिमृक्षममदर्शनम् । स्थित सर्वशरीरेषु साक्षि
 रूपमदृश्यकम् ॥ ३ ॥ शरीरवन्त सगुणमशरीरं
 गुणाकरम् । प्रकृतिं प्रकृतीरा च प्राकृत प्रकृते
 परम् ॥ ४ ॥ सर्वेषां सर्वरूपं च सर्वान्तकरमव्य-

27
28

क्षित ब्रह्मन्मर्वापत्स्वेय न कुलम् । तथा रक्षां
 कुरु पुनर्दावाभेर्मग्मुदन ॥ १ ॥ त्वमिष्टदेवता-
 ऽस्माक त्वमेव कुलदेवता । स्रष्टा पाता च सहर्ता
 जगता च जगत्पते ॥ २ ॥ वह्निर्वा वरुणो वापि
 चन्द्रो वा सूर्य एव च । यम कुबेर पवन ईशा-
 नाद्याश्च देवता ॥ ३ ॥ ब्रह्मेशरोपधर्मन्द्रा मुनीन्द्रा
 मनव स्मृता । मानवाश्च तथा देव्या यक्षरा-
 क्षसकिन्नरा ॥ ४ ॥ ये ये चराचराश्चैव सर्वे
 तव विभूतय । आविर्भावस्तिरोभाव सर्वेषा च
 तवेच्छया ॥ ५ ॥ अभय देहि गोविन्द वह्निसहरणं
 कुरु । वय त्वा ऽरण यामो रक्ष न ऽरणागतान्
 ॥ ६ ॥ इत्येवमुक्त्वा ते सवे तस्थुर्ध्यात्वा पदा
 म्बुजम् । दृग्भीतस्तु दात्रामि श्रीकृष्णामृतदृष्टि
 ॥ ७ ॥ दृग्भीते च दात्रामो ननृतुस्ते मुदान्विता ।
 सर्वापत् प्रणश्यन्ति हग्मिरणमात्रत ॥ ८ ॥ इद
 स्तोत्र महापुण्य प्रातःकृत्वाय य पठेत् । वह्नितो न
 भवेत्तस्य भय जन्मानि जन्मानि ॥ ९ ॥ रात्रुग्रस्ते च

विष्णुस्तोत्राणि ।

१२

दावामो विपत्तो प्राणसकटे । स्तोत्रमेतत्पाठित्वा
तु मुच्यते नात्र सशय ॥ १० ॥ शत्रुमेन्य क्षय
याति सर्वत्र विजयी भवेत् । इह लोके हरेर्भक्ति-
मन्ते दास्य लभेद्भुवम् ॥ ११ ॥ इति श्रीमत्प्रे-
वतं महापुराणे श्रीकृष्णजन्मखण्डे वाल्म्वन श्रीकृ-
ष्णस्तोत्रम् ॥ १३ ॥

१४ अच्युताष्टकम् (शंकराचार्यकृ०) ।

श्रीगणेशाय नम । अच्युताच्युत हरे परमात्मन्
राम कृष्ण पुरुषोत्तम विष्णो । वासुदेव भगवन्
नेरुद्ध श्रीपते शमय दुःखमशेषम् ॥ १ ॥ विश्व
ज्ञानविभो जगदीश नन्दनन्दन नृसिंह नरेन्द्र ।
क्षेत्रज्ञायक मुकुन्द सुरारे श्रीपते शमय दुःखमशेष
॥ २ ॥ रामचन्द्र रघुनायक देव दीननाथ
तक्षयकारिन् । यादवेन्द्रे यदुभूषण यज्ञ श्रीपते
दुःखमशेषम् ॥ ३ ॥ देवकीतनय दुःखद
राधिकारमण रम्यसुमते । दुःखमोचन दया

7
6
5
4
3
2
1

4
3
2
1

1

1
2
3
4
5
6
7

1
2
3
4
5
6
7

8

9

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

10
11
12

13
14
15

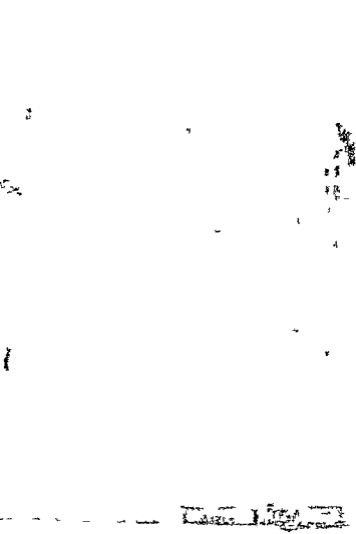
16
17

18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

धाना सुरकल्याणनिधाना । नारायण० ॥ ४ ॥
 मञ्जुलद्युजाभूषा मायामानुषवेषा । नारायण० ॥ ५ ॥
 यथाऽधरमधुरसिक्ता रजनीरुरमुल्लतिलरा । नागय
 ण० ॥ ६ ॥ मुरलीगानविनोदा वेदमनुनभूषादा ।
 नारायण० ॥ ७ ॥ बर्हिनिवर्हापीडा नटनाट्टकफ-
 णिक्रीडा । नारायण० ॥ ८ ॥ वारिजभूषणभरणा
 राजिवरक्षिणीरमणा । नारायण० ॥ ९ ॥ जल-
 हृदलनिभनेत्रा जगदारभकमूत्रा । नारायण नाग
 यण० ॥ १० ॥ पातकरजनीमहर करणालय मामु-
 द्धर । नारायण० ॥ ११ ॥ अघनरक्षयवंनारे वे-
 शव कृष्ण मुरारे । नारायण० ॥ १२ ॥ हाट्टपनि-
 भपीताम्बर अभय कुरु मे मावर । नारायण०
 ॥ १३ ॥ दग्धरगजकुमाग दानवमदनहाग । ना
 रायण० ॥ १४ ॥ गोवर्धनगिरिमणा गोपीमान
 सदरणा । नारायण० ॥ १५ ॥ मरुपृनीरविहार
 मञ्चनश्रुषिर्मदार । नारायण० ॥ १६ ॥ विश्वादि-

नश्यति तत्सर्वं शालग्रामशिलार्चनात् ॥ १३ ॥
 नानार्णमयं चैव नानाभोगेन वेष्टितम् ।
 तथा वरप्रसादेन लक्ष्मीकान्तं वदाम्यहम् ॥ १४ ॥
 नारायणोद्भवो देवश्चक्रमध्ये च कर्मणा । तथा
 वरप्रसादेन लक्ष्मीकान्तं वदाम्यहम् ॥ १५ ॥ कृष्णे
 शिलातले यत्र मूर्ध्नि चक्रं सुदृश्यते । सौभाग्य
 सतति धत्ते सर्वसौख्यं ददाति च ॥ १६ ॥ वासु-
 देवस्य चिह्नानि दृष्ट्वा पापे प्रमुच्यते । श्रीधर
 मुकुटे वामे हरिद्विर्णस्तु दृश्यते ॥ १७ ॥ वाराह-
 रूपिण देव कूर्माङ्गैरपि चिह्नितम् । गोप्यद तत्र
 दृश्येत वाराह वामन तथा ॥ १८ ॥ पीतवर्णस्तु
 देवानां रक्तवर्णं भयावहम् । नारसिंहो भवेद्देवो
 मोक्षद च प्रकीर्तितम् ॥ १९ ॥ शङ्खचक्रगदाकूर्मा-
 ङ्गो यत्र प्रदृश्यते । शङ्खवर्णस्य देवानां वामदे-
 वस्य लक्षणम् ॥ २० ॥ दामोदर तथा स्थूल
 मध्ये चक्रं प्रतिष्ठितम् ॥ पूर्णद्वारे च मकीर्णा पी-
 तरेखा च दृश्यते ॥ २१ ॥ लज्जाकारे भवेद्वाज्य

1

1

1

1

17

1

1

1

विष्णुनवद्यभक्षणान् ॥ ३१ ॥ विष्णो पा
पीत्वा कोटिजन्मायनाशनम् । तस्मादष्टगुण
भूमौ विन्दुनिपातनात् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभवि
त्तरपुराणे गण्डकीगिलामाहात्म्ये श्रीकृष्णसु
ष्टिसवादे शालिशामस्तोत्रे सपूर्णम् ॥ ४७ ॥

१८ कृष्णाष्टकम् (शंकराचार्य०) ।

श्रीगणेशाय नम । श्रियाश्रितो विष्णु स्थिरच
रगुह्वेदविषयो धिया साक्षी शुद्धो हरिसुरहन्ताञ्ज
नयन । गर्दी गङ्गी चक्री विमलवनमाली स्थिररुचि
गण्यो लोकेशो मम भवतु कृष्णोऽक्षिविषय ॥ १ ॥
यत मयं जात प्रियदनिलमुख्य जगादिद स्थितो
नि गप योऽवति निजसुखागेन मधुहा । लये सर्वं
स्वस्मिन् हगति कल्या यस्तु म विभु शरण्यो
लोकेऽगो मम भवतु कृष्णोऽक्षिविषय ॥ २ ॥

अमूनायम्यादौ यमनियममुख्ये सुकरणेर्निरुच्येदं
 चित्तं हृदि विलयमानीय सकलम् । यमीड्य पश्य-
 न्ति प्रप्रमतयो मायिनमसौ शरण्यो लोकेशो म-
 म० ॥ ३ ॥ पृथिव्या तिष्ठन् यो यमयति महीं
 वेद न धरा यमित्यादौ वेदो वदति जगतामीश-
 ममलम् । नियन्तार ध्येयं मुनिसुरनृणा मोक्षदम-
 सौ शरण्यो लोकेशो मम० ॥ ४ ॥ महेन्द्रादिर्दे-
 वो जयति दितिजान् यस्य बलतो न कस्य स्वा-
 तन्त्र्यं कचिदपि कृतो यत्कृतिमृते । कपित्वादेर्गर्व
 परिहसति योऽमो विजयिन शरण्यो लोकेशो म-
 म० ॥ ५ ॥ पिना यस्य ध्यानं व्रजति पशुना
 मृकस्त्रुणा पिना यस्य ज्ञानं जनिमृतिभयं या-
 ति जनना । पिना यस्य स्मृत्या कृमिगतजर्नि
 यानि म विभु शरण्यो लोकेशो मम० ॥ ६ ॥
 निगनद्वोत्तड शरणशण्णो भ्रान्तिहरणो घनश्या
 मो वामो व्रजनिगुणयस्योऽर्जुनमाव । स्वयम्भू-
 र्भृताना जनक उचिताचारमुग्ध शरण्यो लोकेशो

देहि करावलम्बम् ॥ २ ॥ ससारवोरगहने चरतो मु-
 रारे मारोग्रभीकरमृगप्रवरार्दितस्य । आर्तस्य म-
 त्सरनिदाघनिपीडितस्य लक्ष्मीनृसिंह० ॥ ३ ॥
 संसारकूपमतिघोरमगाधमूल सप्राप्य दुःसशत-
 सर्पसमाकुलस्य । दीनस्य देव-कृपणापदमागतस्य
 लक्ष्मीनृसिंह० ॥ ४ ॥ ससारसागरविशालक-
 रालकालनकग्रहग्रसननिग्रहविग्रहस्य । व्यग्रस्य
 रागरसनोर्मिनिपीडितस्य लक्ष्मीनृसिंह० ॥ ५ ॥
 ससारवृक्षमधवीजमनन्तकर्मशाखागत करणपत्रम-
 नङ्गपुष्पम् । आरुह्य दुःखफलितपततो दयालो
 लक्ष्मीनृसिंह० ॥ ६ ॥ ससारसर्पघनवक्रभयोग्रतीव्रदं-
 शकरालविपदग्धविनष्टमूर्ते । नागास्त्रिाहनसुधा-
 ङ्घ्रिनिवामशौरे लक्ष्मीनृसिंह० ॥ ७ ॥ ससारदावद-
 हनातुरभीकरोरुज्वालावलीभिरतिदग्धतनूरुहस्य ।
 त्वत्पादपद्ममरसाराणागतस्य लक्ष्मीनृसिंह० ॥ ८ ॥
 संसारजालप्रतितस्य जगन्निवास सर्वेन्द्रियार्थवडि-
 शार्थज्ञपोषमस्य । प्रोत्खण्डितप्रचुरतालुकमस्तकस्य

लक्ष्मीनृसिंह० ॥ ९ ॥।। समारभीकरकरीन्द्रकला-
 भिघातनिष्पिष्टमर्मवपुषः सकलार्तिनाश । प्राण-
 प्रयाणभवभीतिममाकुलस्य लक्ष्मीनृसिंह० ॥ १० ॥
 अन्धस्य मे हृतविवेकमहाधनस्य चोरे प्रभो व-
 लिभिरिन्द्रियनामधेये । मोहान्धकृपकृदरे वि-
 निपातितस्य लक्ष्मीनृसिंह० ॥ ११ ॥ लक्ष्मीपते
 कमलनाभ सुरेश विष्णो वैकुण्ठ नृपण मधुमूदन
 पुष्कराक्ष । ब्रह्मण्य केभव जनार्दन वासुदेव देवेश
 देहि कृपणस्य वरावलम्बम् ॥ १२ ॥ यन्माययोर्जि-
 तवपु प्रचुरप्रवाहमगार्थमत्र निवहोरुकरावलम्बम् ।
 लक्ष्मीनृसिंहचरणान्जमधुव्रतेन स्तोत्रं कृतं सुख-
 करं भुवि शत्रवेण ॥ १३ ॥ इति श्रीमत्परमहंस
 पद्मिनाजराचार्यश्रीमच्छंकराचार्यविरचितं सकल-
 नाशन लक्ष्मीनृसिंहस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ४९ ॥

२० ज्वरस्तोत्रं (भागवते) ।

श्रीगणेशाय नमः । विद्राविते भूतगणे ज्वरस्म-

त्रिशिरस्रिपात् । अभ्यपद्यत दशार्हं दहन्निव दि-
 शो दश । अथ नारायणो देवस्त दृष्टा व्यसृज-
 ज्वरम् ॥ १ ॥ माहेश्वरो वैष्णवश्च युयुधाते
 ज्वरावुभौ । माहेश्वर समाक्रन्दन्वैष्णवेन बलर्दि-
 त्त ॥ २ ॥ अलञ्घ्याऽभयमन्यत्र भीतो माहेश्वरो
 ज्वर । शरणार्थी हृषीकेश तुष्टाव प्रयताञ्जलि
 ॥ ३ ॥ ज्वर उवाच । नमामि त्वाऽनन्तरक्तिं परे-
 श सर्वात्मान केवल ज्ञप्तिमात्रम् । विश्वोत्पत्ति-
 स्थानमरोधहेतु यत्तद्रक्ष ब्रह्मलिङ्ग प्रशान्तम्
 ॥ ४ ॥ कालो देव कर्म जीव स्वभागो द्रव्य क्षेत्र
 प्राण आत्मा विकार । तत्सवातो बीजतोहप्रगाइ
 स्त्वन्मायेया तन्निषेध प्रपद्ये ॥ ५ ॥ नानाभावे-
 र्तिलियेगोपपन्नैःवान्साधून् लोकसेतून्त्रिभर्षि । हं-
 स्थुन्मार्गान् हिंसया वर्तमानान् जन्मेतत्ते भारहा
 राय भूमे ॥ ६ ॥ तप्तोऽह ते तेजसा दु महेन
 भान्तोऽग्निगात्युन्वणेन ज्वरेण । तावत्तापो देहिना
 तेऽद्विमूलं नो सेवेरन्यायदासानुबन्धा ॥ ७ ॥ श्री

१. काल

इति, त (११) । त इति च । यथा इव च ।

। तत इव च । तत ततन वि ।

। तत इव च । तत इव च । तत । तत ।

। तत इव च । तत इव च । तत । तत ।

।

।

।

।

।

।

।

।

सार्धं पत्नीं त्रेलोक्यमोहिनीम् ॥ १३ ॥ इति
श्रीमोहिनीकृत कृष्णस्तोत्रं समाप्तम् ॥ ५१ ॥

२२ कृष्णस्तोत्रम् (ब्रह्मदेवकृतम्) ।

श्रीगणेशाय नमः । ब्रह्मोवाच । रक्ष रक्ष हे
मा च निममं कामसागरे । दुष्कीर्तिजलपूर्णे च
दुष्पारे बहुसंश्ले ॥ १ ॥ भक्तिविस्मृतिबीजे च
विपत्सोपानदुस्तरे । अतीवनिर्मलज्ञानचक्षु प्र
च्छन्नशरणे ॥ २ ॥ जन्मोर्मिसंगसहिते योऽपि
त्रौघमकुले । रतिस्रोत समायुक्ते गर्भारे पार एव
च ॥ ३ ॥ प्रथमामृतरूपे च परिणामविपालके ।
यमालयप्रवेशाय मुक्तिद्वारातिविम्भतो ॥ ४ ॥
घुद्धपा तरण्या विज्ञानैरुद्धरस्मान्त स्वयम् । स्वयं
च त्व कर्णधार प्रसीद मधुमूदन ॥ ५ ॥ मटिधा
फतिचिन्नाथ नियोज्या भवकर्मणि । सन्नि विश्वा
विधयो हे विश्वेश्वर माधव ॥ ६ ॥ न कर्म
क्षेत्रमेवेदं ब्रह्मलोकोऽयमीधित । तथापि

I

· 47

4

3

1

1

1

1

सर्वाधार नमामि तम् ॥ ३ ॥ राधाहृत्पद्ममध्ये च
 वसन्त सतत शुभम् । राधासहचर शश्वद्राधाज्ञा-
 परियालकम् ॥ ४ ॥ ध्यायन्ते योगिनो योगान्
 सिद्धा सिद्धेश्वराश्च यम् । त ध्यायेत्मतत शुद्ध
 भगवन्ते सनातनम् ॥ ५ ॥ सेवन्ते सतत सन्तो ब्रह्मे-
 शशेषसङ्गका । मेवन्ते निर्गुण ब्रह्म भगवन्त सनात-
 नम् ॥ ६ ॥ निर्लिप्त च निरीह च परमात्मानमीश्वरम् ।
 नित्य सत्य च परम भगवन्त सनातनम् ॥ ७ ॥
 य सृष्टेरादिभूत च सर्वबीजं परात्परम् । योगिनस्त
 प्रपद्यन्ते भगवन्त सनातनम् ॥ ८ ॥ बीज नानावता-
 राणा सर्वकारणकारणम् । वेदावेद्य वेदबीज वेद-
 कारणकारणम् ॥ ९ ॥ योगिनस्त प्रपद्यन्ते भग-
 वन्त सनातनम् । इत्येवमुक्त्वा गन्धर्वं पपात ध-
 रणीतले ॥ १० ॥ ननाम दण्डवद्भूमौ देवदेव पर
 त्यगम् । इति तेन कृत म्नात्र य पश्येत्प्रपत
 श्रुचि ॥ ११ ॥ इहेव जीवन्मुक्तश्च पर याति
 परा गतिम् । हरिभक्तिं हरेर्दास्य गान्धर्वकं च नि

1

2

3

4 1

5 1

6 (1 4 1)

पयनाशरणम् । लक्ष्मणेनान्वितो वान्तो सेवि
 तोऽगस्त्यसंपूजितो राघव पातु माम् ॥ ५ ॥
 धेनुरारिष्टकोऽनिष्टरूढेपिणा केगिहा कमहृदनि
 वासादक । पृतनाभोपक सूरजावेन्तो नाल
 गोपालक पातु मा सर्वदा ॥ ६ ॥ विष्णुदुहयो
 तत्रत्यम्कुग्द्रासम प्राट्टम्भोदचत्प्रोटमट्टिग्रहम् ।
 वन्यया मालया नोभितोरम्यन् लोहिताद्विद्वय
 वारिजात भजे ॥ ७ ॥ कुविते कुन्तलेर्ध्राजमानानन
 ग्लमोर्दि लमत्कुण्डलं गण्डयो । हास्केयूरक कट्ट
 णप्रोज्ज्वल किट्टिणीमञ्जुन् श्यामल त भजे ॥ ८ ॥
 अयुतस्याष्टक य पट्टेदिष्टद प्रेमन प्रत्यह पुरुष
 सस्पृहम् । वृत्तन सुन्दर कर्तृ विश्वभर तस्य वशो
 हर्गिर्नायन गत्वाम् ॥ ९ ॥ इति श्रीमच्छंकराचा
 र्यविरचितमयुताष्टक संपूर्णम् ॥ ५२ ॥

२५ मुकुन्दमाला (कुलशेखरराज) ।

श्रीगणेशाय नमः । व दे मुकु दमसविन्ददलायत ।

द ॥ ३ ॥ मुकुन्द मूर्धा प्रणिपत्य यत्र भव-
न्तमित्यन्तमर्थम् । अस्मिन्स्त्वचरणारवि-
भवे भवे मेऽस्तु तत्र प्रसादात् ॥ ४ ॥ श्रीगो-
पदाम्भोजमधुनो महदद्भुतम् । तत्पायिनो न
न्ते मुञ्चन्ति यदपायिन ॥ ५ ॥ नाह वन्दे तव
योर्द्वन्द्वमद्वन्द्वहेतो कृमीपाकं गुरुमपि हरे नारक-
नेतुम् । रम्याराममृदुतनुलतानन्दनेनापि स्तु-
भावे हृदयभवने भावयेयं भवन्तम् ॥ ६ ॥
॥ धर्मे न वसुनिचये नैव कामोपभोगे यद्वा-

1

2

अदेहि ॥ १८ ॥ पृथ्वीरेणुरणु पयामि कणिक
 फल्यु स्फुलिङ्गो लघुस्तेजो निश्चसन मरुत्तनुत
 रन्ध्र सुमूक्ष्म नभ । धुद्रा र्द्वपितामहप्रभृतय क
 य समस्ता सुरा दृष्टा यत्र स तारको विजय
 श्रीपादधलीकण ॥ १९ ॥ आम्रायाभ्यसनान्यरण्य
 रुदित कृच्छ्रतान्यन्वह भेदच्छेदपदानि पूर्वविध
 य सर्वं हुत भस्मनि । तीर्थानामवगाहनानि च
 गजस्नान विना यत्पददन्ढ्याम्भोम्हमस्तुतिं विजय
 देव स नारायण ॥ २० ॥ आनन्द गोविन्द मु
 कुन्द राम नारायणानन्त निरामयेति । वक्तु सम
 थोऽपि न वक्ति कश्चिदहो जनाना व्यसनानि
 मोक्षे ॥ २१ ॥ क्षीरसागरतरङ्गसीकरामारतारकि
 तचारुमूर्तये । भोगिभोगशयनीयशायिने माध
 वाय मधुविद्रिपे नम ॥ २२ ॥ इति श्रीकुन्धोम्ब
 रेण राज्ञा विगचिता मुकुन्दमाला सम्पूर्णा ॥ ५५ ॥
 २६ कृष्णस्तोत्रं (इन्द्रकृत ब्रह्मवर्तते)
 श्रीगणेशाय नम । इन्द्र उवाच । अक्षर पद्म

7 2

1 1

2

1

→ 7

1

1

1 2

1

7 5 2 1

1

1

1

1

1

1

चर्वितताम्बूल गृह्णन्त कुत्रचिन्मुदा ॥ १० ॥
 न्त कुत्रचिद्राधा पश्यन्ती वक्रचतुषा । दत्तवन्तं
 राधायै कृत्वा माला च कुत्रचित् ॥ ११ ॥ कु-
 द्राधया सार्धं गच्छन्त राममण्डलम् । राधादत्तां
 माला धृतवन्तं च कुत्रचित् ॥ १२ ॥ सार्धं गो-
 काभिश्च विहरन्त च कुत्रचित् । राधा गृहीत्वा
 न्त विहाय ता च कुत्रचित् ॥ १३ ॥ विप्रयत्नी-
 म्ना भुक्तवन्त च कुत्रचित् । भुक्तवन्त तालफलं
 के सह कुत्रचित् ॥ १४ ॥ वल्ल गोपालिकानां
 रन्त कुत्रचिन्मुदा । गवा गण व्याहरन्त कुत्रचि-
 त्के सह ॥ १५ ॥ कालीयमूर्ति पादाब्ज दत्तवन्तं
 त्रचित् । विनोदमुरलीशब्द कुर्वन्त कुत्रचिन्मुदा
 ६ ॥ गायन्त ग्द्यमंगीत कुत्रचिद्दालके सह ।
 श नक्र स्वेन्द्रेण प्रणनाम हरिं भिया
 ७ ॥ पुरा दत्तेन युग्मा रणे वृत्रासुरगण च ।
 न दत्त कृपया व्रत्रणे च तपम्यत ॥ १८ ॥
 दनाक्षणे मन्त्र वच च सर्वलक्षणम् । दत्तपेन-

— — —

।

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

।

।

चाखिल विश्वमीश्वर । महाविराण्महाविष्णुस्त्व
 तस्य जनको विभो ॥ ४ ॥ तेजस्त्व चापि तेज
 स्वी ज्ञान ज्ञानी च तत्पर । वेदेऽनिर्वचनीयस्त्व
 कस्त्वा स्तोतुमिहेश्वर ॥ ५ ॥ महदादिसृष्टिवृत्र
 पञ्चनन्मात्रमेव च । बीजं त्व सर्वशक्तीना सर्वश
 क्तिस्वरूपक ॥ ६ ॥ सर्वशक्तीश्वर सर्व सर्वश
 क्त्याश्रय सदा । त्वमनीह स्वयज्योति सर्वा
 नन्द सनातन ॥ ७ ॥ अहो आकारहीनस्त्व स-
 र्वविग्रहवानपि । सर्वेन्द्रियाणा विषय जानामि ने-
 न्द्रियी भवान् ॥ ८ ॥ सरस्वती जडोभूता यस्तोत्रे
 यन्निरूपणे । जडोभूतो महेशश्च शेषो धर्मो वि-
 धि स्वयम् ॥ ९ ॥ पार्वती कमला राधा भावित्री
 वेदमृगपि । वेदश्च जडना याति के वा शक्ता वि-
 पश्चित ॥ १० ॥ स्वय किं स्तवन कुर्म म्रिय
 प्राणेश्वेश्वर । प्रमन्नो भव नो देव दीनयन्धो कृपा
 फुरु ॥ ११ ॥ इति पेतुश्च ना विप्रपत्न्यस्तत्र
 रणाम्बुजे । अभय प्रददौ ताभ्य प्रमन्नवदनेभण

कण्ठ विष्णुर्भुज मुखमुरुकम ईश्वर कम् ॥ १ ॥
 चक्रयन्त सहगदो हरिस्तु पश्चात्त्वत्पार्श्वयोर्ध-
 नुस्मी मरुहाऽजनश्च । कोणेषु राङ्ग उरुगाय उ-
 पथुपेन्द्रस्तार्क्ष्य क्षितौ हलधर पुरुष समन्तात्
 ॥ २ ॥ इन्द्रियाणि हृषीकेश प्राणान्नारायणो-
 ऽवतु । श्वेतद्वीपपतिश्चित्त मनो योगेश्वरोऽवतु ॥ ३ ॥
 पृथ्विगर्भश्च ते बुद्धिमात्मान भगवान्पर । क्रीडन्तं
 पातु गोविन्द शयान पातु माधव ॥ ४ ॥ ब्रज-
 न्तमव्याट्रेऽकुण्ड आसीन त्वा श्रिय पति । भुञ्जानं य-
 ज्ञभुक्पातु सर्वग्रहभयकर ॥ ५ ॥ डाकिन्यो यातु-
 धान्यश्च कृष्माण्डा येऽर्भकग्रहा । भूतप्रेतपिशा-
 चाश्च यक्षरक्षोविनायका ॥ ६ ॥ कोट्यारेवतीज्ये-
 ष्ठापृतनामातृकादय । उन्मादा ये ह्यपस्मारा
 देहप्राणेन्द्रियद्रुह ॥ ७ ॥ स्वप्नदृष्टा महोत्पाता
 वृद्धबालग्रहाश्च ये । सर्वे नश्यन्तु ते विष्णोर्नाम-
 ग्रहणभीस्व ॥ ८ ॥ इति श्रीमद्भागवते दशम-
 स्कन्धे गोपीकृतबालरक्षा समाप्ता ॥ ५९ ॥ ॥

रूपोत्तमम् ॥ ३ ॥ विश्वरूप वासुदेव
ग हरिम् । दामोदरं श्रीधर च वे-
षजम् ॥ ४ ॥ अनन्त कृष्णगोपाल
त पातकम् । गवां कोटिप्रदानस्य अ-
च ॥ ५ ॥ कन्यादानसहस्राणां फ-
मानव । अमायां वा पौर्णमास्या-
थेय च ॥ ६ ॥ सध्याकाले स्मरेन्नित्यं
थेय च । मध्याह्ने च जपन्नित्यं सर्व-
यते ॥ ७ ॥ इति श्रीकृष्णार्जुनसवादे वि-

१०
२
३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५
२६
२७
२८
२९
३०
३१
३२
३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

श्रीशक्ति

ष्णोरष्टाविंशतिनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ६० ॥

३१ विष्णुशतनामस्तोत्रप्रारम्भः ।

श्रीगणेशाय नमः । नारद उवाच ॥ ॐ वासुदेव हृषीकेश वामन जलशायिनम् । जर्नादनं हरिं कृष्ण श्रीवक्ष गरुडध्वजम् ॥ १ ॥ वाराह पुण्डरीकाक्ष नृसिंह नस्कान्तकम् । अव्यक्त शाश्वत विष्णुमनन्तमजमव्ययम् ॥ २ ॥ नारायण गदाध्यक्ष गोविन्द कीर्तिभाजनम् । गोवर्धनोद्धरं देवं भ्रूधर भुवनेश्वरम् ॥ ३ ॥ वेत्तार यज्ञपुम्प यज्ञेश यज्ञवाहकम् । चक्रपाणिं गदापाणिं गङ्गापाणिं नरोत्तमम् ॥ ४ ॥ वैकुण्ठ दृष्टदमन भृगुर्भ पीतवाससम् । त्रिविक्रम त्रिकालज्ञ त्रिमूर्तिं नन्दिकेश्वरम् ॥ ५ ॥ राम राम हृषीव भीम रौद्र भयोद्भवम् । श्रीपति श्रीधर श्रीर्षं मङ्गल मङ्गलायुधम् ॥ ६ ॥ दामोदर दमोपेत केशव केगिसुदनम् । वरेण्य

आ मत्स्यव्रतं सुधी । विरक्त इन्द्रियार्थेभ्यस्त्यक्त्वा
 पुत्रगृहादिकम् ॥ १ ॥ वृन्दावने स्थित कृष्णमा-
 राध दिवानिगम् । निःस्वः सत्यव्रतो विप्रो नि-
 र्जनेऽव्यग्रमानस ॥ २ ॥ कार्तिके पूजयागास प्री-
 त्या दामोदर नृप । तृतीयेऽह्नि सकृद्भुङ्क्ते पत्र मूलं
 फल तथा ॥ ३ ॥ पूजयित्वा हरिं स्तौति प्रीत्या
 दामोदरगभिः ॥ ४ ॥ मत्स्यव्रत उवाच । नमामी-
 श्वर मणिदानन्दरूप लसत्कृष्णहल गोकुले भ्राजमान-
 म् । यशोदाभियोत्प्लवले धारमानं परामृष्टमन्यन्त-
 तो तूतगोप्या ॥ ५ ॥ मृदन्त मुहुर्नेत्रयुग्म मृजन्त करा-
 भोजयुग्मेन मातङ्गनेत्रम् । मुहुः श्वासक पत्रेखा-
 द्भ्रुकण्ठ स्थित नामि दामोदरं भक्तजन्यम् ॥ ६ ॥
 वा देव रेहीन मोशापरिं वा न चान्य वृणेऽह वरेणा
 टपीह । इदं ते उपुनाथ गोपालबाल मदा मे मन-
 स्यापिगम्ना किमन्ये ॥ ७ ॥ इत्थं ते गुणाम्भोजगत्य
 न्तनीलैर्दृष्ट कृन्तले शिग्धयेकत्र गोप्या । मुहुःशुश्रुषितं
 सिम्बन्धाय मे मनम्यापिगम्नामल लयलाभे ॥ ८ ॥

नमो देव दामोदरानन्त विष्णो प्रमीद प्रभो दु ख-
 जालान्धिमग्रम् । कृपादृष्टिवृष्ट्याऽतिदीन च रत्न
 गृहाणेश मामज्ञमेवाक्षिदृश्यम् ॥ ९ ॥ कुत्रेरात्मजो
 वृक्षमूर्तो च यद्वत्त्वया मोचितो भक्तिभाजो कृतौ
 च । तथा प्रेमभक्तिं स्वका मे प्रयच्छ न मोक्षे
 ग्रहो मेऽस्ति दामोदरेह ॥ १० ॥ नमस्ते सुदाम्ने
 स्फुरदीप्तधाम्ने तथोरस्थविश्वस्य धाम्ने नमस्ते ।
 नमो राधिकर्यै त्वदीयप्रियाये नमोऽनन्तलीलाय दे-
 चाय तुभ्यम् ॥ ११ ॥ नारद उवाच । सत्यव्रत
 द्विजस्तोत्र श्रुत्वा दामोदरो हरि । विद्युल्लीलाच-
 मत्कारो हृदये शनकैरभूत् ॥ १२ ॥ इति श्रीमत्यन्न-
 तकृतदामोदरस्तोत्र संपूर्णम् ॥ ६३ ॥

३४ अथ हरिमीडेस्तोत्रप्रारम्भ ।

श्रीगणेशाय नम । स्तोप्ये भक्त्या विष्णुमनादिं
 जगदादि यस्मिन्नेतत्समृतिचक्र भ्रमतीत्यम् । य
 स्मिन् दृष्टे नश्यति तत्समृतिचक्र त समारभ्वान्तवि-

नाग हरिमीडे ॥ १ ॥ यस्यैकाशादित्यमशेषं जग-
 देतत् प्रादुर्भूत येन पिनद्ध पुनस्तियम् । येन व्याप्त
 येन विमुद्ध सुखदु खिस्त ससाध्वान्नविनारां ह-
 रिमीडे ॥ २ ॥ मयज्ञा यो यश्च हि सर्वं संकलो यो
 यश्चानन्दोऽनन्तगुणो यो गुणधामा । यश्चाव्यक्तो
 व्यस्तममस्त मदमग्रस्त समार० ॥ ३ ॥ यस्माद्-
 न्यन्नास्त्यपि नेन परमायं दृश्यादन्यो निर्विषयज्ञा-
 नमयत्वात् । ज्ञातृज्ञानज्ञेयविहीनोऽपि सदा ज्ञस्त स-
 मार० ॥ ४ ॥ आचायेभ्यो लब्धसुमृक्षमान्युततत्त्वा
 वेराग्येणाभ्यामयत्त्रैत्र द्रदिमा । भक्त्यैकाग्र यान-
 पग य विदुर्गं तं समार० ॥ ५ ॥ प्राणानायम्यो-
 पिति चित्तं हृदि स्था नान्यत्स्मृत्या तत्पुनस्त्रै-
 रिगय । शीणं चित्तं भादनिग्भीति विदुषं न
 समार० ॥ ॥ य ब्रह्माय देवमनन्य परिपु-
 णं हन्म्य भक्त्यभ्यमन म् पमनस्यम् । ध्या-
 त्वात्मस्य तत्रविद्ये य विदुर्गं न समा० ॥ ७ ॥
 मात्रातीत स्वान्मविद्यात्मात्मविद्याय ज्ञेयातीत ज्ञा

नमय हृद्युपलभ्यम् । भावग्राह्यानन्दमनन्य च
 विदुर्यं तं ससार० ॥ ८ ॥ यद्यद्रेद्य वस्तुसतत्त्वं
 विषयाख्य तत्तद्रहोवेति विदित्वा तदहं च । ध्या
 यन्त्येव य सनकाद्या मुनयोऽज त ससार० ॥ ९ ॥ यद्य
 द्रेद्य तत्तदहं नेति विहाय स्वात्मज्योतिर्ज्ञानमयान
 न्दमवाप्य । तस्मिन्नस्मीत्यात्मविदो य विदुरीश
 त ससार० ॥ १० ॥ हित्वा हित्वा दृश्यमशेष स
 विकल्प मत्वा शिष्टं भादृगिमात्रं गगनाभम् ।
 त्यक्त्वा देहं य प्रविशन्त्यच्युतभक्तास्त ससार०
 ॥ ११ ॥ सर्वत्रास्ते सर्वशरीरी न च सर्व । सर्वं वे
 त्येवेह न य वेत्ति च सर्वं । सर्वत्रान्तर्धामितयेत्य
 यमनन्यस्त स० ॥ १२ ॥ सर्वं दृष्ट्वा स्वात्मनि
 युवत्वा जगदेतद् दृष्ट्वात्मानं चैवमज सर्वजनेषु । म
 र्वात्मिकोऽस्मीति विदुर्यं जनहृत्स्थं तं ममार० ॥ १३ ॥
 सर्वत्रैव पश्यति जिघ्रत्यथ भुङ्क्ते स्प्रष्टा श्रोता बु
 ङ्घति चेत्याहुरिमं यम् । मांही चाम्ने कर्तृषु प
 श्यन्निति चान्ये तं म० ॥ १४ ॥ पश्यन् शृण्वन्नत्र

Handwritten text in the upper left section of the page, consisting of several lines of characters.

A vertical column of handwritten text on the right side of the page, containing approximately 15 characters.

नमयं हृद्युपलभ्यम् । भावग्राह्यानन्दमनन्य च
 विदुर्यं त समार० ॥ ८ ॥ यद्यद्वेद्य वस्तुमतत्त्व
 निपयाख्य तत्तद्रह्येवेति विदित्वा तदह च । ध्या-
 यन्त्येव य मनकाद्या मुनयोऽज त मसार० ॥ ९ ॥ यद्य-
 द्वेद्य तत्तदह नेति विहाय स्वात्मज्योतिर्ज्ञानमयान-
 न्दमवाप्य । तस्मिन्नस्मीत्यात्मविदो य विदुरी-
 त ससार० ॥ १० ॥ हित्वा हित्वा दृश्यमशेष स-
 विक्ल्प मत्वा गिष्ट भादृशिमात्र गगनाभम् ।
 त्यक्त्वा देहं य प्रविशन्त्यच्युतभक्तास्त ससार०
 ॥ ११ ॥ सर्वत्रास्ते सर्वशरीरी न च सर्व । सर्वं वे-
 त्येवेह न य वेत्ति च सर्व । सर्वत्रान्तर्यामितयेत्य
 यमनन्यस्त म० ॥ १२ ॥ सर्वं दृष्ट्वा स्वात्मनि
 युक्त्वा जगदेतद् दृष्ट्वात्मानं चैवमज सर्वजनेषु । स-
 चात्मकोऽस्मीति विदुर्यं जनहृत्स्थ त समार० ॥ १३ ॥
 सर्वत्रैकं पश्यति जिघ्रत्यथ भुङ्क्ते स्प्रष्टा श्रोता बु-
 ङ्क्षति चेत्याहुर्मि यम् । मार्क्षी चास्ते कर्तृषु प-
 श्यन्निति चान्य त म० ॥ १४ ॥ पश्यन् शृण्वन्नत्र

च्छक्त्यधिरूढस्त स० ॥ २१ ॥ सृष्टा सर्वं स्वा-
 त्मतयेवेत्यमतर्क्यं व्याप्याथान्त कृत्स्नमिदं सृष्ट-
 मशेषम् । सच्च त्यच्चाभूत्परमात्मा स य एकस्त स-
 सा० ॥ २२ ॥ वेदान्तेश्चाध्यात्मिकरास्त्रेश्च पुराणे-
 शास्त्रेश्चान्ये सात्वततन्त्रेश्च यमीशम् । दृष्ट्वाऽथान्त-
 श्चेतमि बुद्ध्या त्रिविशुर्यं त स० ॥ २३ ॥ श्रद्धा-
 भक्तिभ्यानरामाद्यैर्यतमानैर्ज्ञातु ऽक्यो देव इहेवाशु
 य ईश । दुर्विज्ञेयो जन्मरातेश्चापि विना तैस्त
 स० ॥ २४ ॥ यस्यातर्क्यं स्वात्मविभूते परमार्थं
 सर्वं सलित्यत्र निरुक्तं श्रुतिशिद्धि । तज्जातित्वा-
 दन्धितरङ्गागमभिन्नं त म० ॥ २५ ॥ दृष्ट्वा गीता-
 स्वक्षरतत्त्व विधिनाज भक्त्या सुर्या लभ्यहृदि
 म्थ दृगिमात्रम् । ध्यात्वा तस्मिन्म्यहमित्यत्र
 विदुर्यं त ममा० ॥ २६ ॥ क्षेत्रज्ञत्व प्राप्य विभु
 पद्ममुखैर्यो भुङ्क्तेऽजस्र भोग्यपदार्थान् प्रकृतिम्थ ।
 क्षेत्रे क्षेत्रेऽप्यिन्दुवत्केवो बहुधाऽऽप्ते त म० ॥ २७ ॥
 युक्त्यालोढ्य व्यासवचाम्यत्र हि लभ्य क्षेत्रे क्षे-

३६ गोपालस्तोत्रम् (नारदपञ्चरात्रे) ।

श्रीगणेशाय नम । श्रीनारद उवाच । नवीननी-
रदश्यामं नीलेन्दीवरलोचनम् । बह्व्रीनन्दन वन्दे कृ-
ष्ण गोपालरूपिणम् ॥ १ ॥ स्फुरद्दृढलोद्भ्रमी
लङ्कितमूर्धजम् । कदम्बकुसुमोद्भवमालाविभू-
षितम् ॥ २ ॥ गन्धमण्डलमसर्गिचलत्कृञ्चितकृन्तलम् ।
स्थूलमुक्ताफलोदारहागेद्योतितरक्षसम् ॥ ३ ॥ हेमा
ङ्गदतुलाकोटिकिरीटोज्ज्वलविग्रहम् । मन्दमास्त्रम
क्षोभवलिताम्बरमचयम् ॥ ४ ॥ रुचिरोष्ठपुण्यस्त-
वनीमधुरनि स्वने । लसद्गोपालिकाचेतो मोहयन्तं
पुन पुन ॥ ५ ॥ बह्व्रीवदनाम्भोजमधुपानमधु
व्रतम् । क्षोभयन्त मनस्तामा सस्मेगपाङ्गवीक्षणे
॥ ६ ॥ यौवनोद्दिग्देहाभि समक्त्राभि परस्परम् ।
विचित्राम्बरभूषाभिगोपनारीभिरावृतम् ॥ ७ ॥ प्र-
भिन्नाञ्जनमालिन्दीजलमेलिकलेत्सुकम् । योधयन्त
कविद्रोपान् व्याहरन्त गवा गणम् ॥ ८ ॥ का-

22

7

1

2

4 3

1 2

4

1

(1 2

1 1 1

1 1

1 1 1

1 3

1 1

1 1

1 1

1 1

1 1

1 1

1 1

1

जायते ध्रुवम् ॥ १७ ॥ इति श्रीनारदपञ्चरात्रे
ज्ञानामृतसारे गोपालस्तोत्र ममाप्तम् ॥ ६६ ॥

३७ गोपालविंशतिः ।

श्रीगणेशाय नम । श्रीमान्नेहृटनाथार्यं क-
वितार्किऋन्मयी । वेदान्ताचार्यपर्यो मे मन्निधत्ता
मदा हृदि ॥ १ ॥ वन्दे वृन्दावनचर बह्वीजनवल्ल-
भम् । जयन्तीमम्भय वाम वैजयन्तीपिभुषणम् ॥ २ ॥
चाच निजाद्वरमिहा प्रमर्माक्षिमाणो वक्त्रारविन्दवि-
निवेगितपाञ्चजन्य । वर्णात्रिगोणरुचिरे वरपुण्डरीके
बद्धासनो जयति बह्वचक्रवर्ती ॥ ३ ॥ आम्ना-
यगन्धरुचिरम्फुरिताधगेष्टमाम्नाविलेक्षणमनुक्षणमन्द-
हासम् । गोपालद्विम्भयपुष कुहनाजनया प्रा-
णस्तनधयमवेमि पर पुमानम् ॥ ४ ॥ आविर्भव
त्यनिभृताभरण पुरस्तादावुच्चितैरुचरण निहिता
न्यपादम् । दक्षा निवद्धमुकुरेण निवद्धताल नाथ-
स्य नन्दभवने नवनीतनाट्यम् ॥ ५ ॥ कुन्दप्रसून

विस्तु चित्ते । कल्हापितकृन्तल कलापे कण्ठो-
 न्मादकविग्रह मनो मे ॥ १२ ॥ अनुयायिमनो-
 ह्वयशनालेखतु स्पर्शितरहवीरिमोघे । अनवस्मि-
 तगीतलेस्मो मामनुकम्पासदिम्बुजैरपाङ्गे ॥ १३ ॥
 अधराहितचारुगनाला मुकुटलम्बिमयूरपिच्छ-
 माला । हरिनीलशिलाविहङ्गलीला प्रतिभास्वन्तु
 ममान्तिमप्रयाणे ॥ १४ ॥ अखिलानवलोकयामि
 कालान्महिलादीनभुजान्तरस्य यूत । अभिलापपद
 ब्रजाङ्गनानामभिलापक्रमदूरमाभिरूप्यम् ॥ १५ ॥
 महसे महिताय मौलिना विनतेनाञ्जलिमञ्जनत्वि-
 पे । कलयामि विदग्धरहवीरलयाभापितमञ्जुवे-
 णवे ॥ १६ ॥ जयतु ललितकृत्य गिहको नह्य
 वीना गिधिललयमिञ्जगागीतलैर्हस्तनाले । अ-
 खिलभुवनरक्षागोपयेपस्य विष्णोरधमणिसुधाया
 वगवान्वगनाल ॥ १७ ॥ चित्राकृत्पश्रमि कलय
 ह्यङ्गलीकृष्णपूर वहाँत्तसस्फुस्तिचिकुण मन्धुजीव
 दधान । युञ्जा यद्दामुगमि ललिना वारयन् हार-

यष्टिं गोपन्त्रीणां जयति कित्तम कोऽपि कौमारहारी
 ॥ १८ ॥ लीलायष्टिं करकिसलये दक्षिणे न्यस्य
 धन्यामसे देव्या पदकनिविडे सन्निविष्टान्यगद्गु ।
 मेघश्यामो जयति ललित मेखलादत्तपेणुर्गुञ्जापी
 ढस्फुरितचिकुरो गोपकन्याभुजग ॥ १९ ॥
 प्रत्यालीढस्मृतिमधिगता प्राप्तगाढाङ्गपालीं पश्चा-
 दीपन्मिलितनयना प्रेयसीं प्रेक्षमाण । भस्त्रायन्त्र-
 प्रणिहितकरो भक्तजीवातुरव्याढारिक्रीडानिविडव-
 सनो बल्लवीवल्लभो न ॥ २० ॥ वासो हृत्वा दि-
 नकरसुतासन्निधौ बल्लवीना लीलास्मेरो जयति ल-
 लितामास्थित कुन्दशाखाम् । सत्रीडाभिस्तदनु-
 चसन् ताभिरभ्यर्थ्यमान कामी कश्चित्करकमल-
 योरञ्जलि याचमान ॥ २१ ॥ इत्यनन्यमनसा
 विनिर्मिता वेङ्कटेशकविना स्तुतिं पठन् । दिव्य-
 वेणुरसिकै समीक्षते देवत त्रिमपि यौवतप्रियम्
 ॥ २२ ॥ इति गोपालविरात सपूर्णा ॥ ६७ ॥

३८ वेङ्कटेश्वरमङ्गलस्तोत्रम् ।

श्रीवेङ्कटेश्वराय नम । श्रिय कान्ताय देवाय क-
 त्याणानिधयेऽर्धिनाम् । श्रीवेङ्कटनिवासाय श्रीनि-
 वामाय मङ्गलम् ॥ १ ॥ लक्ष्मीसविभ्रमालोकसद्म
 विभ्रमचक्षुषे । चक्षुषे सर्वलोकाना वेङ्कटेशाय मङ्ग-
 लम् ॥ २ ॥ श्रीवेङ्कटद्रिमृद्गाय मङ्गलाभरणाङ्गये ।
 मङ्गलाना निवामाय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥ ३ ॥
 सर्वावयवमोन्दर्यमपदा सर्वचेतसाम् । सदा समोह-
 नायास्तु वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ ४ ॥ नित्याय नि-
 खद्याय सत्यानन्ताचिदात्मने । सर्वान्तरात्मने श्रीम-
 टेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ ५ ॥ स्वतस्सर्वविदे सर्वग-
 क्तये मर्मोपिणे । सुलभाय सुशीलाय वेङ्कटेशाय
 मङ्गलम् ॥ ६ ॥ परमै ब्रह्मणे पूर्णामाय परमा-
 त्मने । प्रपन्नपरतत्त्वाय वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ ७ ॥
 अकालत्रयविश्रान्तावात्मानमनुपश्यताम् । अह-
 क्षामृतरूपाय वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥८॥ प्रायस्स्व-

चरणौ पुसा शरणत्वेन पाणिना । कृपया दृश्यते
 श्रीमद्वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥९॥ दयामृततरङ्गिण्या-
 स्तरङ्गैरपि शीतले । अपाङ्गैस्सिञ्चते विश्व वेङ्कटेश-
 शाय मङ्गलम् ॥ १० ॥ स्रग्भूपाम्बरहेतीनां सुपमा-
 वहमूर्तये । सर्वातिशमनायास्तु वेङ्कटेशाय मङ्गलम्
 ॥ ११ ॥ श्रीवैकुण्ठविरक्ताय स्वामिपुष्करिणीतटे ।
 रमया रममाणाय वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ १२ ॥
 श्रीमत्सुन्दरजामातृमुनिमानसवासिने । सर्वलोक-
 निवासाय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥ १३ ॥ नमः
 श्रीवेङ्कटेशाय शुद्धज्ञानस्वरूपिणे । वासुदेवाय शा-
 न्ताय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥ १४ ॥ मङ्गलाशास-
 नपरैर्मदाचार्यपुरोगमे । सर्वैश्च पूर्वैराचार्यैस्सत्क-
 ण्ठायस्तु मङ्गलम् ॥ १५ ॥ इति श्रीवेङ्कटेशमङ्ग-
 लस्तोत्र मपूर्णम् ॥ ६८ ॥ श्रीवेङ्कटेश्वरार्पणमस्तु ॥

३९ श्रीहरिस्तोत्रम् ।

श्रीगणेशाय नम ॥ जगज्जालपाल कचत्कण्ठमाल
 शरच्चन्द्रभाल महादैत्यकालम् । नभोनीलकाय दु-

रावारमाय सुपज्ञासहायं भजेऽह भजेऽहम् ॥ १ ॥
 सदाभोधिवाम गल्द्रपुष्पहास जगत्मनिरामं भ-
 तादित्यभासम् । गदाचक्रशस्त्र लम्पीतिवस्त्रं ह्य-
 चास्त्रकं भजे० ॥ २ ॥ रमाकण्ठहार श्रुतिप्रातमारं
 जलान्तर्विहार धराभारहासम् । चिदानन्दरूपं मनो
 ज्ञस्वरूपं धृतानेकरूपं भजे० ॥ ३ ॥ जराजन्म
 हीन परानन्दपीन समाधानहीन सदेवानवीनम् ।
 जगज्जन्महेतु सुरानीकवेतु त्रिलोकैकमेतुं भजे०
 ॥ ४ ॥ कृताज्ञायगान स्वगाधीभयान विमुचे
 निर्दान हगणतिमानम् । स्वभक्तानुषूल जगद्दृष्ट-
 मूल निरस्तार्तशूल भजे० ॥ ५ ॥ समस्तामश
 दिरेफाभनेभं जगद्विम्बलेत हृदाकाशदेशम् । सदा
 दिव्यदेह विमुक्तापिलेह सुवेकृष्णगेह भजे० ॥ ६ ॥
 सुरालीमलिष्ठ त्रिलोरीवरिष्ठ गुरुगा गरिष्ठ स्वरू-
 पेकनिष्ठम् । सदायुद्धपीर महारवीरवीर भवाम्भो-
 धितीरं भजे० ॥ ७ ॥ रमावामभाग तन्तान्म-
 नागं कृतार्थनियाग गतागगणम् । मुनीन्दि-

सुगीतं सुरैः सम्परीतं गुणोघैरतीतं भजे० ॥ ८॥
 इदं यस्तु नित्यं समाधाय चित्तं पठेदष्टकं कष्टहरं
 सुरैः । स विष्णोर्विशोकं ध्रुवं याति लोकजरा-
 जन्मशोकं पुनर्विन्दते नो॥१॥इति श्रीपरमहंसस्वा-
 मिब्रह्मानन्दधिरचित श्रीहरिस्तोत्रं सपूर्णम् ॥६९॥

४० श्रीहरिनामाष्टकम् ।

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीकेशवाव्युतमुकुन्दस्था-
 ङ्गपाणे गोविन्दमाधवजनार्दनदानवारे । नारा-
 यणामरपते त्रिजगन्निवासजिह्वे जपेति सततं
 मधुराक्षराणि ॥ १ ॥ श्रीदेवदेवमधुसूदनशार्ङ्ग-
 पाणे दामोदरार्णवनिकेतनकैटभारे । विश्वभरा-
 भरणभूपितभूमिपालजिह्वे ॥ २ ॥ श्रीपद्मलो-
 चनगदाधरपद्मनाभपद्मेशपद्मपदपावनप-
 द्मपाणे । पीताम्बराम्बररुचे रुचिरावतारजिह्वे ॥
 ३ ॥ श्रीकान्तकौस्तुभधरार्तिहराब्जपाणे वि-
 ष्णो त्रिविक्रममहीधरधर्मसेतो । वैकुण्ठवासवसु-
 धाधिपवासुदेवजिह्वे ॥ ४ ॥ श्रीनारासिंहन-

रुद्रान्तक कान्तमूर्ते लक्ष्मीपते गरुडवाहन शेषशा-
 यिन् । केशिप्रणाशन सुकेश किरीटमौले जिह्वे०
 ॥ ५ ॥ श्रीवत्सलाञ्छन सुरर्षभ शङ्खपाणे कल्या-
 न्तवारिधिनिहार हरे मुसरे । यज्ञेश यज्ञमय यज्ञ-
 भुगादिदेव जिह्वे० ॥ ६ ॥ श्रीराम रावणरिपो
 रघुवराकेतो सीतापते दशरथात्मज राजसिंह ।
 सुग्रीवमित्र मृगवेधन चापपाणे जिह्वे० ॥ ७ ॥
 श्रीकृष्ण वृष्णिवर यादव राधिकेश गोवर्धनोद्घ-
 रण कमविनाश गौरे । गोपाल वेणुधर पाण्डुसुते
 कवन्धो जिह्वे० ॥ ८ ॥ इत्यष्टक भगवत सततं
 नरो यो नामाङ्कित पठति नित्यमनन्यचेता । वि-
 ष्णो पर पदमुपैति पुनर्न जातु मालु पयोधरस्य
 पिपतीह सत्यम् ॥ ९ ॥ इति श्रीपरमहमस्वामि
 ब्रह्मानन्दविरचितं श्रीहरिनामाष्टक सम्पूर्णम् ॥ ७० ॥

१४ श्रीहरिशरणाष्टकम् ।

श्रीगणेशाय नम ॥ ध्येय वदन्ति शिवमेव हि

केचिदन्ये शक्तिं गणेशमपरे तु दिवाकरं वै । रू-
 पेस्तु तैरपि विभासि यतस्त्वमेव तस्मात्त्वमेव श-
 रणं मम शङ्खपाणे ॥ १ ॥ नो सोदरो न जनको
 जननी न जाया नैवात्मजो न च कुल विपुल
 वल वा । सदृश्यते न किल कोऽपि सहायको मे
 तस्मा० ॥ २ ॥ नोपासिता मदमपास्य मया म-
 हान्तस्तीर्थानि चास्तिऋधिया नहि सेवितानि ।
 देवार्चन च विधिवन्न कृत कदापि तस्मा० ॥ ३ ॥
 दुर्वासना मम सदा परिक्रम्यन्ति चित्त शरीरमपि
 रोगगणा दहन्ति । सजीवन च परहस्तगतं सदैव
 तस्मा० ॥ ४ ॥ पूर्वं कृतानि दुरितानि मया तु
 यानि स्मृत्वाऽखिलानि हृदय परिक्रम्यते मे ।
 श्याता च ते पतितपावनता तु यस्मात्तस्मा०
 ॥ ५ ॥ दृग् जगजननज विविधाश्च रोगा का-
 कश्चमृग्जनिर्निग्ये च पात । ते विस्मृते फल-
 मिद पित्त हि लोके तस्मा० ॥ ६ ॥ नीचोऽपि
 पापमलिनोऽपि विनिन्दितोऽपि श्रूयात्तमाहमिति

यस्तु क्लिक्कवास्म । तं यच्छमीश निजलोकमिति
 ब्रतं ते तस्मा० ॥७॥ वेदेषु धर्मवचनेषु तथाऽऽगमेषु
 रामायणेऽपि च पुराणद्दम्बके वा । सर्वत्र सर्ववि-
 धिना गदितस्त्वमेव तस्मा० ॥ ८ ॥ इति श्रीपरमहंस-
 स्वामिब्रह्मानन्दवि० श्रीहरिशरणाष्टक मपूर्णम् ॥७ ॥

४२ श्रीदीनवन्धवष्टकम् ।

श्रीगणेशाय नम ॥ यस्मादिदं जगदुदेति चतु-
 र्मुखाद्य यस्मिन्नवस्थितमशेषमशेषमूले । यत्रोप-
 याति विलय च समस्तमन्ते दृग्गोचरो भवतु मे-
 ऽद्य स दीनवन्धु ॥ १ ॥ चक्र सहस्रकरचारुक्क-
 रारविन्दे शुर्वा गदा दस्वश्च विभाति यस्य । प-
 क्षीन्द्रपृष्ठपरिोपितपादपद्मो दृग्गोचरो० ॥ २ ॥
 येनोद्धृता वसुमती सलिले निमग्ना नमा च पाण्ड-
 ववधु भ्यगिता दुक्ल्ले । समोचितो जलचरस्य
 मुखाद्भजेन्द्रो दृग्गो० ॥ ३ ॥ यस्यार्द्रदृष्टिवगनस्तु
 सुरा समृद्धिं कोपेक्षणेन दनुजा विलय ब्रजन्ति ।

भीतोश्चरन्ति च यतोऽर्कयमानिलाद्या दृग्गो० ॥ ४ ॥
 गायन्ति सामकुशला यमजं मखेषु ध्यायन्ति धी
 रमतयो यतयो विविक्ते । पश्यन्ति योगिपुरुषा
 पुरुष शरीरे दृग्गो० ॥ ५ ॥ आकाररूपगुणयो-
 गविवर्जितोऽपि भक्तानुकम्पननिमित्तगृहीतमूर्ति ।
 य सर्वगोऽपि कृतशेषरारोशय्यो दृग्गो० ॥ ६ ॥
 यस्याद्विपङ्कजमनिद्रमुनीन्द्रदृन्देराध्यते भवद्वान
 लदाहरान्त्ये । सर्वापराधमविचिन्त्य ममाखिला-
 त्मा दृग्गो० ॥ ७ ॥ यन्नामकीर्तनपर श्वपचो-
 ऽपि नून हित्वाऽखिल कलिमलं भुवन पुनाति ।
 दग्ध्वा ममाधमखिल करुणेश्शणेन दृग्गो० ॥ ८ ॥
 दीनबन्धुष्टक पुण्यं ब्रह्मानन्देन भापितम् । य
 पेत्रप्रयतो नित्य तस्य विष्णु प्रमीदति ॥ ९ ॥
 इति श्रीपरमहंसस्वामिब्रह्मानन्दपिरचितं श्रीदीन-
 बन्धुष्टक मपूर्णम् ॥ ७२ ॥

४३ श्रीगोविन्दाष्टकम् ।

श्रीगणेशाय नम ॥ विदानन्दाकारं श्रुतिमरसमार

समस्तं निराधाराधारं भवजलधिपार पश्युणम् ।
 रमाग्नीवाहार ब्रजवनविहारं हस्तुत सदा त गो-
 विन्दं परमसुखकन्द भजत रे ॥ १ ॥ महाम्भोधि-
 स्थान स्थिरचरनिदान दिविजप मुधाधारापानं
 विहगपतियानं यमस्तम् । मनोज्ञ सुज्ञान मुनि-
 जननिधानं ध्रुवपद सदा० ॥ २ ॥ धिया धीरे-
 र्ध्वय श्रवणपुटपेयं यतिवरेर्महावास्येज्ञेय त्रिभु-
 वनविधेय विधिपरम् । मनोमानामेय सपदि हृदि
 नेय नयतनु सदा० ॥ ३ ॥ महामायाजाल वि-
 मलवनमाल मलहर सुमाल गोपाल निहतशिथु-
 पाल शनिमुखम् । कलातीतं काल गतिहतमराल
 मुररिपु सदा० ॥ ४ ॥ नभोविम्बस्फीत निगमग-
 णगीत समर्गति मुरोधे मप्रीत दिनिजविपरीत
 पुरिशयम् । गिरा पन्थातीत स्वदितनवनीत नय-
 कर सदा० ॥ ५ ॥ परेश पद्मेश शिवकमलजेश
 शिवकर द्विजेश देवेश तनुकृष्टिल्लकेश कलिहरम् ।
 खगेश नागेश निखिलभुवनेश नगधर मदा०

॥ ६ ॥ रमाकान्तं कान्त भगभवभयान्तं भवसख
 दुराशान्त शान्त निखिलहृदि भान्त भुवनपम् । वि-
 चादान्त दान्त दनुजनिचयान्त मुचरित सदा०॥७॥
 जगज्ज्येष्ठ श्रेष्ठ मुरपतिकनिष्ठ ऋतुपतिं बलिष्ठ भू-
 यिष्ठे त्रिभुवनवरिष्ठ वरवहम् । स्वनिष्ठ धर्मिष्ठ शु-
 रुणगरिष्ठ गुरुवर सदा० ॥ ८ ॥ गदापाणेरेतद्दु-
 रितदलन दुःखशमन विशुद्धात्मा स्तोत्र पठति
 मनुजो यस्तु सततम् । स भुक्त्या भोगौघ विरमिह
 ततोऽपास्तगृजिनो वर विष्णो स्यान् व्रजति स्व-
 ल्ल वैकुण्ठभुवनम् ॥ ९ ॥ इति श्रीपरमहंसस्वामि-
 ब्रह्मानन्दविरचितं श्रीगोविन्दाष्टक संपूर्णम् ॥ ७३ ॥

४४ रमापत्यष्टकम् ।

श्रीगणेशाय नम ॥ जगदादिमनादिमज पुरुजं
 शरदम्बरतुल्यतनु वितनुम् । धृतकञ्जरथाङ्गगदं
 विगद प्रणमामि रमाधिपतिं तमहम् ॥ १ ॥ कम-
 लाननकञ्जरत विरत हृदि योगिजनै कलित ल-

लितम् । कुजनै सुजनैरलभ सुलभ प्रण० ॥ २ ॥
 मुनिवृन्दहृदिस्थपद सुपद निखिलाध्वरभागभुजं
 सुभुजम् । हृतवासवमुख्यमद विमद प्रण० ॥ ३ ॥
 हृतदानवहस्रवल सुवल स्वजनास्तसमस्तमल
 विमलम् । समपास्तगजेन्द्रदर सुदर प्रण० ॥ ४ ॥
 परिकल्पितसर्वकल विकल सकलागमगीतगुण
 विगुणम् । भवपाशनिराकरण शरण प्रण० ॥ ५ ॥
 मृतिजन्मजराशमन कमन शरणागतभीतिहर द-
 हसम् । पस्त्रिष्टस्माहृदय सुदयं प्रण० ॥ ६ ॥
 सकलावनिविम्बधर स्वधर परिपूरितसर्वदिश सुहृ-
 राम् । गतशोकमशोककर सुकर प्रण० ॥ ७ ॥
 मयितार्णवराजस्रं सरस प्रथिताखिललोकहृद सु-
 हृदम् । प्रथिताद्भुतशक्तिगण सुगुण प्रण० ॥ ८ ॥
 मुखरागिकर भवबन्धहरं परमाष्टकमेतदनन्यमति ।
 पठन्हि तु योऽनिशमेव नरो लभते खलु विष्णु-
 पद स पम् ॥ ९ ॥ इति श्रीपरमहसस्वामिवि-
 द्यानन्दविरचितं श्रीरमापत्यष्टक सपूर्णम् ॥ ७४ ॥

४५ कमलापत्यष्टकम् ।

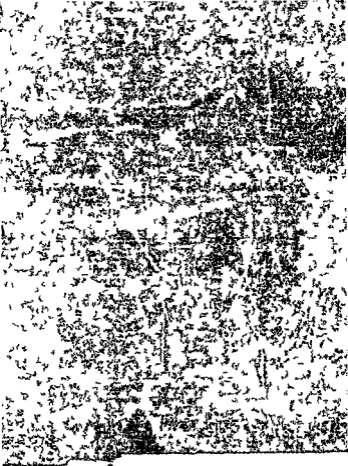
श्रीगणेशाय नम ॥ भुजगतत्पगत घनसुन्दरं ग-
 रुडवाहनमम्बुजलोचनम् । नलिनचक्रगदाकरम-
 व्यय भजत रे मनुजा कमलापतिम् ॥ १ ॥
 अलिकुलासितकोमलकुन्तल विमलपीतदुकूलम-
 नोहरम् । जलधिजाश्रितवामकलेवरं भजत० ॥ २ ॥
 किमु जपैश्च तपोभिरुताध्वरैरपि किमुत्तमतीर्थनि-
 पेवणै । किमुत शास्त्रकदम्बविलोकनैर्भजत० ॥ ३ ॥
 मनुजदेहमिम भुवि दुर्लभ समधिगम्य सुरैरपि
 वाञ्छितम् । विषयलम्पटतामपहाय वै भजत०
 ॥ ४ ॥ न वनिता न सुतो न सहोदरो नहि पिता
 जननी न च बान्धव । ब्रजति साकमनेन जनेन
 वै भजत० ॥ ५ ॥ सकलमेव चल सचराचर ज-
 गदिद सुतरा वनयौवनम् । समवलोक्य विवेक-
 दृशा द्रुत भजत० ॥ ६ ॥ विविधरोगयुतं क्षणभ-
 ञ्चर परवश नवमार्गमलाकुलम् । परिनिरीक्ष्य

शरीरमिदं स्वकं भजत० ॥ ७ ॥ मुनिवैरनिश
 हृदि भावित शिवविरिञ्चिमहेन्द्रनुत सदा । मरण-
 जन्मजराभयमोचन भजत० ॥ ८ ॥ हरिपदाष्टक-
 मेतदनुत्तम परमहंमजनेन समीरितम् । पठति
 यस्तु समाहितचेतसा व्रजति विष्णुपदं स नरो
 ध्रुवम् ॥ ९ ॥ इति श्रीमत्परमहंसस्वामिब्रह्मानन्द-
 विरचित कमलापत्यष्टक समाप्तम् ॥ ७५ ॥

४६ संकष्टनाशनविष्णुस्तोत्रम् ।

श्रीगणेशाय नमः । नारद उवाच । पुनर्देत्य स-
 मायान्त दृष्ट्वा देवा सवासवा । भयप्रकम्पिता सर्वे
 विष्णुं स्तोतु प्रचक्रमु ॥ १ ॥ देवा ऊचुः । नमो
 मत्स्यकूर्मादिनानास्वरूपे सदा भक्तकार्योद्यताया-
 निहन्त्रे । विधात्रादिसर्गस्थितिष्वमकर्त्रे गदाशङ्ख-
 पद्मारिहस्ताय तेऽस्तु ॥ २ ॥ समावह्यभायासुरा
 णा निहन्त्रे भुजङ्गारियानाय पीताम्बरगाय । मखा
 दिक्क्रियापाककर्त्रे विकर्त्रे शरण्याय तस्मै नता स्मो

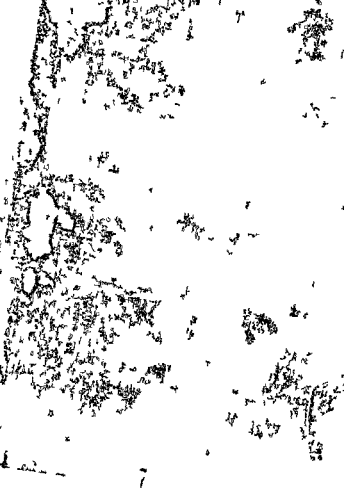
f
f 2 7
l f f
41 1 1 2

यश्रुतिराह सादर न्यास प्रशस्ताखिलकर्मणा स्फु
 टम् । एतावदित्याह च वाजिना श्रुतिर्ज्ञान वि-
 मोक्षाय न कर्म साधनम् ॥ २१ ॥ विद्यासमत्वेन
 तु दर्शितस्त्वया ऋतुर्न दृष्टान्त उदाहृत सम ।
 फले पृथक्त्वाद्द्रुकारकै ऋतु ससाध्यते ज्ञानम-
 तो विपर्ययम् ॥ २२ ॥ सप्रत्यवायो ह्यहमित्यना-
 त्मधीर्ज्ञप्रसिद्धा न तु तत्त्वदर्शिन । तस्माद्बुधे-
 स्त्याज्यमपि क्रियात्मभिर्विधानत कर्म विधिप्रका-
 शितम् ॥ २३ ॥ श्रद्धान्वितस्तत्त्वमसीति वाक्यतो
 युरे प्रसादादपि शुद्धमानस । विज्ञाय चैकात्म्यम
 यात्मजीवयो सुखी भवेन्मेरुवाप्रकम्पन ॥ २४ ॥
 आदौ पदार्थावगतिर्हि कारण वाक्यार्थविज्ञानवि-
 धौ विधानत । तत्त्वम्पदार्थो पद्मात्मजीवकावसीति
 चैकात्म्यमथानयोर्भवेत् ॥ २५ ॥ प्रत्यङ्परोक्षादि-
 विरोधमात्मनोर्विहाय मगृह्य तयोश्चिदात्मताम् ।
 सन्तोषिता लक्षणया च लक्षिता ज्ञात्वा स्वमान्मा
 नमथाटयो भवेत् ॥ २६ ॥ एकात्मकत्वाज्जहती न

सभवेत्तथाजहलक्षणता विरोधत । सोऽय पदा-
 र्थात्रिव भागलक्षणा युज्येत तत्त्वपदयोरदोषत-
 ॥ २७ ॥ रसादिपञ्चीकृतभूतसभव भोगालय दु-
 खसुखादिकर्मणाम् । शरीरमाद्यन्तःपदादिकर्मज
 मायामय स्थूलमुपाधिनात्मनः ॥ २८ ॥ सूक्ष्म
 मनोवृद्धिदेशेन्द्रियैर्युत प्राणैरपञ्चीकृतभूतसभयम् ॥
 भोक्तुः सुप्तादेस्तुसाधन भवेच्छरीरमन्यद्विदुरा-
 त्मना बुधा ॥ २९ ॥ अनाद्यनिर्वाच्यमपीह कारण
 मायाप्रधान तु परं शरीरकम् । उपाधिभेदात्तु यत-
 मृयर् स्थित स्वात्मानमात्मन्युधारयेत्कमात्
 ॥ ३० ॥ कोशेषु पञ्चस्यपि तत्तदाहृतिर्निभाति
 सगात्फटिकोपलो यथा । अमगरूपोऽयमजो य-
 तोऽष्टयो विज्ञायतेऽस्मिन्परितो विचारिते ॥ ३१ ॥
 पुढेऽग्निधा शक्तिरपीह दृश्यते स्वप्नादिभेदेन गुण-
 ग्रयात्मनः । अन्योऽन्यतोऽस्मिन्त्यभिचारतो मृषा
 नित्ये परे व्रतणि केऽले गिरे ॥ ३२ ॥ देहेन्द्रियप्राण-
 मनश्चिदात्मना महादजय परिवर्तते धियः । शक्ति-

व्यते हि न ॥३९॥ अनाद्यविद्योद्भवबुद्धिविम्बितो
 जीव प्रकाशोऽयमितीर्यते चित् । आत्मा धिय
 साक्षितया पृथक् स्थितो बुद्ध्या परिच्छिन्नपर स
 एव हि ॥ ४०॥ चिद्विम्बमास्यात्मधिया प्रमगतस्त्वे-
 कत्र वातादनलाक्तलोहवत् । अन्योऽन्यमध्यासव-
 शात्प्रतीयते जडाजडत्व च त्रिदात्मचेतसो ॥४१॥
 गुप्तो सकाशादपि वेदवाक्यतः सजातविद्यानुभवो
 निरीक्ष्य तम् । स्वात्मानमात्मस्थमुपाधिवर्जित
 त्यजेदशेष जडमात्मगोचरम् ॥ ४२ ॥ प्रकाररूपो-
 ऽहमजोऽहमद्वयोऽसकृद्विभातोऽहमतीव निर्मल ।
 विशुद्धविज्ञानघनो निरामयः संपूर्ण आनन्दमयो-
 ऽहमक्रिय ॥ ४३ ॥ सदैव मुक्तोऽहमचिन्त्यशक्ति-
 गानतीन्द्रियज्ञानमविक्रियात्मक । अनन्तपारोऽह-
 महर्निरा बुधैर्विभावितोऽह हृदि वेदवादिभिः ॥४४॥
 एवं सदात्मानमखण्डितात्मना विचारमाणस्य वि-
 शुद्धभावना । हन्यादविद्यामचिरेण कागकैरसाधन
 यद्बहुपासितं रुज ॥ ४५॥ विविक्त आसीन उपास्ते-

न्द्रियो विनिर्जितात्मा विमलान्तरागय । विभावयेदे-
कमनन्यसाधनो विज्ञानदृष्टेवल आत्मसस्थित
॥ ४६ ॥ विश्व यदेतत्परमात्मदर्शन विलापयेदात्म
नि सर्वकारणे । पूर्णश्चिदानन्दमयोऽवतिष्ठते न वेद
बाह्य न च किं चिदान्तरम् ॥ ४७ ॥ पूर्वं समाधेरखिल
विचिन्तयेदोद्धारमात्र सचराचर जगत । तदेव वाच्य
प्रणवो हि वाचको विभाव्यतेऽज्ञानवशान्न बोधत
॥ ४८ ॥ अकारसज्ञ पुरुषो हि विश्वको घुकारक-
स्तेजस ईर्यते क्रमात् । प्राज्ञो मकार परिपठ्यते-
ऽखिले समाधिपूर्वं न तु तत्त्वतो भवेत् ॥ ४९ ॥
विश्व त्वकार पुरुष विलापयेदुकारमध्ये बहुधा
व्यवस्थितम् । ततो मकारे प्रविलाप्य तैजस द्वि-
तीयवर्णं प्रणवस्य चान्तिमम् ॥ ५० ॥ मकारम-
प्यात्मनि चिद्धने परे विलापयेत्प्राज्ञमपीह कार-
णम् । सोऽह पर ब्रह्म सदा विमुक्तिमद्विज्ञानदृष्ट-
मुक्त उपाधितोऽमल ॥ ५१ ॥ एव सदा जानप
रात्मभावन स्वानन्दतुष्ट परिविस्मृताखिल ।

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

यस्तस्य दृश्योऽहमहर्निश हृदि ॥ ५८ ॥ रहस्य
 मेतच्छ्रुतिसारसग्रह मया विनिश्चित्य तवोदित प्रि
 य । यस्त्वेतदालोचयतीह बुद्धिमान्स मुच्यते पा
 तकण्ठशिभि क्षणात् ॥ ५९ ॥ धातर्यदीद परि
 दृश्यते जगन्मायैव सर्वं परिहृत्य चेतसा । सद्भाव
 नाभावितशुद्धमानस सुखी भवानन्दमयो निरामय
 ॥ ६० ॥ य सेवते मामगुण गुणात्पर हृदा कद
 वा यदि वा गुणात्मकम् । सोऽह स्वपादाञ्चितरे
 णुभि स्पृश-युनाति लोकत्रितयं यथा हरि
 ॥ ६१ ॥ विज्ञानमेतदखिल श्रुतिसारमेक वेदान्त
 वेद्यचरणेन मयैव गीतम् । य श्रद्धया परिपठे
 हरुभक्तियुक्तो मद्रूपमेति यदि मद्रचनेषु भक्ति
 ॥ ६२ ॥ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहे
 श्वरसवादे उत्तरकाण्डे रामगीता समाप्ता ॥ ७७ ॥

२ रामरक्षास्तोत्रम् (बुधकौशिक) ।

श्रीगणेशाय नम । अस्य श्रीरामरक्षास्तोत्रम्

16

17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

पातु मखत्राता मुख सौमित्रिवत्सल ॥ ५ ॥ जि-
 ह्वा विद्यानिधि पातु कण्ठ भस्तवन्दितः । स्कन्धो
 दिव्यायुध पातु भुजौ भमेराकार्मुक ॥ ६ ॥ करौ
 सीतापति पातु हृदय जामदग्न्यजित् । मध्य पातु
 खरध्वसी नाभिं जाम्बवदाश्रय ॥ ७ ॥ सुग्रीवेश
 कटी पातु सक्थिनी हनुमत्प्रभु । ऊरू रघूत्तम-
 पातु रक्ष कुलविनाशकृत् ॥ ८ ॥ जानुनी सेतुकृ-
 त्पातु जह्ने दशमुखान्तरु । पादौ विभीषणश्रीद
 पातु रामोऽखिलं वपु ॥ ९ ॥ एता रामबलोपेता
 रक्षा य सुकृती पठेत् । स चिरायु सुखी पुत्री
 विजयी विनयी भवेत् ॥ १० ॥ पातालभूतलज्यो-
 मचारिणश्छद्मचारिण । न द्रष्टुमपि शक्तास्ते रक्षित
 रामनामभि ॥ ११ ॥ रामेति रामभद्रेति रामच-
 न्द्रेति वा स्मरन् । नरो न लिप्यते पापैर्भुक्ति मुक्तिं
 च विन्दति ॥ १२ ॥ जगज्जत्रेकमन्त्रेण रामनाम्नोऽभि-
 रक्षितम् । य कण्ठे धारयेत्तस्य करस्था सर्वाति-
 द्यय ॥ १३ ॥ वज्रपञ्जरनामेद यो रामरवच

रामेणाभिहता निशाचरचमू रामाय तस्मै नम ।
 रामान्नास्ति परायण परतर रामस्य दामोऽस्म्यदं
 रामे चित्तलय सदा भवतु मे भो राम मामुद्धर
 ॥ ३७ ॥ राम रामेति रामेति रमे रामे मनोरमे ।
 सहस्रनाम तत्तुल्य रामनाम वरानने ॥ ३८ ॥
 इति श्रीगुह्यैशिकरिचित श्रीरामारक्षाम्नोत्र
 सपूर्णम् ॥ ७८ ॥

३ रामस्तवराजः (सनत्कुमारम्) ।

श्रीगणेशाय नम । अस्य श्रीरामचन्द्रमन्तराजस्तो
 त्रमन्त्रस्य सनत्कुमार ऋषि । धीरामो देवता ।
 अनुष्टुप् छन्द । सीता बीजम् । हनुमान् शक्ति ।
 श्रीरामप्रीत्यर्थे जपे विनियोग । मूत उवाच । सर्व-
 शास्त्रार्थतत्त्वज्ञं व्यासं सत्यवतीसुतम् । धर्मपुत्र
 प्रहृष्टात्मा प्रत्युवाच मुनीश्वरम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर
 उवाच । भगवन्योगिना श्रेष्ठ सर्वभाग्यविभासद ।
 किं तत्त्वं किं पर जाप्य किं प्यान मुक्तिनाथनम्

॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं ब्रूहि मे मुनिसत्तम ।
 चेद्रव्यास उवाच । धर्मराज महाभाग शृणु वक्ष्या-
 ऽमि तत्त्वत ॥ ३ ॥ यत्पर यद्गुणातीतं यज्ज्योतिर-
 मल शिरम् । तदेव परम तत्त्व कैवल्यपदकारणम् ॥
 ४ ॥ श्रीरामेति पर जाप्य तारक ब्रह्मसङ्गकम् ।
 ब्रह्महत्यादिपापघ्नमिति वेदविदो विदुः ॥ ५ ॥ श्री-
 राम रामेति जना ये जपन्ति च सर्वदा । तेषां भुक्ति-
 श्च मुक्तिश्च भगिन्यति न सगय ॥ ६ ॥ स्तराज
 पुग प्रोक्त नाग्देन च धीमता । तत्सर्वं सप्रवक्ष्यामि
 हृग्ध्यानपुर सारम् ॥ ७ ॥ तापत्रयागिरामन सर्वा
 योनिर्नृतेनम् । दार्द्र्यदुःखमन सर्वमपत्कर नि-
 चम् ॥ ८ ॥ विज्ञानफलद दिय मोक्षफलमाधनम् ।
 नमस्तस्य प्रवक्ष्यामि राम कृष्ण जगन्मयम् ॥
 ९ ॥ अयोध्यानगो रम्ये रत्नमण्डपमध्यगे ।
 रम्येन्द्रियनगरे रत्नमिहामन शृभम् ॥ १० ॥
 रत्नयेन्द्रिये पद्म नानाग्लेश वेदितम् । रम्ये
 रम्ये दशगर्भे सदृश्यादित्यनेजम् ॥ ११ ॥ पि

चुरद्भगत राममिन्द्रनीलमणिप्रभम् । कोमलाद्ग वि-
 शालास विद्युद्वर्णाम्बरावृतम् ॥ १२ ॥ भानुरोद्वि-
 प्रतीकाथ त्रिरीटेन विगजितम् । रत्नप्रेषेयनेपूररत्न
 कुण्डलमद्विप्तम् ॥ १३ ॥ रत्नरङ्गणमञ्जीरवद्विम्ब-
 त्रैरलकृतम् । श्रीपत्सकौस्तुभोरस्कः मुक्ताहारोपशो-
 भितम् ॥ १४ ॥ दिव्यरत्नममायुक्तमुद्रिवाभिरलं-
 कृतम् । राघव द्विभुज बाल राममीपत्स्मिताननम्
 ॥ १५ ॥ तुलसीवृन्दमन्दारपुष्पमाल्यैरलकृतम् । व-
 र्णराशुत्करन्तरीदिव्यगन्धानुलेपनम् ॥ १६ ॥ योगशा-
 स्त्रेष्वभिरत योगेश योगदायकम् । सदा भरतमो-
 मित्रिशत्रुघ्नेरुपशोभितम् ॥ १७ ॥ विद्याधरमुख
 धीगमिद्धगन्धर्वकिन्ने । योगीन्द्रैर्नारदारैश्च स्तु-
 यमानमहर्निभम् ॥ १८ ॥ विश्वामित्रशशिष्ठादिमु-
 निभि परिमेवितम् । मनवादिमुनिधेष्टैर्योगिरुन्दै-
 श्च सेवितम् ॥ १९ ॥ राम रघुवर वीर धनुर्वेद
 विभारदम् । महत्लायतन देवं राम गङ्गाबन्धेच-
 नम् ॥ २० ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञमानन्दकरसुन्दरम् ।

कौराल्यानन्दन राम धनुर्वाणधर हरिम् ॥ २१ ॥
 एवं सचिन्तयान्विष्णु यज्ज्योतिरमल विभुम् । प्र-
 हृष्टमानसो भूत्वा मुनिवर्य स नारद ॥ २२ ॥
 सर्वलोकहितार्थाय तुष्टाव रघुनन्दनम् । कृताञ्जलि-
 पुटो भूत्वा चिन्तयन्नहुत हरिम् ॥ २३ ॥ यदेक य-
 त्पर नित्य यदनन्त चिदात्मकम् । यदेक व्यापक
 लोके तद्रूप चिन्तयाम्यहम् ॥ २४ ॥ विज्ञानहेतु
 विमलायताक्ष प्रज्ञानरूपं स्वसुखैरुहेतुम् । श्रीरा-
 मचन्द्र हरिमादिदेव परात्पर राममह भजामि ॥ २५ ॥
 कविं पुराण पुरुष पुरस्तात्सनातन योगिनमीशि-
 तास्म् । अणोरणीयांसमनन्तरीर्यं प्राणेश्वर राममसौ
 ददर्श ॥ २६ ॥ नारद उवाच । नारायण जगन्ना-
 थमभिराम जगत्पतिम् । कविं पुराण वागीश रामं
 दशरथात्मजम् ॥ २७ ॥ राजराज रघुपर कौराल्यान-
 न्दार्चनम् । भगं वरेण्य विश्वेश रघुपर जगद्गुरुम्
 ॥ २८ ॥ सत्यं सत्यप्रिय श्रेष्ठ जानकीपल्लभ वि-
 भुम् । सोमिन्निर्ब्रज शान्त कामदं कमलेक्षणम् ॥

॥ २९ ॥ आदित्य रविमीशान घृणिं सूर्यमनाम
यम् । आनन्दरूपिण सौम्य राघव करुणामयम्
॥ ३० ॥ जामदग्न्य तपोमूर्ति रामं परशुधारिणम् ।
चाक्षुर्पतिं वरद वाच्य श्रीपतिं पक्षिग्राहणम् ॥ ३१ ॥
श्रीगार्ङ्गधारिणं राम चिन्मयानन्दविग्रहम् । हल-
धृग्विष्णुमीशान बलराम कृपानिधिम् ॥ ३२ ॥
श्रीवल्लभ कृपानाथ जगन्मोहनमच्युतम् । मत्स्य-
रूर्मपराहादिरूपधारिणमव्ययम् ॥ ३३ ॥ वासु-
देव जगद्योनिमनादिनिधन हृग्मि । गोविन्द गोपतिं
विष्णु गोपीजनमनोहरम् ॥ ३४ ॥ गोगोपालपरिवार
गोपकन्याममावृतम् । त्रिद्युत्पुञ्जप्रतीकारा राम कृष्ण
जगन्मयम् ॥ ३५ ॥ गोगोपिकाममाकीर्णं वेणुवा-
दनतत्परम् । कामरूप फलायन्त कामिनीकामद वि-
भुम् ॥ ३६ ॥ मन्मथ मथुरानाथभाधव मकरध्व-
जम् । श्रीधर श्रीकर श्रीग श्रीनिवास परात्परम् ।
॥ ३७ ॥ भृतेन भूपति भद्र विभूर्ति भृतिभृपणम्
सर्वदु खहर वीर दुष्टदानववैरिणम् ॥ ३८ ॥

त्यानन्द चिदात्मकम् । मनसा शिरसा नित्य प्रण-
 मामि रघूत्तमम् ॥ ४८ ॥ सूर्यमण्डलमध्यस्य रामं
 सीतासमन्वितम् । नमामि पुण्डरीकाक्षममेय गुरु-
 तत्परम् ॥ ४९ ॥ नमोऽस्तु वासुदेवाय ज्योतिषां
 पतये नम । नमोऽस्तु रामदेवाय जगदानन्दरूपि-
 णे ॥ ५० ॥ नमो वेदान्तनिष्ठाय योगिने ब्रह्मवा-
 दिने । मायामयनिस्ताय प्रपन्नजनसेविने ॥५१॥
 वन्दामहे महेशानचण्डकोदण्डखण्डनम् । जानकीहृद-
 यानन्दवर्धन रघुनन्दनम् ॥ ५२ ॥ उत्कृष्टामलकोम-
 लोत्पलदलश्यामाय रामाय ते कामाय प्रमदाम-
 नोहस्युणग्रामाय रामात्मने । योगारूढमुनीन्द्रमान-
 ससरोहमाय समारविध्वमाय स्फुरदोजसे रघुकु-
 लोत्तमाय पुमे नम ॥ ५३ ॥ भवोद्भव वेदविदा
 वरिष्ठमादित्यचन्द्रानलसुप्रभावम् । सर्वात्मक सर्व-
 गतस्वरूप नमामि राम तमस परस्तात ॥ ५४ ॥
 निरञ्जन निष्प्रतिम निरीह निराश्रय निष्कलमप्र-
 पञ्चम् । नित्यध्रुव निर्विषयस्वरूप निरन्तर

□ 1

2 + 1

1 1

1 1

1

श्वेश्वर राममह भजामि ॥ ६२ ॥ लोकाभिरामं
 रघुवशनाथ हरिं विदानन्दमय मुकुन्दम् । अशेषवि-
 द्याधिपतिं कवीन्द्र नमामि राम तमस परस्तात्
 ॥ ६३ ॥ योगीन्द्रसङ्घैश्च सुसेव्यमान नारायण निर्-
 मलमादिदेवम् । नतोऽस्मि नित्य जगदेकनाथमादि-
 त्यवर्णं तमस परस्तात् ॥ ६४ ॥ विभृतिद विश्वसृजं
 विराम राजेन्द्रमीश रघुवशनाथम् । अचिन्त्यम-
 न्यक्तमनन्तमूर्तिं ज्योतिर्मयं राममह भजामि
 ॥ ६५ ॥ अशेषससारविहारहीनमादित्यग पूर्णसु-
 खाभिरामम् । समस्तमाक्षि तमस परस्तान्नारायण
 विष्णुमह भजामि ॥ ६६ ॥ मुनीन्द्रगुह्य परिपूर्ण-
 काम कलानिधिं कल्पनाशहेतुम् । परात्पर य-
 त्परम पवित्र नमामि राम महतो महान्तम् ॥ ६७ ॥
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च देवेन्द्रो देवतास्तथा । आदि-
 त्यादिग्रहाश्चैव त्वमेव रघुनन्दन ॥ ६८ ॥ तापसा
 ऋषय मिद्धा साध्याश्च मरुत्तथा । विप्रा
 चेदास्तथा यज्ञा पुराण धर्ममहिता ॥ ६९ ॥

4
2
3

Large

त्वन्मूर्तिदर्शनेनेव कृतार्थोऽहं च सर्वदा ॥ ७८ ॥
 धन्योऽहं कृतकृत्योऽहं पुण्योऽहं पुरुषोत्तम । अद्य
 मे सफल जन्म जीवित सफल च मे ॥ ७९ ॥
 अद्य मे सफल ज्ञानमद्य मे सफल तप । अद्य
 मे सफल कर्म त्वत्पदाभोजदर्शनात् । अद्य मे स
 फल सर्वं त्वन्नामस्मरण तथा ॥ ८० ॥ त्वत्पदा
 भोरुहद्वन्द्वसद्भक्ति देहि राघव । तत परमसंप्रीत
 स राम प्राह नारदम् ॥ ८१ ॥ श्रीराम उवाच ।
 मुनिवर्य महाभाग मुने त्विष्टं ददामि ते । यत्त्वया
 चेप्सितं सर्वं मनसा तद्भविष्यति ॥ ८२ ॥ नारद
 उवाच । वर न याचे रघुनाथ युष्मत्पादाब्जभक्ति
 सतत ममास्तु । इदं प्रिय नाथ वर ययाचे पुन
 पुनस्त्वामिदमेव याचे ॥ ८३ ॥ व्याम उवाच ।
 इत्येवमीडितो राम प्रादात्तस्मै वरान्तरम् । वीरि
 रामो महातेजा मच्चिदानन्दविग्रह ॥ ८४ ॥
 अद्वैतममल ज्ञान स्वनामस्मरण तथा । अन्तर्दधे
 जगन्नाथ पुरतस्तस्य राघव ॥ ८५ ॥ इति श्रीर-

1 4 8

1 7
1 7
1 7
1

मध्ये पुण्यकमासने मणिमये वीरासने सस्थितम् ।
 अग्रे वाचयति प्रभञ्जनमुते तत्त्व मुनीन्द्रै पर व्या-
 ख्यात भक्तादिभि परिशृत राम भजे श्यामलम्
 ॥ ९४ ॥ राम रत्नकिरीटकुण्डलयुत केयूरहारान्वि-
 तं सीतालङ्कृतवामभागममल सिंहासनस्थं विभुम् ।
 सुग्रीवादिहरीश्वरे सुसगणे ससेव्यमानं सदा वि-
 श्वामित्रपराशरादिमुनिभि सस्तूयमान प्रभुम् ॥ ९५ ॥
 सकलगुणनिधान योगिभि स्तूयमान भुजविजि-
 तसमान राक्षसेन्द्रादिमानम् । महितनृपभयानं सी-
 तया शोभमान म्मर हृदय विमान ब्रह्म रामाभि-
 धानम् ॥ ९६ ॥ रघुवर तव मूर्तिर्मामके मानसा-
 ब्जे नरकगतिहर ते नामधेय मुखे मे । अनिश-
 मतुलभक्त्या मस्तक त्वत्पदाब्जे भवजलनिधिनिमम
 रक्ष मामार्तबन्धो ॥ ९७ ॥ राम रत्नमहं वन्दे चि-
 त्ररूपति हरिम् । कौशल्याभक्तिमभूत जानकी-
 कण्ठभूषणम् ॥ ९८ ॥ इति श्रीसनत्कुमारमहिताया
 नारदोक्त श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्र सपूर्णम् ॥७

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1

2

3

4

Handwritten text at the top left corner.

A small handwritten mark or character.

Handwritten title or heading in the center of the page.

Main body of handwritten text, consisting of multiple lines of characters.

॥ १६ ॥ स च सर्वगुणोपेत कौसल्यानन्दव-
 र्धन । समुद्र इव गाम्भीर्ये धैर्येण हिमवानिव
 ॥ १७ ॥ विष्णुना सदृशो वीर्यं सोमवत्प्रियदर्शन ।
 कालामिसदृश क्रोधे क्षमया पृथिवीसिम ॥ १८ ॥
 धनदेने समस्त्यागे सत्यधर्म इवापर । तमेवं गुण-
 सपन्न राम सत्यपराक्रमम् ॥ १९ ॥ ज्येष्ठं श्रेष्ठगुणैर्यु-
 क्त प्रिय दशरथात्मजम् । प्रकृतीना हितैर्युक्त प्र-
 कृतिप्रियकाम्यया ॥ २० ॥ यौवराज्येन सयोक्तुमे-
 च्छ्रीत्या महीपति । तस्याभिपेक्षसंभारान्दृष्ट्वा
 भार्याऽथ कैकयी ॥ २१ ॥ पूर्वं दत्तवरा देवी व-
 रमेनमयाचत । विवासन च रामस्य भक्तस्याभि-
 पेचनम् ॥ २२ ॥ स सत्यवचनाद्राजा धर्मपाशेन
 संयुत । विवासयामास सुतं रामं दशरथ प्रियम्
 ॥ २३ ॥ स जगाम वन वीर प्रतिज्ञामनुपालयन् ।
 पितुर्वचननिर्देशात्कैकेय्या प्रियकारणात् ॥ २४ ॥
 तं व्रजन्त प्रियो भ्राता लक्ष्मणोऽनुजगाम ह । स्ने-
 हाद्रिनयसंपन्न सुमित्रानन्दवर्धन ॥ २५ ॥ भ्रातरं द-

यितो भ्रातु सौभ्रात्रमनुदर्शयन् । रामस्य दयितो
 भ्रातु सुमित्रानन्दवर्धन ॥२६॥जनकस्य कुले जाता
 देवमायैव निर्मिता । सर्वलक्षणसपत्ना नारीणामु
 त्तमा वध ॥ २७ ॥ सीताप्यनुगता राम शशिन
 रोहिणी यथा । पौरेस्तुगतो दूर पित्रा दशरथेन
 च ॥ २८ ॥ शृङ्गवेरपुरे मूर्तं गङ्गाकृले व्यसजर्यत ।
 गुहमासाद्य धर्मात्मा निपादाधिपतिं प्रियम् ॥ २९ ॥
 गुहेन सहितो रामो लक्ष्मणेन च सीतया । ते व
 नेन वन गत्वा नदीस्तीर्त्वा बहूदका ॥ ३० ॥ चि-
 त्रकूटमनुप्राप्य भरद्वाजस्य शासनात् । रम्यमाव-
 सथ कृत्वा रममाणा वने त्रय ॥ ३१ ॥ देवग-
 न्धर्वसकारास्तत्र ते न्यवसन्सुखम् । चित्रकूट गते
 रामे पुत्रलोकानुस्तदा ॥ ३२ ॥ राजा दशरथ
 स्वर्गं जगाम विलपन्सुतम् । मृते तु तस्मिन् भरतो
 वसिष्ठप्रमुखद्विजै ॥ ३३ ॥ निद्युज्यमानो राज्याय
 नैच्छद्राज्य महाबल । स जगाम वन वीर्यं रा
 मपादप्रमादकः ॥ ३४ ॥ गत्वा तु १७ २

रामं सत्यपराक्रमम् । अयाचद्भ्रातर राममार्य-
 भावपुरस्कृतम् ॥ ३५ ॥ त्वमेव राजा धर्मज्ञ इति
 राम वचोऽब्रवीत् । रामोऽपि परमोदार सुमुख-
 सुमहायशा ॥ ३६ ॥ न वैच्छत्पितुरादेशाद्राज्य
 रामो महाबल । पादुके चास्य राज्याय न्यास
 दत्त्वा पुन पुनः ॥ ३७ ॥ निवर्तयामास ततो भ-
 र्तं भस्ताग्रज । स काममनवाप्येव रामपादाबु-
 पस्पृशन् ॥ ३८ ॥ नन्दिग्रामेऽकरोद्राज्य रामागम-
 न्चक्राक्षया । गते तु भस्ते श्रीमान्सत्यसधो जि-
 त्तेन्द्रिय ॥ ३९ ॥ रामस्तु पुनरालक्ष्य नागरस्य
 जनस्य च । तत्रागमनमेकाग्रो दण्डकान्प्रविशे ह
 ॥ ४० ॥ प्रविश्य तु महारण्य रामो राजीवलोच-
 न । विगर्भं गक्षमं हत्वा शरभङ्गं ददर्श ह ॥ ४१ ॥
 सुनीक्षण चाप्यगस्त्य च अगस्त्यभ्रातरं तथा । अ-
 गस्त्यवचनाच्चैव जग्राहेन्द्र गिरामनम् ॥ ४२ ॥ गङ्ग
 च पाम प्रनिम्नूणो चाक्षप्यमायत्री । वमतस्त-
 स्य गमम्य वने वनचो मह ॥ ४३ ॥ ऋषयो-

ऽभ्यागमन्त्सर्वे वधायासुररक्षसाम् । स तेषा प्रति-
 शुश्राव राक्षसानां तदा वने ॥ ४४ ॥ प्रतिज्ञात-
 श्च रामेण वध सयति रक्षसाम् । श्रुपीणामग्नि-
 कल्पाना दण्डकारण्यवासिनाम् ॥ ४५ ॥ तेन तत्रै-
 च वसता जनस्थाननिवासिनी । विरूपिता शूर्प-
 णखा राक्षसी कामरूपिणी ॥ ४६ ॥ तत शूर्पणखा-
 चाक्याद्दुष्टुक्तान्त्सर्वराक्षसान् । खरं त्रिशिरम् चैव
 द्रुपण चैव राक्षसम् ॥ ४७ ॥ निजघान रणे रामस्तेषां
 चैव पदानुगान् । वने तस्मिन्नियवसता जनस्थान-
 निवासिनाम् ॥ ४८ ॥ रक्षांसि निहतान्यासन्सह-
 स्त्राणि चतुर्दश । ततो ज्ञातिवध श्रुत्वा रावण
 क्रोधमूर्च्छित ॥ ४९ ॥ सहाय वरयामास मारीचं
 नाम राक्षसम् । वार्यमाण सबहुशो मारीचेन स
 रावण ॥ ५० ॥ न विरोधो बलव्रता क्षमो रावण
 तेन ते । अनाहत्य तु तदाक्य रावण कान्चो-
 दित ॥ ५१ ॥ जगाम सहमारीचस्तम्याश्रमपद
 तदा । तेन मायाविना दृग्मपवात् नृपान्मजो

॥ ५२ ॥ जहार भार्यां रामस्य गृध्र हत्वा जटायु-
 पम् । गृध्र च निहत दृष्ट्वा हतां श्रुत्वा च मेथिली-
 म् ॥ ५३ ॥ राघवः शोकसतप्तो विललापाकुले-
 न्द्रिय । ततस्तेनैव शोकेन गृध्र दग्ध्वा जटायुष-
 म् ॥ ५४ ॥ मार्गमाणो वने सीता राक्षस संददर्श-
 ह । कनन्धं नाम रूपेण विहृतं घोरदर्शनम् ॥ ५५ ॥
 तं निहत्य महागद्गुर्ददाह स्वर्गतश्च सः । स चास्य
 कथयामास शरणीं धर्मचारिणीम् ॥ ५६ ॥ श्रम-
 णा धर्मनिपुणामभिगच्छेति राघवम् । सोऽभिग-
 च्छ महातेजा शरणीं शत्रुमूदन ॥ ५७ ॥ शत्रु-
 र्यां पूजित सम्यग्रामो दशरथात्मज । पम्पातीरे
 हनुमता मगतो वानरेण ह ॥ ५८ ॥ हनुमदव-
 नाच्चैव सुग्रीवेण समागत । सुग्रीवाय च तत्सर्वं
 शमद्रमो महाबल ॥ ५९ ॥ आदितस्तद्यथाट्ट
 सीतायाश्च विगेषत । सुग्रीवश्चापि तत्सर्वं श्रुत्वा
 रामस्य वानर ॥ ६० ॥ चकार सरल्य रामेण प्री-
 तश्चैवाग्निमाशिरुम् । ततो वानरराजेन वेरानुत्थनं

प्रति ॥ ६१ ॥ रामायावेदितं सर्वं प्रणयादु विने
 न च । प्रतिज्ञातं च रामेण तदा वाल्मिथं प्रति
 ॥ ६२ ॥ वाल्मिथश्च बल तत्र कथयामाम चानर ।
 सुग्रीव शङ्कितश्चासीन्नित्य वीर्येण राघवे ॥ ६३ ॥
 राघवप्रत्ययार्थं तु दुन्दुभे फायमुत्तमम् । दर्शया-
 मास सुग्रीवो महापर्वतमन्निभम् ॥ ६४ ॥ उत्तम-
 पित्वा महाबाहु प्रेष्य चास्थि महाबल । पदा-
 ङ्गुष्ठेन चिक्षेप सपूर्णं दशयोजनम् ॥ ६५ ॥ विभेद
 च पुनस्ताल्यन्संक्षेपेन महेपुणा । गिरिं स्मातलं
 चैव जनयन्प्रत्ययं तदा ॥ ६६ ॥ तत प्रीतमना
 स्तेन विश्वस्त स महावपि । विप्विन्धां रामसु
 हितो जगाम च गुरा तदा ॥ ६७ ॥ ततोऽगर्ज
 ळरिवर सुग्रीवो हेमपिङ्गल । तेन नादेन मत्स
 निर्जगाम हरीश्वर ॥ ६८ ॥ अवमन्य तदा तार्य सु-
 ग्रीवेण समागत । निजधान च तत्रैव भ्रंशेन राघ
 व ॥ ६९ ॥ तत सुग्रीववचनाद्धत्वा वाल्मिथमाहवे ।
 सुग्रीवमेव तद्गज्ये राघव प्रत्यपादयत् ॥ ७० ॥ स च

१ १ १ १ १ १ १

श्री प्रथम

॥ जन्म गत

१ १ १ १

१ १ १

१ १ १ १ १ १ १

त्मान समुद्र सरितांपति । समुद्रवचनाच्चैव नलः
 सेतुमकारयत् ॥८०॥ तेन गत्वा पुरीं लङ्का हत्वा
 रावणमाह्वे । राम सीतामनुप्राप्य परा ग्रीडामुपा-
 गमत ॥८१॥ तामुवाच ततो राम पुरुष जनममदि ।
 अमृष्यमाणा सा सीता विवेश ज्वलन् सती ॥८२॥
 ततोऽमिवचनात्मीता ज्ञात्वा विगतकल्मषाम् ।
 कर्मणा तेन महता त्रैलोक्य सचराचरम् ॥ ८३ ॥
 सदेवर्षिगण तुष्ट राघवस्य महात्मन । बभौ राम
 सुसहृष्ट पूजित सर्वदेवत ॥ ८४ ॥ अभिषिच्य
 च लङ्काया राक्षसेन्द्र विभीषणम् । कृतकृत्यस्तदा
 रामो विञ्चर प्रमुमोद ह ॥ ८५ ॥ देवताभ्यो वर
 प्राप्य ममुत्थाप्य च वानरान् । अयोध्या प्रस्थितो
 राम पुष्पकेण सुहृदृत ॥ ८६ ॥ भरद्वाजाश्रम
 गत्वा राम सत्यपराक्रम । भरतस्यान्तिके रामो
 हनुमन्त व्यमर्जयत् ॥ ८७ ॥ पुनराख्यायिका
 जल्पन्मुग्धैवसरितस्तदा । पुष्कर तन्ममाह्वय
 नन्दिग्राम ययो नदा ॥ ८८ ॥ नन्दिप्रान्ते

मिष्यति ॥ ९७ ॥ इदं पवित्रं पापघ्नं पुण्यं वेदैश्च
 समितम् । यः पठेद्रामचरितं सर्वपापैः प्रमुच्यते
 ॥ ९८ ॥ एतदाख्यानमायुष्यं पठन् रामायणं नरः ।
 सपुत्रपौत्रसङ्गणं प्रेत्य स्वर्गं महीयते ॥ ९९ ॥
 पठन् द्विजो वागृषभत्वमीयात् क्षत्रस्तथा भूमि-
 पतित्वमीयात् । वणिग्जनस्य फलत्वमीयाच्च-
 नश्च शूद्रोऽपि महत्त्वमीयात् ॥ १०० ॥ इत्यार्षे
 श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये नारदवा-
 क्ये सप्तमं प्रथमं सर्गं ॥ १ ॥ ८० ॥

५ रामस्तुतिर्ब्रह्मदेवकृता (अध्यात्म०) ।
 श्रीगणेशाय नमः । ब्रह्मोवाच । वन्दे देवविष्णुम-
 शेषस्थितिहेतुं त्वामध्यात्मज्ञानिभिरन्तर्हृदि भा-
 व्यम् । हेयाहेयद्वन्द्वविहीनपद्मेकं सत्तामात्रं सर्व-
 हृदिस्थं हृशिरूपम् ॥ १ ॥ प्राणापानौ निश्चयबु-
 द्ध्या हृदि रुष्या छित्त्वा सर्वं मंगलयन्त्रं विषयो-
 घान् । पश्यन्तीशं यत्तमोहायतयस्तं वन्दे रामं
 रत्नकिरीटं रविभासम् ॥ २ ॥ मायातीतं माधुर्यं

1
2
3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

परमपर परात्मभूत सततमहं प्रणतोऽस्मि राम-
 च्द्रम् ॥ १ ॥ निखधिसुखमिन्दिराकट्याक्षं क्षपि-
 सुरेन्द्रचतुर्मुखादिदु खम् । नरवरमनिश नतो-
 स्मि राम वरदमह वरचापत्राणहस्तम् ॥ २ ॥
 वैभुवनरुमनीयरूपमीड्य रविगतभासुस्मीहितप्र-
 ानम् । शरणदमनिश सुरागमूले कृतनिलयं
 युनन्दन प्रपद्ये ॥ ३ ॥ भवविपिनदवाग्निनामधेय
 त्वमुखदेवतदेवत दयालुम् । दनुजपतिसहस्रसो-
 ष्णनाश रवितनयासदृशं हरिं प्रपद्ये ॥ ४ ॥
 गरितभवभावनातिदूर भवविमुखैर्मुनिभि सदेव
 श्यम् । भवजलधिसुतारणाभिपोत शरणमह रघु-
 नन्दन प्रपद्ये ॥ ५ ॥ गिरिशगिरिसुतामनोनिशक्त
 गेरिवरधारिणमीहिताभिरामम् । सुखगदनुजेन्द्रमे
 वेताभिं सुखरद रघुनायक प्रपद्ये ॥ ६ ॥ परध-
 परदारवर्जिताना परगुणभूतिषु तुष्टमानमानाम् ।
 रहितनिस्तात्मना मुमेव्य रघुवर्मभुजलोचन प्र-
 द्ये ॥ ७ ॥ स्मितरचिरशिवामिताननाञ्जमनि-

तो रघुनन्दन देहि० ॥४॥ दोषविहिंस्रभुजङ्गसहस्रसु-
 रोपमहानलकीलकलापे जन्मजरामरणोर्मिमनोम-
 दमन्मथनरुविचक्रभवाब्धौ । दुःखनिधौ च चिरं
 पतित कृपयाऽद्य समुद्धर राम ततो मा त्वां भ-
 जतो० ॥ ५ ॥ संसृतिघोरमदोत्कटकुञ्जरवृद्धदुः-
 नीरदपिण्डिततुण्ड दण्डकरोन्माथित च रजस्तमउन्म-
 दमोहपदोज्झितमार्तम् । दीनमनन्यगतिं कृपणं
 शरणागतमाशु विमोचय मूढ त्वां भजतो० ॥ ६ ॥
 जन्मशतार्जितपापसमन्वितहृत्कमले पतिते पशु-
 कल्पे हे रघुवीर महारणधीर दया कुरु मय्यति-
 मन्दमनीषे । त्व जननी भगिनी च पिता मम
 तापदमि त्वपिताऽपि हृपालो त्वा भजतो० ॥ ७ ॥
 त्वा तु दयालुमन्त्रिश्चनरत्नलमुत्पलहारमपारमुदार
 राम विहाय कमन्यमनामयमीना जन शरण ननु
 यायाम् । त्वत्पदपद्ममत् धितमेव मुदा खलु देव
 सुदाञ्च मर्मात् त्वा भजतो० ॥ ८ ॥ य कृष्णा
 मृतमिन्धुग्नाथजनोत्तमचन्द्रुरजोत्तमकागी भक्तभयो-

र्मिभवाब्धितरी शरयूतटिनीतटचारुविहारी । तस्य
रघुप्रवसस्य निरन्तरमष्टकमेतदनिष्टहर वै यस्तु पठे-
दमरु स नरो लभतेऽञ्चुतरामपदाम्बुजदास्यम् ॥९ ॥
इति श्रीमन्मधुसूदनाश्रमशिष्याञ्च्युतयतिविर-
चित श्रीमत्सार्दारामाष्टक सपूर्णम् ॥ ४८ ॥

९ रामाष्टकम् (श्रीव्यास ।)

श्रीगणेशाय नम । भजे विरोपसुन्दर समस्तपाप-
खण्डनम् । स्वभक्तचित्तञ्जन सदैव राममद्वयम् ॥
॥ १ ॥ जद्यक्लापशोभित समस्तपापनाराकम् ।
स्वभक्तभीतिभञ्जन भजे ह राममद्वयम् ॥ २ ॥ नि-
जस्वरूपबोधक कृपाकर भवापहम् । सम शिर्षे
निरञ्जन भजे ह राममद्वयम् ॥ ३ ॥ सप्रपञ्चक-
ल्पित ह्यनामरूपवास्तवम् । निराकृतिं निरामयं
भजे ह राममद्वयम् ॥ ४ ॥ निष्पञ्चनिर्विकल्पनि-
र्मल निरामयम् । चिदेकरूपसन्तत भजे ह रामम-
द्वयम् ॥ ५ ॥ भवाब्धिपोतरूपक

तम् । गुणाकरं कृपाकर भजे ह राममद्वयम् ॥६॥ महावाक्यमोषकैर्विराजमानवाक्पदैः । परब्रह्मव्यापकं भजे ह राममद्वयम् ॥ ७ ॥ शिवप्रदं सुखप्रद भवच्छिद भ्रमापहम् । विराजमानदैहिक भजे ह राममद्वयम् ॥८॥ रामाष्टक पठति य सुकर मुपुष्यं व्यासेन भाषितमिदं शृणुते मनुष्य । विद्या श्रिय त्रिपुलसौख्यमनन्तकीर्तिं संप्राप्य देहविलये लभते च मोक्षम् ॥ ९ ॥ इति श्रीव्यासविरचित रामाष्टक सपूर्णम् ॥ ८५ ॥

१० रामस्तुति (महादेवकृता)

श्रीगणेशाय नमः । श्रीमहादेव उवाच । नमोऽस्तु रामाय सशक्तिनाय नीलोत्पलश्यामलशोमलाय । त्रिरीट्टहाराद्भद्रभूषणाय मिहामनस्थाय महाप्रभाय ॥ १ ॥ त्वमादिमप्यान्तविहीन एव मृजस्यवस्यति च लोकाजानम् । स्वमापया तेन न लिप्यमे तं यत्स्वे मुनेऽजगत्तोऽभवद्य ॥ २ ॥

लीला विधत्से गुणसवृतस्त्व प्रसन्नभक्तानुविधान-
 हेतो । नानाश्वतोरै सुरमानुपाद्यै प्रतीयसे ज्ञा
 निभिरेव नित्यम् ॥ ३ ॥ स्वाशेन लोक सकल
 विधाय त विभर्षि च त्व त्वदध फणीश्वर । उप-
 र्यधो भान्वनिलोडुपोपधीप्ररर्परूपोऽवसि नैकधा
 जगत् ॥ ४ ॥ त्वमिह देहभृता शिखिरूपक प-
 चसि भक्तमशेषमजस्रम् । पवनपञ्चकरूपसदायो
 जगदखण्डमनेन विभर्षि ॥ ५ ॥ चन्द्रसूर्यशिखिम-
 ध्यगत यत्तेज ईश चिदशेषतनूनाम् । प्राभवत्तनु-
 भृतामिह धैर्य शौर्यमायुरखिल तव सत्त्वम् ॥ ६ ॥
 त्व विरिञ्चिगिबविष्णुविभेदात्कालवर्मभग्निसूर्यवि-
 भागात् । वादिना पृथगिवेश विभामि ब्रह्म नि
 श्रितमनन्यदिहैकम् ॥ ७ ॥ मत्स्यादिरूपेण यथा
 त्वमेक श्रुतौ पुराणेषु च लोकमिद्ध । तथैव सर्व
 सदसदिभागस्त्वमेव नान्यद्भवतो विभानि ॥ ८ ॥
 यद्यत्समुत्पन्नमनन्तसृष्टावुत्पत्स्यते यच्च भवच्च यच्च ।
 न दृश्यते स्यावरजद्गमादौ त्वया विनाऽस्त पस्त

परस्त्वम् ॥ ९ ॥ तत्त्वं न जानन्ति परात्मनस्ते जनाः
 समस्तास्तव माययात । त्वद्भक्तसेवामलमानसान
 विभाति तत्त्व परमेकमैशम् ॥ १० ॥ ब्रह्मादयस्ते
 न विदुः स्वरूपचिदात्मतत्त्वबहिरर्थभावाः । ततः
 बुधस्त्वामिदमेव रूपभक्त्या भजन्मुक्तिमुपैत्य
 दुःख ॥ ११ ॥ अहं भवन्नामगुणैः कृतार्थो वसाति
 काश्यामनिरां भवान्या । मुमूर्षमाणस्य विमुक्त
 येऽहं दिशामि मन्त्रं तव समनाम् ॥ १२ ॥ इ
 स्तव नित्यमनन्यभक्त्या शृण्वन्ति गायन्ति लिखन्ति
 ये वै । ते सर्वसौख्यपरमं च लब्ध्वा भवत्य
 यान्ति भवत्प्रसादात् ॥ १३ ॥ इति श्रीमहादेवकृ
 रामस्तोत्रसंपूर्णम् ॥ ८६ ॥

११ रामस्तोत्रम् (अहल्याकृतम् ।)

श्रीगणेशाय नमः । अहल्योवाच । अहो कृता
 र्थाऽस्मि जगन्निवासते पादाब्जसल्लभरजकणाद
 हम् । स्पृशामि यत्पद्मजशब्दादिभिर्विमृग्यते

रन्धितमानसै सदा ॥ १ ॥ अहो विचित्र तव राम
 चेष्टित मनुष्यभावेन विमोहित जगत् । चलस्य-
 जस्र चरणादिवर्जित संपूर्ण आनन्दमयोऽतिमायि-
 क् ॥ २ ॥ यत्पादपङ्कजपरागपवित्रगात्रा भागी-
 रथी भवविरिञ्चिमुखान्पुनाति । साक्षात्स एव मम
 दृग्विषयो यदास्ते किं वर्ण्यते मम पुराकृतभागधे-
 यम् ॥ ३ ॥ मर्त्यावतारे मनुजाकृतिं हरिं रामा-
 भिधेय रमणियदेहितम् । धनुर्धर पद्मविशाललो-
 चन भजामि नित्य न परान्भजिष्ये ॥ ४ ॥ यत्पा-
 दपङ्कजरज श्रुतिभिर्विमृग्य यन्नाभिपङ्कजभव
 कमलासनश्च । यन्नामसारसिको भगवान्पुरारिस्त
 रामचन्द्रमनिश हृदि भावयामि ॥ ५ ॥ यस्याव
 तारचरितानि विरञ्चिलोके गायन्ति नारदमुखा
 भवपद्मजाद्या । आनन्दजाश्रुपरिपिक्तकुचाग्रमीमा
 वागीश्वरी च तमह ऋण प्रपद्ये ॥ ६ ॥ सोऽय
 परात्मा पुरुष पुराण एष स्वय ज्योतिरनन्त आ-
 द्य । मायातनु लोकविमोहनीया धत्ते परानुग्

नन्यधी ॥ १५ ॥ देव मे यत्र कुत्रापि स्थिताया
 अपि सर्वदा । त्वत्पादकमले सक्ता भक्तिरेव सदा-
 ऽस्तु मे ॥ १६ ॥ नमस्ते पुरुषाध्यक्ष नमस्ते
 भक्तवत्सल । नमस्तेऽस्तु हृषीकेश नारायण नमो-
 ऽस्तु ते ॥ १७ ॥ भवभयहरमेक भानुकोटिप्रकाश
 करधृतशरचाप कालमेघावभासम् । कनकरुचिर
 वस्त्र रत्नवत्कुण्डलाढ्य कमलविशदनेत्र सानुज राम
 मीडे ॥ १८ ॥ स्तुत्वैव पुरुष माक्षाद्राघव पुरत
 स्थितम् ॥ परिक्रम्य प्रणम्याथ सानुजाता ययो
 पतिम् ॥ १९ ॥ अहृत्या मृत स्तोत्र य पठेद्भ-
 क्तिमयुत । म मुच्यतेऽखिले पापे पर ब्रह्माधि
 गच्छति ॥ २० ॥ पुत्रार्थे य पठेद्भक्त्या राम हृदि
 निधाय च । सवत्सरेण लभते वन्ध्या अपि सुपुत्र
 कम् ॥ २१ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति रामचन्द्रप्रसा
 दत ॥ २२ ॥ ब्रह्मघ्नो गुरुनल्पगोऽपि पुरुष
 स्नेयी सुरापोऽपि वा मातृभ्रातृविहिसकोऽपि स
 तत भोगैकबद्धातुर । नित्य स्तोत्रमिद जपन्

॥ ४ ॥ महायोगमायाविशेषानुयुक्तो विमासीश
 लीलानराकारवृत्ति । त्वदानन्दलीलाकथापूर्णकर्णा-
 सदानन्दरूपा भवन्तीह लोके ॥ ५ ॥ अह मानपा-
 न्नाभिमत्तप्रमत्तो न वेदाखिलेशाभिमानाभिमान ।
 इदानीं भवत्पादपद्मप्रमादात्रिलोकाधिपत्याभिमा-
 नो विनष्ट ॥ ६ ॥ स्फुट्रत्नकेयूसहारभिराम ध
 रभारभूतासुरानीकदावम् । शस्त्रन्दवक्त्र लसत्पद्म-
 नेत्र दुरवास्पर भजे राघवेशम् ॥ ७ ॥ सुराधी-
 ग नीलाभनीलाङ्गकान्ति विराधादिरक्षोवधाह्लोक-
 शान्तिम् । किसीटादिशोभ पुरारातिलाभ भजे स-
 मचन्द्र रघूणामधीशम् ॥ ८ ॥ लमच्चन्द्रकोटिप्रका-
 शादिपीठे समासीनमेक समाधाय सीताम् । स्फु-
 र्छेमवर्णा तडित्पुञ्जभामा भजे रामचन्द्र निवृत्ता-
 र्णितद्रम् ॥ ९ ॥ इति श्रीमद्ध्यात्मरामायणे यु-
 द्धकाण्डे इन्द्रकृत रामस्तोत्र सपूर्णम् ॥ ८८ ॥

१३ रामचन्द्राष्टकम् (अमरदास) ।

ॐ श्रीगणेशाय नमः । ॐ त्रिंशत्कारो धाता परमः ।

सुखद पावनतनुर्मुनीन्द्रैर्यागीन्द्रैर्यतिपतिसुरेन्द्रैर्हनुम-
 ता । सदा सेव्य पूर्णो जनकतनयाद्गुणसुरगुरु
 रमानाथो रामो रमतु मम चित्ते तु सततम् ॥ १ ॥
 मुकुन्दो गोविन्दो जनकतनयालालितपद पद प्राप्ता
 यस्याधमकुलभया चापि शशरे । गिरातीतो ग-
 म्यो विमलधिपणैर्वेदवचसा रमानाथो रामो रमतु
 मम चित्ते तु सततम् ॥ २ ॥ धराधीशोऽधीश सु-
 स्तरवराणां ररुपति किरीटी केयूरी कनकरूपिश
 शोभितप्रभु । समामीन पीठे ररिगतनिभे शान्त-
 मनसो रमानाथो रामो रमतु मम चित्ते तु सत-
 तम् ॥ ३ ॥ वेरेण्य नारण्य कपिपतिमत्ता चा-
 न्तनिधुगे लल्यटे काश्मीरो ररचिसगतिभङ्ग शशि-
 मुखा । नराकारो रामो यतिपतिनुत समृति-
 हगे रमानाथो रामो रमतु मम चित्ते तु
 मतनम् ॥ ४ ॥ विरूपाक्ष काश्यामुपदिशति
 यन्नाम शिरदं महद्य यन्नामां पश्यति गिरिजा प्र-
 त्युत्सवि वै । इत्ये के गायन्तीश्वरिविमुखा यद्य

चरित रमानाथो रामो रमतु मम चित्ते तु सततम्
 ॥ ५ ॥ परो धीरो धीरोऽसुकुलभवश्चामुरहर प-
 रात्मा सर्वज्ञो नस्मुरगणेर्गतिमुयशा । अहल्या-
 शापन्न शरकर अज कौशिकसखा रमानाथो रा-
 मो रमतु मम चित्ते तु सततम् ॥ ६ ॥ हृषीकेशः
 शौरिर्धरणिधरग्राही मधुरिपुरुषेन्द्रो वैकुण्ठो गजरि-
 पुहरस्तुष्टमनस । बलिध्वसी वीरो दशस्थसुतो
 नीतिनिपुणो रमानाथो रामो रमतु मम चित्ते तु
 सततम् ॥ ७ ॥ कवि सौमित्रीढ्य कपटमृग-
 घाती वनचरो रणश्याधी दान्तो धरणिभरहर्ता सुर-
 नुत । अमानी मानज्ञो निखिलजनपूज्यो हृदि-
 शयो रमानाथो रामो रमतु मम चित्ते तु सततम्
 ॥ ८ ॥ इदं रामस्तोत्रं वरममरदासेन रचितं उप काले
 भक्त्या यदि पठति यो भावमहितम् । मनुष्य स-
 क्षिप्रं जनिमृतिभयं तापजनकं परित्यज्य श्रेष्ठं रघुप-
 तिपदं याति शिवदम् ॥ ९ ॥ इति श्रीमद्रामदाम-
 पूज्यपादशिष्यश्रीमद्धरदामशिष्येणामरदामाख्यक-
 विना विरचितं श्रीरामचन्द्राष्टकं समाप्तम् ॥ ८९ ॥

देवीस्तोत्राणि ।

१ महालक्ष्म्यष्टकम् (इन्द्रकृतम्) ।

श्रीगणेशाय नम । इन्द्र उवाच । नमस्तेऽस्तु महा
 माये श्रीपीठे सुरपूजिते । गङ्गचक्रगदाहस्त महा
 लक्ष्मि नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥ नमस्ते गण्डारुद रा
 लामुग्धयङ्गि । सर्वपापहरे देवि महालक्ष्मि नमा
 ऽस्तु ॥ २ ॥ मयत सर्वगदे मयदुग्धयङ्गि ।
 सर्वदुग्धहरे देवि महालक्ष्मि नमा स्तु ॥ ३ ॥

सिद्धिबुद्धिप्रदे देवि मुक्तिमुक्तिप्रदायिनि । मन्त्रमूर्ते
सदा देवि महालक्ष्मि० ॥ ४ ॥ आद्यन्तरहिते देवि
आद्यशक्तिमहेश्वरि । योगजे योगसभूते महाल-
क्ष्मि० ॥ ५ ॥ स्थूलसूक्ष्ममहारौद्रे महाशक्ति महो-
दरे । महापापहरे देवि महालक्ष्मि० ॥ ६ ॥ पद्मास-
नस्थिते देवि परब्रह्मस्वरूपिणि । परमेशि जग-
न्मातर्महालक्ष्मि० ॥ ७ ॥ श्वेताम्बरधरे देवि ना-
नालङ्कारभूषिते । जगत्स्थिते जगन्मातर्महाल-
क्ष्मि० ॥ ८ ॥ महालक्ष्म्यष्टकस्तोत्रं य पठेद्भक्ति-
मान्तर । सर्वसिद्धिमवाप्नोति राज्यं प्राप्नोति सर्व-
दा ॥ ९ ॥ एककाले पठेन्नित्यं महापापविनाश-
नम् । द्विकाले य पठेन्नित्यं धनधान्यसमन्वित
॥ १० ॥ त्रिकाले य पठेन्नित्यं महाशत्रुविनाश-
नम् । महालक्ष्मीर्भवेन्नित्यं प्रसन्ना वरदा शुभा
॥ ११ ॥ इतीन्द्रकृतं श्रीमहालक्ष्म्यष्टकस्तोत्रं
संपूर्णम् ॥ १० ॥

२ त्रिपुरसुन्दरीस्तोत्रं (शङ्कराचार्य) ।

श्रीगणेशाय नम । कदम्बवनचारिणीं मुनिकदम्बका-
दम्बिनीं नितम्बजितभूधरा सुरनितम्बिनीसेविताम् ।
नवाम्बुरुहलोचनामभिनवाम्बुदश्यामलां त्रिलोचन-
कुट्टाम्बिनीं त्रिपुरसुन्दरीमाश्रये ॥१॥ कदम्बवनवासि-
नीं कनकवह्नीधरिणीं महार्हमणिहारिणी मुख-
समुल्लसद्धारुणीम् । दयाविभक्तारिणीं विशदलो-
चनीं चारिणीं त्रिलोचनकुट्टाम्बिनीं त्रिपुरसुन्दरीमा-
श्रये ॥ २ ॥ कदम्बवनशालया कुचभरोल्लसन्मालया
कुचोपमितशैलया शुक्लपालसद्रेलया । मदारुण-
कपोलया मधुरगीतवाचालया कयापि घननीलया
कञ्चिता वय लीलया ॥३॥ कदम्बवनमध्यगा क-
नकमण्डलोपस्थिता पङ्कजवामिनीं सततसिद्धमो-
दामिनीम् । विद्यम्बितजपारुचिं त्रिकचन्द्रचूडामणिं
त्रिलोचनकुट्टाम्बिनीं त्रिपुरसुन्दरीमाश्रये ॥ ४ ॥ कु-
चाक्षितत्रिपक्षिका वृष्टिस्तन्त्रालंकारां कुशेगप-

निवासिर्नी कुटिलचित्तविट्टेपिणीम् । मदारुण-
 विलोचना मनसिजारिसमोहिनीं मतङ्गमुनिक-
 न्यका मधुरभापिणीमाश्रये ॥ ५ ॥ स्मरेत्प्रथमपु-
 ष्पिणीं रुधिरम्बिदुनीलाम्बरा गृहीतमधुपात्रिका म-
 धुविघ्ननेत्राञ्जलाम् । घनस्तनभरोन्नता गलितजू-
 लिका श्यामला त्रिलोचनकुट्टाग्निनीं त्रिपुरसुन्दरीमा-
 श्रये ॥ ६ ॥ सकृद्भूमविलेपनामलकचुम्बिकस्तूरिका
 समन्दहसितेक्षणा सशरचापपाशाङ्कुशाम् । अशेष-
 जनमोहिनीमरुणमाल्यभूपाम्बरा जपाकुसुमभासुरां
 जपविधां स्मराम्यम्बिकाम् ॥ ७ ॥ पुरदरपुरन्धिका
 चिकुरबन्धसैरन्धिका पितामहपतिव्रता पट्टपटीरच-
 चारिताम् । मुकुन्दरमणीं मणीलसदलक्रियाका-
 रिणीं भजामि भुवनाम्बिका सुरवधट्टिका चेष्टि-
 काम् ॥ ८ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजका-
 चार्यश्रीमच्छंकराचार्यविरचित त्रिपुरसुन्दरीस्तोत्र
 सपूर्णम् ॥ ९१ ॥

३ देव्यपराधक्षमापणस्तोत्रं (शक०) ।

श्रीगणेशाय नम । न मन्त्र नो यन्त्र तदपि च न
जाने स्तुतिमहो न चाह्वान ध्यान तदपि च न जा-
ने स्तुतिकथा । न जाने मुद्रास्ते तदपि च न जा-
ने विलपनं परं जाने मातस्त्वदनुशरण क्लेशहरणम्
॥ १ ॥ विधेज्ज्ञानेन द्रविणविरहेणालसतया वि-
धेयाराम्यत्वात्तत्र चरणयोर्या व्युतिरभूत् । तदे-
तत्सन्तव्य जननि सकलोद्धारिणि शिवे कृपुत्रो जा-
येत क्वचिदपि कृमाता न भवति ॥ २ ॥ पृथिव्या
पुत्रास्ते जननि बहव सन्ति सरला पर तेषा मध्ये
विरलतरलोऽहं तत्र सुत । मदीयोऽय त्याग समु-
चितमिद नो तव शिवे कृपुत्रो जायेत क्वचिदपि
कृमाता न भवति ॥ ३ ॥ जगन्मातर्मातस्तत्र च-
रणसेवा न रचिना न वा दत्त देवि द्रविणमपि भूय-
स्त्व मया । तथापि त्व स्नेह मयि निरुपमं यत्प्र-
कुर्ये कृपुत्रो जायेत क्वचिदपि कृमाता न भवति

॥ ५ ॥ परित्यक्त्वा देवान्विविधविधिसेवाकुलतया
मया पञ्चांगीतेरधिकमपनीते तु वयसि । इदानीं
चेन्मातस्त्व यदि कृश नापि भविता निरां-
लम्बो लम्बोदरजननि क यामि शरणम् ॥५॥ श्रपाको
जल्पाको भवति मधुपाकोपमगिरा निरातड्यो रड्यो
विहरति चिर कोटिकनके । तवापर्णे कणे विशति
मनुवर्णे फलमिद जन को जानीते जननि जप-
नीय जपविधौ ॥ ६ ॥ त्रिताभस्मालेपो गरलम
शन दिक्पटयरो जटाधारी कण्ठे भुजगपतिहारी
पशुपतिः । कपाली भूतेनो भजति जगदीशैकप-
द्वी भवानि त्वत्पाणिग्रहणपरिपाटीफलमिदम्
॥ ७ ॥ न मोक्षस्याकाङ्क्षा न च विभववाञ्छापि न
न मे न विज्ञानापेक्षा रागिभुवि सुखेच्छापि न
पुन । अतस्त्वा सयाचे जननि जनन यातु मम
वै सृडानी रुद्राणी शिव शिव भावानीति जपत
॥ ८ ॥ नाराधितासि विधिना विविधोपचारे किं
रुक्षचिन्तनपरैर्न कृत वचोभि । श्यामे त्वमेव यदि

6

11

1

7

8

9

10

12

13

14

15 + 16

17 18 19 20 21 22

23

24

25

'प्यानाख्येयो भवति रसनामात्रविषयः । तथा ते
 सौन्दर्यं परमशिवदृग्मात्रविषयः कथंकारं ब्रूमः स
 कलनिगमागोचरगुणे ॥ २ ॥ मुखे ते ताम्बूलं न-
 यनयुगले कञ्जलकला ललाटे काश्मीर विलसति
 गले मोक्तिकलता । स्फुरत्क्वाञ्ची शायी पृथुकटि-
 त्ते हाटकमयी भजामस्त्व । गौरीं नगपतिकिशो-
 रीमविरतम् ॥ ३ ॥ विसजन्मन्दारद्रुमकुसुमहार-
 स्तनतटी नदद्रीणानादश्रवणविलसत्कुण्डलगुणा ।
 नताङ्गी मातङ्गी रुचिरगतिभङ्गी भगवती सती
 शम्भोरम्भोरुहचटुलचक्षुर्विजयते ॥ ४ ॥ नवीनार्क-
 भ्राजन्मणिकूनकभूषापरिकरैरृताङ्गी साङ्गी रुचि-
 रनयनाङ्गीकृत्तशिवा । तडित्पीता पीताम्बुस्ललित-
 मञ्जीरसुभगा ममाऽपर्णा पूर्णा निखधि मुखैरस्तु
 सुमुखी ॥ ५ ॥ हिमाद्रे सभूता सुललितकरैः पृष्ट-
 वयुता मुपुष्या मुक्ताभिर्ममस्कलिना चालकभरैः ।
 कृत्तस्थाणुस्थाना कुचफलनता सूक्तिसरसा रुजा
 हन्त्री गन्त्री विलसति चिदानन्दलतिका ॥ ६ ॥

सपर्णामाकीर्णां कतिपयशुणे सादरमिह श्रयन्त्यन्ये
 वर्ष्मि मम तु मतिरेव विलसति । अपर्णेका सेव्या
 जगति सकलैर्यत्परिवृत पुराणोऽपि स्थाणु फ-
 लति किल कैवल्यपदवीम् ॥ ७ ॥ विधात्री धर्मा-
 णा त्वमसि सकलाम्नायजननी त्वमर्थाना मूल ध-
 नदनमनीयाद्विकमले । त्वमादि कामाना जननि-
 कृतकन्दर्पविजये सता मुक्तेर्वीज त्वमसि परमब्रह्म-
 महिषी ॥ ८ ॥ प्रभूता भक्तिस्ते यदपि न ममा-
 लोलमनसस्त्वया तु श्रीमत्या सदयमवलोक्यो-
 ऽहमधुना । पयोद पानीय दिशति मधुर चातक-
 मुखे भृशं शङ्के केर्मा विधिभिस्तुनीता मम मतिः-
 ॥ ९ ॥ कृपापाङ्गालोकं पितर तरसा साधुचरिते
 न ते युक्तापेक्षा मायि गणदीक्षामुमगते । नचेदिष्ट
 दद्यादनुपदमहो कल्पलनिकाप्रियेष सामान्ये कथ-
 मितरत्नीपरिचरे ॥ १० ॥ महान्तं विश्वाम तत्र च
 र्णपञ्चेरुहयुगे निधायान्यन्नेगाश्रितमिह मया देव
 क्षमुमे । तथाऽपि त्वमेतो यदि मयि न जायेत सदय

इतिरालम्बो लम्बोदरजतनि क यामि शरणम् ॥ ११ ॥
 अय स्पर्शे लम्ब सपादि लभते हेमपदवीं यथा
 रथ्यापाय शुचि भवति गङ्गीधमिलितम् । तथा
 तत्तत्पौषैरतिमलिनमन्तर्मम यदि त्वयि प्रेम्णासक्त
 कथमिव न जायेत विमलम् ॥ २१ ॥ त्वदन्य-
 स्मादिच्छाविषयफललाभेन नियमस्त्वमर्थानामि-
 च्छादिकमपि समर्था वितरणे । इति प्राहु प्राञ्च
 कमलभयनाद्यास्त्वयि मनस्त्वदासक्त नक्तदिवमु-
 चितर्मागानि कुरु तत् ॥ १३ ॥ स्फुरन्नानारत्नस्फटि-
 कमयभित्तिप्रतिफलत्वदाकार चञ्चच्छाधरशिला-
 सौधगिखरम् । मुकुन्दब्रह्मेन्द्रप्रभृतिपरिवार विजयते
 त्वागार रम्य त्रिभुवनमहासजगृहिणि ॥ १४ ॥
 निवाम कैलासे विधिशतमखात्रा स्तुतिकरा कु-
 ङ्कुम्भ त्रेलोक्य कृत्करपुट सिद्धिनिकर । महेश
 प्राणेऽस्तदवनिधराधीऽतनये न ते सौभाग्यस्य क-
 चिदपि मनागस्ति तुलना ॥ १५ ॥ वृषो वृद्धो
 यान त्रिपमऽनमाऽगानिवमन स्मऽगान कीडाभूर्भु

जगनिवहो भूषणविधि । समग्रा सामग्री जगति वि-
दितैव स्मरिपोर्यदेतस्यैश्वर्यं तव जनानि सौभाग्यम-
हिमा ॥१६॥ अशेषब्रह्माण्डप्रलयविधिनेसर्गिक्रमति-
श्मशानेष्वासीन कृतभसितलेप पशुपति । दधौ
कण्ठे हालाहलमखिलभूगोलकृपया भवत्या संग-
त्या फलमिति च कल्याणि कलयं ॥ १७ ॥ त्व-
दीय सौन्दर्यं निरतिरायमालोक्य परया भियैवा
सीद्गङ्गा जलमयतनु शैलतनये । तदेतस्यास्ताम्य
ददनकमल वीक्ष्य कृपया प्रतिश्रामातेने निजगिरसि
वासेन गिरिणि ॥ १८ ॥ विनालश्रीगण्डद्रमृग-
मदाङ्गीर्णसुसृणप्रसृनव्यामिश्र भगवति तत्राभ्यङ्ग-
सलिलम् । समादाय घृष्टा चलितपदपामृन्निजगे
समाधत्ते सृष्टिं विद्युत्पुरमद्वेरुहृद्गाम् ॥ १९ ॥
वमन्ते मानन्दे कृष्णमितलनाभि पङ्क्तिने मधुग्नाना
प्रज्ञे सरणि कल्हमालिसुभगे । मर्गाभि पल-
न्ती मलयपवनान्दोलितजल म्माद्यन्त्या तस्य ज

रजनितपीडाऽपसरति ॥ २० ॥ इति श्रीमत्परमहंस-
परिव्राजकाचार्यश्रीमच्छंकराचार्यविरचितानन्दलहरी
संपूर्णा ॥ ९३ ॥

लक्ष्मीस्तोत्र (देवकृतम्) ।

श्रीगणेशाय नम । क्षमस्व भगवत्यग्न क्षमा
शीले परात्परे । शुद्धसत्त्वस्वरूपे च कोपादिपरि-
वर्जिते ॥ १ ॥ उपमे सर्वसाध्वीना देवीना देवपू-
जिते । त्वया पिना जगत्सर्वं मृततुल्य च निष्फ-
लम् ॥ २ ॥ सर्वमम्पत्स्वरूपा त्व सवेपा सर्वरूपि-
णी । रामेश्वर्याधिदेवी त्व त्वत्कला सर्पयोपिन
॥ ३ ॥ केलामे पार्वती त्व च क्षीरादे सिन्धुकन्यका ।
स्वर्गे च स्वर्गलक्ष्मीस्त्व मर्त्यलक्ष्मीश्च भूतले
॥ ४ ॥ वैकुण्ठे च महालक्ष्मीर्देवदेवी सरस्वती । ग-
ङ्गा च तुलसी त्व च सावित्री ब्रह्मश्रेकत ॥ ५ ॥
कृष्णप्राणाधिदेवी त्व गालोके राधिका स्वयम् ।
रामे रामेश्वरी त्व च वृन्दावनवने वने ॥ ६ ॥ कृ

णप्रिया त्व भाण्डीरे चन्द्रा चन्दनकानने । विरजा
 चम्पकवने शतगृहे च सुन्दरी ॥ ७ ॥ पद्मावती
 पद्मवने मालती मालतीवने । कुन्ददन्ती कुन्दवने
 सुशीला केतकीवने ॥ ८ ॥ कदम्बमाला त्व देवि
 कदम्बकाननेऽपि च । राजलक्ष्मी राजगेहे गृहल
 क्ष्मीर्गृहे गृहे ॥ ९ ॥ इत्युक्त्वा देवताः सर्वे मुन-
 यो मनवस्तथा । रुरुर्नम्रवदना शुष्करुण्ठोष्ठता
 लुका ॥ १० ॥ इति लक्ष्मीस्तत्र पुण्य सर्वदेवै
 कृत शुभम् । य पठेत्प्रातरुत्थाय स वै सर्वं लभे
 दुवम् ॥ ११ ॥ अभार्यो लभते भार्या विनी
 ता च सुता सतीम् । सुशीला सुन्दरीं रम्यामति
 सुप्रिययादिनीम् ॥ १२ ॥ पुत्रपौत्रवर्ता शुद्धा कु
 लजा कोमलाम्बगम् । अपुत्रो लभते पुत्र वैष्णव
 चिरजीविनम् ॥ १३ ॥ परमेश्वर्ययुक्त च विद्या
 यन्तं यथाग्निनम् । भ्रष्टगज्यो लभेद्राज्यं भ्रष्ट्री
 लभत धियम् ॥ १४ ॥ हतपन्गुर्लभेद्वन्धु धनभ्रष्टो
 धन लभेत् । कीर्तिहीनो लभेत्कीर्तिं प्रतिष्ठा च

लभेद्भुवम् ॥ १५ ॥ सर्वमद्गल्द स्तोत्र शोक-
संतापनाशनम् । हर्षानन्दकरं शश्वद्धर्ममोक्षमुद्द-
त्यदम् ॥ १६ ॥ इति श्रीदेवकृत लक्ष्मीस्तोत्र स-
पूर्णम् ॥ १४ ॥

६ वाराहीनिग्रहाष्टकम् ।

श्रीगणेशाय नम । देवि क्रोडमुखि त्वदङ्गिक-
मल्लन्दानुरक्तात्मने मह्य द्रुह्यति यो महेशि मनसा
कायेन वाचा नर । तस्याशु त्वदयोग्यनिष्ठुहला-
घातप्रभृतन्यथापर्यस्यन्मनसो भवन्तु वपुष प्राणा
प्रयाणोन्मुखा ॥ १ ॥ देवि त्वपदपद्मभक्तिविभव-
प्रक्षीणदुष्कर्मणि प्रादुर्भूतनृशमभावमलिना वृत्तिं
विधत्ते मयि । यो देही भुवने तदीयहृदयान्निर्ग-
त्वरेत्योहितै सद्य पुरयसे कराञ्जचपकं वाञ्छ्याफ-
लेर्मामपि ॥ २ ॥ चण्डोत्तुण्डविदीर्णदुष्टहृदयप्रोद्धिन्न-
रक्तच्छत्रा—हालापानमदाट्टहासनिनदाटोपप्रतापो-
त्कटम् । मातर्मत्परिपन्थिनामपहते प्राणैस्त्वद-

तिपक्षमाशु पतिर्न भ्रान्तं लुठन्तं मुहुः ॥ ७ ॥ वा-
राहि त्वमशेषजन्तुषु पुन प्राणात्मिका स्पन्दसे श-
क्तिव्याप्तवराचरा खड्ग यतस्त्वामेतदभ्यर्थये । त्व-
त्पादाम्बुजसगिनो मम सकृत्पाप चिरीर्षन्ति ये
तेषां मा कुरु शक्रप्रियतमे देहान्तरावस्थितिम्
॥ ८ ॥ इति श्रीवाराहीनिप्रदाष्टक सपूर्णम् ॥ ९५ ॥

७ वाराहानुग्रहाष्टकम् ।

श्रीगणेशाय नम । ईश्वर उवाच । मातर्जगदव
ननाटकमूत्रधार सद्रूपमाकलयितु परमार्थतो यम् ।
ईशोऽप्यनीश्वरपद समुपैति तादृशोऽप्य स्तवं किमिव
तावकमादधातु ॥ १ ॥ नामानि किं नु गृणतस्तव
लोकतुण्डे नाड्यर स्पृशति दण्डधरस्य दण्ड । यल्लेभ
लम्बितभगाम्बुनिधिर्यतो यत्त्वन्नाममभृतिरिय ननु
न स्तुतिस्ते ॥ २ ॥ त्वचिन्तनादस्ममुत्सृज्यमदप्रमेया-
नन्दोदयात्ममुदित स्फुटरामहर्ष । मानर्नमामि
मुदिनानि सदेत्यमु त्वामभ्यर्थयऽथमिति पूषता-

ह्यालो ॥ ३ ॥ इन्द्रेन्दुमौलिविधिकेशवमौलिरत्न-
 रोचिश्चयोज्ज्वलितपादसरोजयुग्मे । चेतो मतौ
 मम सदा प्रतिविम्बिता त्व भूया भवानि विदधातु
 सदोरुहारे ॥ ५ ॥ लीलोद्धृतक्षितितलस्य वराहमूर्-
 त्तेर्वाराहमूर्तिरखिलार्थकरी त्वमेव । प्रालेयरश्मि-
 सुकूलोल्लसितावतसा त्व देवि वामतनुभागहरा ह-
 रस्य ॥ ५ ॥ त्वामग्न तप्तकनकोज्ज्वलकान्तिमन्तर्ये
 चिन्तयन्ति युवतीतनुमागलान्ताम् । चक्रायुधत्रि-
 नयनाम्बरपोतृत्रका तेषा पदाम्बुजयुग प्रणमन्ति देवा
 ॥ ६ ॥ त्वत्सेवनस्खलितपापचयस्य मातर्मोक्षोऽ-
 पि यत्र न मता गणनामुपैति । देवासुरोरगनृपा
 ल्नमम्यपादस्तत्र श्रिय पद्मगिर कियदेवमस्तु
 ॥ ७ ॥ किं दुष्करं त्वयि मनोरिपय गतायां किं
 दुर्लभं त्वयि विशानन्दवितायाम् । किं दुष्करं
 त्वयि मरुत्तमृनिमागताया किं दुर्जय त्वयि स्र-
 म्नुतिरादपुमाम् ॥ ८ ॥ इति श्रीरागाद्यनुप्रदाष्टकं
 सुमासम् ॥ १६ ॥

८ ताराष्टकं (नीलतन्त्रम्) ।

श्रीगेशाय नम । मातर्नीलसरस्वति प्रणमतां सो-
 भाग्यसम्पत्पदे प्रत्यालीढपदस्थिते शिवहृदि स्मेरान-
 ताम्भोरुहे । फुल्लेन्दीवरलोचनत्रययुते कर्त्री कपालो-
 त्यले खड्ग चादधतां त्वमेव शरण त्वामीश्वरीमाश्रये
 ॥१॥ वाचामीश्वरि भक्तकल्पलतिके सर्वार्थसिद्धिप्रदे
 गद्यप्राकृतपद्यजातरचना सर्वत्र सिद्धिप्रदे । नीले-
 त्दीवरलोचनत्रययुते कारुण्यवारानिधे सौभाग्यामृ-
 त्तवर्षणेन कृपया सिद्ध त्वमरमाह्वराम् ॥ २ ॥ सर्वे
 गर्वसमूहपूरिततनो सर्पादिवेपोज्ज्वले व्याघ्रत्वक्प-
 सिवीतसुन्दरकटिव्याधनघण्टाङ्किते । सद्य कृत्तगल-
 दृज परिमिलन्मुण्डदर्यामूर्धजग्रन्थिश्रेणिनृमुण्डदाव-
 ललित्रे भीमे भय नाशय ॥ ३ ॥ मायानद्भविका-
 ररूपललनापिन्द्रर्धचन्द्रात्मिके हुम्फट्कारमायि त्वमेव
 शरण मन्त्रात्मिके माहृग । मूर्तिस्तेजननि त्रिधा-
 मघटिका स्थूलाश्रतिमूष्मा परा वेदाना नहि गो-

वस्य भवति सुदोऽपि वाचस्पति ॥ ८ ॥ ताराष्ट-
कमिदं रम्यं भक्तिमान् यः पठेन्नरः । शतमर्ष्या-
हकाले च सायाहे नियतं शुचि ॥ ९ ॥ लभते
कविता दिव्या सर्वशास्त्रार्थविद्वदेव । लक्ष्मीमन-
श्वरां प्राप्य भुक्त्वा भोगान् यथेप्सितान् ॥ १० ॥
कीर्तिं कान्तिं च तैरुज्यं सर्वेषां प्रियतां व्रजेत् ।
विख्यातिं चापि लोकेषु प्राप्यान्ते मोक्षमाप्नुयात् ॥
११ ॥ इति नीलतन्त्रे ताराष्टकं संपूर्णम् ॥ १७ ॥

९ शीतलाष्टकम् (स्कन्दपुराणे) ।

श्रीगणेशाय नमः । अस्य श्रीशीतलास्तोत्रस्य म-
हादेव ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीशीतला देवता ।
लक्ष्मीर्त्रिजम् । भवानी शक्तिः । सर्वविश्वेद्व-
निवृत्तये जपे विनियोगः । ईश्वर उवाच । वन्देऽहं
शीतला देवीं रामभस्या दिगम्बराम् । मार्जनीक-
ल्लोपेता शूर्पालकृतमस्त्वकाम् ॥ १ ॥ वन्देऽहं
शीतला देवीं सर्वप्रेमभयापहाम् । मामासाद्य

भक्तिसमन्विते । उपसर्गविनाशाय पर स्वस्त्ययनं
महत् ॥ ११ ॥ शीतले त्व जगन्माता शीतले
त्व जगत्पिता । शीतले त्व जगद्धात्री शीतलायै
नमो नम ॥ १२ ॥ रासभो गर्दभश्चैव खरो वे-
शाखनन्दन । शीतलावाहनश्चैव दूर्वाकन्दनिवृन्त-
न ॥ १३ ॥ एतानि खरनामानि शीतलायै तु य
पठेत् । तस्य गेहे शिशूना च शीतलाकृद् न जा
यते ॥ १४ ॥ शीतलाष्टकमेवेद न देय यस्य क-
स्य चित् । दातव्य च सदा तस्मै श्रद्धाभक्तियुताय
वे ॥ १५ ॥ इति श्रीस्कन्दपुराणे शीतलाष्टकस्तो-
त्र संपूर्णम् ॥ १८ ॥

१० अन्नपूर्णास्तोत्रम् (शंकराचार्य) ।

श्रीगणेशाय नम । नित्यानन्दकरी वराभयकरी
सौन्दर्यग्लानकरी निर्घन्ताखिलघोरपावनकरी प्र
त्यक्षमाहेश्वरी । प्रालेयाचलत्रशरावनकरी काशी-
पुराधीश्वरी भिक्षा देहि कृपावलम्बनकरी माताऽन्न-

1

2

3

4

देहि० ॥६॥ आदिकान्तसमस्तवर्णनकरी गम्भोस्त्रि-
 भावाकरी काशीरात्रिजलेश्वरी त्रिलहरी नित्याङ्गुरी
 गर्वरी । कामाङ्गकरी जनोदयकरी काशीपुग
 धीश्वरी भिक्षा देहि कृपा० ॥ ७ ॥ देवी सर्ववि-
 चित्रस्तरविता दाक्षायणी सुन्दरी वाम स्याद्दु पपो-
 धरप्रियकरी सौभाग्यमाहेश्वरी । भक्ताभीष्टकरी
 दशाशुभकरी काशीपुराभीश्वरी भिक्षा देहि कृपा०
 ॥ ८ ॥ चन्द्रार्कानलकोटिकोटिसदृशा चन्द्राशुविम्बा-
 धरी चन्द्रार्कमिसमानकुन्तलधरी चन्द्रार्कवर्णेश्वरी ।
 मालापुस्तकपाशसाङ्गशधरी काशीपुराधीश्वरी भि-
 क्षा देहि कृपा० ॥ ९ ॥ क्षत्रत्राणकरी महाभ-
 यकरी माता कृपासागरी साक्षान्मोक्षकरी नदा
 शिवकरी विश्वेश्वरी श्रीधरी दक्षात्रन्दकरी निरा-
 मयकरी काशीपुराधीश्वरी भिक्षा देहि कृपा०
 ॥ १० ॥ अन्नपूर्णे सदापूर्णे भक्तप्राणवहभे ।
 ज्ञानवेद्यग्यमिद्धपर्यं भिक्षां देहि च पार्वति ॥ ११ ॥
 माता च पार्वती देवी पिता देवा महेश्वर । वा-

I

T

यकम् ॥ ६ ॥ इदं कवचमज्ञात्वा राधामन्त्रं तु यो
जपेत् । स नाप्नोति फल तस्य विघ्नास्तस्य पदे
पदे ॥ ७ ॥ ऋषिस्य महादेवोऽनुष्टुप्छन्दश्च कीर्ति-
त । राधाऽस्य देवता प्रोक्ता राध्वीज कीलकं स्मृ-
तम् ॥ ८ ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोग प्रकी-
र्तित । श्रीराधा मे शिर पातु ललाट राधिका
तथा ॥ ९ ॥ श्रीमती नेत्रयुगल कर्णो गोपेन्द्रन
न्दिनी । हरिप्रिया नासिका च भ्रूयुग शशिगोभना
॥ १० ॥ ओष्ठ पातु रूपादेवी अधर गोपिका तथा ।
चूपभानुमुता दन्ताश्रिवुक् गोपनन्दिनी ॥ ११ ॥
चन्द्रावली पातु गण्ड जिह्वा कृष्णप्रिया तथा । कण्ठ
पातु हरिप्राणा हृदय विजया तथा ॥ १२ ॥ बाहू
द्यौ चन्द्ररदना उदर सुवल्ग्वमा । कोटियोगान्वि
ता पातु पादौ सौभद्रिका तथा ॥ १३ ॥ नखा
श्चन्द्रमुखी पातु गुल्फौ गोपालवहभा । जानुदेश
जया पातु गोपी पादतल तथा ॥ १४ ॥ शुभप्र
दा पातु पृष्ठ कक्षौ श्रीकान्तवल्लभा । जानुदेश च-

1

2

नम । तस्य सिद्धिर्भवेद्देवि न भय विद्यते-कचित्
 ॥ २४ ॥ आराधिता राधिना च तेन सत्य न
 सशय । गगास्नानाद्धरेर्नामग्रहणाद्यत्फल लभेत
 ॥ २५ ॥ तत्फल तस्य भवति य पठेत्प्रयत् शु-
 चि । हरिद्रारोचनाचन्द्रमण्डित हरिचन्दनम् ॥ २६ ॥
 कृत्वा लिखित्वा भूर्जे च धारयेन्मस्तके भुजे ।
 कण्ठे वा देवदेवेशि स हरिर्नात्र सशय ॥ २७ ॥
 कञ्चस्य प्रमादेन ब्रह्मा सृष्टि स्थिति हरि । स
 हार चाह नियत करोमि कुन्ते तथा ॥ २८ ॥
 वैष्णवाय विशुद्धाय विरागगुणरालिने । दद्यात्क
 वचमव्यग्रमन्यथा नागमाप्नुयात् ॥ २९ ॥ इति
 श्रीनागदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतमारे राधाऋच समा-
 प्तम् ॥ १०० ॥

१२ लघुस्तोत्रम् (लघ्वाचार्य) ।

श्रीगणेशाय नम । श्रीत्रिपुरसुन्दर्यै नम । आ-
 धारे तरुणार्कविम्बसुचिर सोमप्रभ वाग्भव बीज

देवि तरसा जाते तवानुग्रहे वाच सूक्तिसुधारसद्ग-
 वमुचो निर्यान्ति वक्रोदरात् ॥ ३ ॥ यन्नित्ये तव
 कामराजमपरं मन्त्राक्षर निष्कल तत्सारस्वतमित्य-
 वैति विरल कश्चिदुधश्चेद्भुवि । आरयान प्रतिपर्व
 सत्यतपसो यत्कीर्तयन्तो द्विजा प्रारम्भे प्रणवास्पद
 प्रणयित नीत्योच्चरन्ति स्फुटम् ॥ ४ ॥ यत्सद्यो
 वचसां प्रवृत्तिकरणे दृष्टप्रभात्त बुधैस्तार्तीय तदह
 नमामि मनमा तद्दीजमिन्दुप्रभम् । अस्त्वोर्वोऽपि
 सरस्वतीमनुगते जाड्याम्बुविच्छित्तये गौ रब्दो
 गिरि वर्त्तने सुनियत योग विना मिद्धित ॥ ५ ॥
 एकेऋ तव देवि जन्ममनघ सव्यञ्जनान्यञ्जन कृ-
 टस्थ यदि वा पृथक्क्रमगत यद्वा स्थित व्युत्क्रमात् ।
 य य काममपेक्ष्य येन विधिना केनापि वा चिन्तित
 जप्त वा मफलीकरोति तरसा त त ममस्त नृणाम्
 ॥ ६ ॥ वामे पुस्तकत्राणिमभयदा माक्षस्रज दक्षिणे
 भक्तेभ्यो वन्दानपेगलकग कर्पूरकन्दोज्ज्वलाम् ।
 उज्जृम्भाम्बुजपत्रकान्तिनयना म्निग्धप्रभालोकिर्नी ये

जातोऽप्यल्पपरिच्छेदे क्षितिभुजा सामान्यमात्रे
 कुले निगेपावनिचक्रवर्तिपदवीं लब्ध्वा प्रतापोन्न-
 त । यद्विद्याधरगृन्दवन्दितपद श्रीरत्तराजोऽभवद्दे-
 वि त्वच्चरणाम्युजप्रणति य सोऽथ प्रसादोदय ॥३१॥
 चण्डि त्वच्चरणाम्युजार्चनकृते विल्वीदलोच्छुण्ठनात् नृ-
 त्यत्कण्टककोटिभि परिचय येषा न जग्मु क-
 रा । ते दण्डाङ्गुलचक्रचापकुलिशश्रीवत्सवत्साङ्घि-
 तेर्जायन्ते पृथिवीभुजा कथमिगाम्भोजप्रभै पाणि-
 भि ॥ १३ ॥ विप्रा क्षोणिभुजो विगस्तदितरे
 क्षीराज्यमञ्चामवेस्त्वा देवि त्रिपुरे परा परकला
 सतर्प्य पूजाविधौ । या या प्रार्थयते मन स्थिर-
 धिया येषा त एव ध्रुव ता ता सिद्धिमवाप्नुवन्ति
 तरमा विघ्नरविघ्नीकृता ॥ १४ ॥ शब्दाना जन-
 नि त्वमत्र भुवने वाग्वादिनीत्युच्यते त्वत्त केश-
 ववासवप्रभृतयोऽप्याविर्भवन्ति ध्रुवम् । लीयन्ते खलु
 यत्र कल्पविरमे ब्रह्मादयस्तेऽप्यमी सा त्व काचिदचि-
 न्त्यरूपगहना शक्ति परा गीयसे ॥ १५ ॥ देवाना

सहस्रेभ्य परेभ्यो नम ॥ १९ ॥ बोद्धव

पुण बुधे. स्तुतिरिय कृत्वा मनस्तद्गत भास्त्याखि-
पुरेत्यनन्यमनसा यत्राद्यवृत्तिस्फुटम् । एकदि-
त्रिपदक्रमेण कथितस्तत्पादसरयाक्षोर्मन्त्रोद्धारवि-
धिर्विशेषसहित सत्सप्रदायान्वितम् ॥ २० ॥ सा-
वद्य निखद्यमस्तु यदि वा किं वाऽनया चिन्तया
नून स्तोत्रमिद पठिष्यति जनो यस्यास्ति भक्ति-
स्त्वयि । सचिन्त्यापि लघुत्वमात्मनि दृढ सजाय-
मानं हठात् त्वद्भक्त्या मुखरीकृतेन गचितं यत्स्या-
न्मयापि ध्रुवम् ॥ २१ ॥ आनन्दोद्भवकम्पघूर्णनयनं
निद्राद्गृहासादिक वेदव्याकरणावगाहकवितातर्को-
क्तिमुक्तिप्रदम् । वस्याकर्षणपुरप्रवेशनगरक्षोभादिमि-
द्दघट्टक लघ्याचार्यमिद करोति मतत सौभाग्य-
मारोग्यताम् ॥ २२ ॥ गौरि त्र्यम्बकपत्नि पार्वति
सति त्रैलोक्यमात शिवे शर्वाणि त्रिपुरे भवानि
वस्दे रुद्राणि कात्यायनि । भीमे भैरवचण्डि सर्व-
वस्दे काले क्षये शूलिनि त्वत्शदप्रणत ह्यनन्यम-
नमा पर्याकुल पाहि माम् ॥ २३ ॥ यदि भजति

न निहिता शुम्भादयो दुर्मटा केनेते तव पालि-
ता इति हि तत् प्रथे किमाचक्ष्महे । ब्रह्माद्या
अपि शङ्किता स्वविषये यस्या प्रमादावधि
प्रीता सा महिपासुप्रमथिनी छिन्द्यादवद्यानि मे
॥ ४ ॥ पातु श्रीस्तु चतुर्भुजा किमु चतुर्बाहो-
र्महौजान्भुजान्धत्तेष्ट्यादशधा हि कारणगुणान्वा-
र्षे गुणारम्भदा । सत्य दिक्पतिदन्तिसम्ब्यभुजभृ-
ञ्जम्भु स्वयम्भु स्वय धामैका प्रतिपत्तये किमथवा
पातु दशाष्टौ दिश ॥ ५ ॥ प्रीत्याष्टादशसम्मितेषु
युगपत् द्वीपेषु दातु वरान् त्रातु वा भयतो विभर्षि
भगवत्यष्टादशैतान् भुजान् । यद्वाष्टादशधा भुजा-
स्तु विभृत काली सरस्वत्पुत्रे मीलित्वैकमितानयो-
प्रथयितु सा त्व रमे रत्त माम् ॥ ६ ॥ छन्द । अयि
गिरिनन्दिनि नन्दितमेदिनि विश्वविनोदिनि नन्दनुते
गिरिविन्ध्यशिरोधिनिवामिनि विष्णुविलानिनि
जिष्णुनुते । भगवति हे शिनिक्ण्डुडुम्बिनि भ्रि-
कुडुम्बिनि भ्रिह्ने जय जय हे महिपासुग्मादि

दुमिदुमितामरदुदुम्भिनादमहोमुखरीकृततिग्मकरे ।
जय० ॥ १२ ॥ अयि निजहुकृतिमात्रनिराकृत
धूमविलोचनधूमशते समरविशोपितशोणितबीज-
समुद्भवशोणितबीजलने । शिव शिव शुम्भनिशुम्भम
हाहवतर्पितभूतपिशाचस्ते । जय जय हे० ॥ १३ ॥
धनुस्तुसगरणक्षणसगपरिस्फुरदङ्गनट्टकट्टके कन
कपिशङ्गपृपत्कनिपङ्गस्तद्वटशृङ्गहतावडुके । कृतच-
तुरङ्गचलक्षितिरङ्गघटद्वहुरङ्गस्टेदुके जय जय हे०
॥ १४ ॥ सुरललनाततथेपितथेपितथाभिनयोत्तर
नृत्यस्ते धिधिकट्टधिकट्टधिकट्टधिमिध्वनिधीरमू
दङ्गनिनादस्ते जय जय हे० ॥ १५ ॥ जय जय
जप्यजये जयशब्दपरस्तुतितत्पराविश्वनुते क्षणक्ष-
णक्षिञ्जिमिक्षिङ्गतनूपुरमिञ्जितमोहितभूनपते । न-
टितनटार्धनटानटनायकनाटिननाट्यसुगानस्ते ज
य जय० ॥ १६ ॥ अयि सुमन सुमन सुमन सु
मन सुमनोहरकान्तिपुते श्रितरजनीरजनीरजनीर
जनरिजनीकिखकवृते । सुनयनविध्वमरध्वमरध्वम

10

कुञ्जरकुम्भकुचे जय० ॥ २२ ॥ विजितसहस्रकरै-
 कसहस्रकरैकसहस्रकरैकनुते । कृत्स्नस्तारकसद्गस्तार-
 कसद्गस्तारकमूनुसुते । सुरथममाधिसमानसमाधि-
 समाधिसमाधिसुजातरते जय० ज० ॥ २३ ॥ पद-
 कमल करुणानिलये वरिवस्यति योऽनुदिनं मचिवे ।
 अयि कमले कमले कमलानिलये कमलानिलय-
 स कथं हि भवेत् । तव पदमेव परम्पदमेमनुशी-
 लयतो मम किं न शिवे जय जय० ॥ २४ ॥
 कनकलसत्कलमिन्दुजलेन्दुसिञ्चिनुते गुणरङ्गभुव
 भजति स किं न शचीकुचकुम्भतटीपरिग्भमुखानु-
 भवम् । तव चरणारणकरवाणि नतामरवाणि-
 निवासि शिवे जय जय हे महिपासुरमर्दिनि
 रम्यकपर्दिनि शैलमुते ॥ २५ ॥ तव विमलेन्दु-
 मिवेन्दुकलवदनेन्दुमल ननु क्लयते किमु पुरुहूत
 पुरीन्दुमुखी मुमुखीभिरसौ विमुग्धा क्रियते । मम
 तु मत्त शिवनामधने भवतीकृपया किमुत क्रियते
 जय० ॥ २६ ॥ अयि मयि दीनदयालु मय

कृपयैव तथा भवितव्यमुमे अयि जगतो जननी
 कृपयासिययामि तथा नु मित्तासि स्ते । यदु-
 चितमत्र भवत्युरीकुरुतादुरुतापमपाकुम्ते जय०
 ॥ २७ ॥ स्तुतिमितस्तिमित सुसमाधिना निय-
 मतोयमतोऽनुदिन पठेत् । परमया रमयासि निषे-
 व्यते परिजनो रजना पि च त भजेत् ॥ २८ ॥
 रमयाति किल कर्म तेषु चित्त नराणामरजरस्य-
 स्माद्रामहृण कवीनाम् । अहृतसुहृत्तगम्य
 रम्यपद्यैरुहर्म्यं स्तवनमवनहेतु प्रीतये विश्वमातु
 ॥ २९ ॥ इन्दुरम्यो मुहुर्निन्दुरम्यो मुहुर्निन्दुरम्यो
 यत मानस्य मृत । श्रीपते मनुना कारितो
 योऽधुना विश्वामातु पदे पद्यपुण्याञ्जलि ॥ ३० ॥
 इति श्रीभगवतीपद्यपुण्याञ्जलिस्तोत्रम् ॥ १०१ ॥

१४ भगवत्यष्टकम् (अमरदास) ।

श्रीगणेशाय नम । नमोऽस्तु ते मरुति विश्वल-
 त्करागिणि मितान्गारुते शुभे मृगेन्द्रशीघ्रमंस्थिते ।
 सुवर्णमन्धुराक्षे सुवर्णरागिगेरुहे सुवर्णपद्मभूषिते

नमोऽस्तु ते महेश्वरि ॥ १ ॥ पितामहादिभिर्नुते
 स्वकान्तिलुप्तचन्द्रभे सुरत्नमालयावृते भवाब्धिकष्ट-
 हारिणि । तमालहस्तमण्डिते तमालभालशोभिते
 गिरामगोचरे इले नमोऽस्तु ते महेश्वरि ॥ २ ॥ स्व-
 भक्तवत्सलेऽनघे सदाऽपवर्गभोगदे दरिद्रदुःखा-
 रिणि त्रिलोक्यङ्घरीश्वरि । भवानि भीम अभिके
 प्रचण्डतेज उज्ज्वले भुजाकलापमण्डिते नमोऽस्तु ते
 महेश्वरि ॥ ३ ॥ प्रपन्नभीतिनारिके प्रमूनमाल्य-
 कन्धरे धियस्तमोनिवारिके विशुद्धबुद्धिकारिके ।
 सुरार्चिताङ्घ्रिपङ्कजे प्रचण्डविक्रमेऽङ्गरे विगालपद्म-
 लोचने नमोऽस्तु ते महेश्वरि ॥ ४ ॥ हतस्त्वया
 सदैत्यधूम्रलोचनो यदा रणे तदा प्रमूनवृष्टयस्त्रि
 विष्टपे सुरे कृता । निरीक्ष्य तत्र ते प्रभामलज्जन
 प्रभाकरस्त्वये दयाकरे ध्रुवे नमोऽस्तु ते महेश्वरि ॥
 ॥ ५ ॥ ननाद केमरी यदा चचाल मेदिनी तदा
 जगाम दैत्यनायक स्वमेनया द्रत भिया । सको
 पङ्कम्पदच्छुदे मचण्डमुण्डघातिके मृगेन्द्रनादनादिते

नमोऽस्तु ते महेश्वरि ॥ ६ ॥ कुचन्दनार्चितालके
 सितोष्णवारणाधरे सर्वकानने वरे निशुम्भशु
 म्भमर्दिके । प्रसीद चण्डिके अजे समस्तदोषघाति
 के शुभामतिप्रदे चले नमोऽस्तु ते महेश्वरि ॥ ७ ॥
 त्वमेव विश्वधारिणी त्वमेव विश्वकारिणी त्वमेव
 सर्वहारिणी न गम्यतेऽजितात्मभि । दिवौरुसा
 हिते स्ता करोपि दैत्यनाशन शताक्षि रक्तदन्तिके
 नमोऽस्तु ते महेश्वरि ॥ ८ ॥ पठन्ति ये समाहिता
 इम स्तत्र सदा नरा अनन्यभक्तिसयुता अहर्मुखेऽ
 नुवासम् । भवन्ति ते तु पण्डिता सुपुत्रधान्यस-
 युता कलत्रभूतिसयुता व्रजन्ति चामृत सुखम्
 ॥ ९ ॥ इति श्रीमद्रामदासपूज्यपादगिण्यश्रीमद्भ-
 म्दामगिण्येणामरदामाग्यरुग्निना विरचित भग-
 वत्यष्टक ममाप्तम् ॥ १०३ ॥

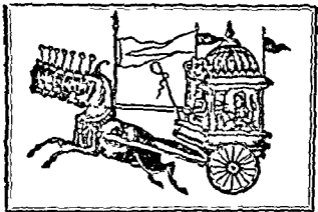
१५. मङ्कटानामाष्टकम् ।

श्रीगणेशाय नम । नारद उवाच । जैगीषय मु-
 निश्रेष्ठ सर्वज्ञ सुप्रदायक । आग्यातानि सुपुण्यानि

श्रुताति त्वत्प्रसादत ॥ १ ॥ न तृप्तिमधिगच्छामि ।
 तव वागमृतेन च । वदस्वैक महाभाग सङ्कटाख्यान-
 मुत्तमम् ॥ २ ॥ इति तस्य वच श्रुत्वा जैगीष
 व्योऽब्रवीत्तत । सङ्कष्टनाशन स्तोत्र शृणु देवर्षि
 सत्तम ॥ ३ ॥ द्वापरे तु परावृत्ते भ्रष्टराज्यो युधि
 ष्ठिर । भ्रातृभि सहितो राजा निवेद परम गत
 ॥ ४ ॥ तदानीं तु तत कार्शीं पुरं यातो ।
 महामुनि । मार्कण्डेय इति ख्यात सहाभिष्येर्म-
 हायशा ॥ ५ ॥ तं दृष्ट्वा स तमुत्थाय प्रणिपत्य
 सुप्रजित । किमर्थं म्लानवदन एतत्त्व मा निवे
 दय ॥ ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच । सङ्कष्ट मे मह-
 त्याप्रमेतादृग्गदन तत । एतन्निवारणोपाय किं
 चिद्वि मुने मम ॥ ७ ॥ मार्कण्डेय उवाच । आ
 नन्दकानने देवी सङ्कष्ट नाम विश्रुता । वीरेश्वरो-
 त्तरे भागे पूर्वं चन्द्रेश्वरस्य च ॥ ८ ॥ गृणु नामा
 ष्टक तस्या सर्वमिद्विकर नृणाम् । सङ्कष्ट प्रथम
 नाम द्वितीय विजया तथा ॥ ९ ॥ तृतीय का-

श्रीसूर्यस्तोत्राणि ।

१ सूर्यकवचं (ब्रह्मयामले) ।

श्रीगणेशाय नम । श्रीसूर्य उवाच । माम्ब माम्ब
महावाहो शृणु मे क्वच शुभम् । ईलोभ्यमद्भुत
नाम क्वच परमाद्भुतम् ॥ १ ॥ यज्ज्ञात्वा मन्त्र
विस्मय्यक फल प्राप्नोति निश्चितम् । यज्ज्ञात्वा
च महादेवो गणानामविपोऽभवत् ॥ २ ॥ पठ

आदित्यहृदयम् (भविष्योत्तरपु०) ।

श्रीगणेशाय नम । शतानीक उवाच । कथमा
 दित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठेद्विजोत्तम । एतन्मे ब्रूहि विप्रेन्द्र
 प्रपद्ये ऋण तव ॥ १ ॥ सुमन्तुरुवाच । इदमेव पुरा
 पृष्ट ऋचरुगदाधर । प्रणम्य शिरसा देवमर्जु
 नेन महात्मना ॥ २ ॥ कुक्षेत्रे महाराज प्रवृत्ते
 भागते णे । हृणनाथ समामाद्य प्रार्थयित्वाऽब्रवी
 दिदम् ॥ ३ ॥ अर्जुन उवाच । ज्ञान च धर्मशा
 स्त्राणां गुह्याद्गुह्यतर तथा । मया हृण परिज्ञातं
 वाद्भय मचगचम् ॥ ४ ॥ सूर्यस्तुनिमय न्यास
 उक्तुमहमि मातर । भक्त्या पृच्छामि देव न कथ
 यम्य प्रमात्न ॥ ५ ॥ सूर्यभक्तिं कथिष्यामि कथं
 सूर्यं प्रवृत्तयत् । तदहं श्रोतुमिच्छामि स्वल्पमादेन
 यात् ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच । श्राद्धैस्त्रितैः सर्वैः
 पृष्टनं सर्वितं मया । उभेऽहं सूर्यं विन्याम शृणु
 पाण्डव यत्नत ॥ ७ ॥ अम्मार्त्तं यत्तया पृष्टमहं

चित्तो भवार्जुन । तदह सप्रवक्ष्यामि आदिमध्या-
वसानकम् ॥ ८ ॥ अर्जुन उवाच । नारायण सुर-
श्रेष्ठ पृच्छामि त्वा महायशा । कथमादित्यमुद्य-
न्तमुपतिष्ठेत्सनातनम् ॥ ९ ॥ श्रीभगवानुवाच ।
साधु पार्थ महाराहो बुद्धिमानसि पाण्डव । यन्मां
पृच्छस्युपस्थानं तत्पावित्र विभावसो ॥ १० ॥ स-
र्वमङ्गलमङ्गलस्य सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वरोगप्रश-
मनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ११ ॥ अमित्रदमन पार्थ
सग्रामे जयवर्धनम् । वर्धन धनपुत्राणामादित्यहृदयं
शृणु ॥ १२ ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र
सशय । त्रिषु लोकेषु विख्यात नि श्रेयसकर परम्
॥ १३ ॥ देवदेव नमस्कृत्य प्रातरुत्थाय चार्जुन ।
विघ्नान्यनेकरूप्याणि नश्यन्ति स्मरणादपि ॥ १४ ॥
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सूर्यमाराहयेत्सदा । आदित्य-
हृदय नित्य जाप्य तच्छृणु पाण्डव ॥ १५ ॥ यज्ञ-
पान्मुच्यते जन्तुर्दारिद्र्यादाशु दुस्तररात् । लभते च
मुहासिद्धिं कुष्ठव्याधिविनारिणीम् ॥ १६ ॥ अस्मि-

शिवायै वषट् । ॐ ह्रीं कवचाय हुम् । ॐ ह्रीं ने-
त्रत्रयाय वोषट् । ॐ ह्र अस्त्राय फट् । ॐ ह्रा-
र्ह्रीं चूर्ह्रीं ह्रीं ह्र इति छिन्नन्ध । अथ ध्यानम् ।
भास्वद्रत्नाढ्यमौलि स्फुरदधरुचा रञ्जितश्चारु
केगो भास्वान्यो दिव्यतेजा वरकमलयुत स्वर्ण
वर्णप्रभाभि । विश्वाकाशावनाशग्रहपतिशिखरे
भाति यश्चोदयाद्रो सर्गानन्दप्रदाता हरिहरनमित
पातु मा विश्वचक्षु ॥ १ ॥ पूर्वमष्टदल पद्म प्रणवा-
दिप्रतिष्ठितम् । मायाबीज दलाष्टाग्रे यन्त्रमुद्धारये-
दिति ॥ २ ॥ आदित्यं भास्कर भानु रविं मूर्यं दि
वाकरम् । मार्तण्ड तपन चेति दलेष्वष्टसु योजयेत्
॥ ३ ॥ दीप्ता मृक्ष्मा जया भद्रा विभूतिर्बिमला
तया । आमोघा विद्युता चेति मध्ये श्री सर्वतो-
मुखी ॥ ४ ॥ सर्वज्ञ सर्वगश्चैत्र सर्वकारणदेवता ।
सर्वेश सर्वहृदय नमामि सर्वमाक्षिणम् ॥ ५ ॥
सर्वात्मा सर्वकर्ता च सृष्टिजीवनपालक । हित
स्वर्गापवर्गश्च भास्करेश नमोऽस्तु ते ॥ ६ ॥ इति

पि दुर्लभ । इम भक्त्या न्यसेत्पार्थ स याति
 परमा गतिम् ॥ १५ ॥ कामक्रोधकृत्नात्पापान्मु-
 न्यते नात्र स राय । सर्पादापि भय नैव समामेषु
 पथिष्वपि ॥ १६ ॥ रिपुसंघट्टकालेषु तथा चोर
 समागमे । त्रिसध्य जपतो न्यास महापातकना-
 शनम् ॥ १७ ॥ विस्फोटकममुत्पन्न तीव्रज्वरसमु-
 द्भवम् । शिथेयोग नेत्ररोग सर्वग्याधिविनाशनम्
 ॥ १८ ॥ कुष्ठयाधिस्तथा दद्रुरोगाश्च विविधाश्च
 ये । जपमानस्य नश्यन्ति शृणु भक्त्या तदर्जुन
 ॥ १९ ॥ आदित्यो मन्त्रसयुक्त आदित्यो भुवने-
 श्वर । आदित्यान्नापरो देवो ह्यादित्य परमेश्वर
 ॥ २० ॥ आदित्यमर्चयेद्रुद्रह्या शिव आदित्यमर्च-
 येत् । यदादित्यगत तेजो मम तेजस्तदर्जुन
 ॥ २१ ॥ आदित्य मन्त्रसयुक्तमादित्य भुवनेश्वरम् ।
 आदित्य ये प्रपश्यन्ति मा पश्यन्ति न स राय ॥ २२ ॥
 त्रिसध्यमर्चयेत्सूर्यं स्मरेद्भक्त्या तु यो नर । न स
 पश्यति दारिद्र्य जन्मजन्मनि चार्जुन ॥ २३ ॥

भरो मित्र सुवर्ण सुप्रतापवान् ॥ ३२ ॥ आतपी
 मण्डली भास्वास्तपन सर्वतापन । कृतविश्वो म-
 हातेजा सर्वरत्नमयोद्भव ॥ ३३ ॥ अक्षरश्च क्षर-
 श्चैव प्रभाकरविभाकरौ । चन्द्रश्चन्द्राद्भव सौम्यो ह-
 व्यकन्यप्रदायक ॥ ३४ ॥ अद्भारको गदोऽगस्ती
 रक्ताद्भश्चाद्भवर्धन । बुधो बुद्धासनो बुद्धिर्बुद्धात्मा
 बुद्धिर्वर्धन ॥ ३५ ॥ बृहद्भानुर्बृहद्भासो बृहद्भामा
 बृहस्पति । शुक्रस्त्व शुक्रेतास्त्व शुक्राद्भ शुक्रभू-
 यण ॥ ३६ ॥ भनिमान् अनिरूपस्त्व शनेर्गच्छ-
 सि सर्वदा । अनादिरादिरादित्यस्तेजोरारिर्महात-
 पा ॥ ३७ ॥ अनादिरादिरूपस्त्वमादित्यो दि-
 वपतिर्यम । भानुमान् भानुरूपस्त्व स्वर्भानुर्भा-
 नुदीप्तिमान् ॥ ३८ ॥ ध्रुमकेतुर्महाकेतु सर्वकेतु-
 स्तुत्तम । तिमिरावरण ऋभु स्रष्टा मार्तण्ड एव
 च ॥ ३९ ॥ नम पूर्वाय गिरये पश्चिमाय नमो
 नम । नमोत्तराय गिरये दक्षिणाय नमो नम
 ॥ ४० ॥ नमो नम सहस्राक्षो ह्यादित्याय नमो

मम

।

नमः

।

।

।

॥

॥

॥

॥

॥

॥

ॐ

।

।

।

।

।

मम

॥

॥

॥

॥

॥

नमः

॥

॥

॥

॥

॥

।

।

।

।

।

।

ॐ

।

।

।

।

।

॥

॥

॥

॥

॥

॥

।

।

।

।

।

।

ॐ

॥

॥

॥

॥

॥

जनलक्षाणि सहस्रद्विरातानि च । यावद्दृष्टीप्रमा
 णेन क्रममाण नमोऽस्तु ते ॥ ५० ॥ अग्रतश्च नम-
 स्तुभ्य पृष्ठतश्च सदा नम । पार्श्वतश्च नमस्तुभ्य
 नमस्ते चास्तु सर्वदा ॥ ५१ ॥ नम सुरारिहृत्रे
 च सोमसूर्यामिचक्षुषे । नमो दिव्याय व्योमाय
 सर्वतन्त्रमयाय च ॥ ५२ ॥ नमो वेदान्तवेद्याय स
 र्वकर्मादिसाक्षिणे । नमो हरितवर्णाय सुवर्णाय नमो
 नम ॥ ५३ ॥ अरुणो माघमासे तु सूर्यो वै फाल्गुने
 तथा । चैत्रमासे तु वेदाद्भो भानुर्वेङ्गाखतापन ॥
 ॥ ५४ ॥ ज्येष्ठमामे तपेदिन्द्र आपादे तपते रवि ।
 गभस्ति श्रावणे मासि यमो भाद्रपदे तथा
 ॥ ५५ ॥ इषे सुवर्णरेताश्च कार्तिके च दिवाकर ॥
 मार्गशीर्षे तपेन्मित्र पौषे विष्णु सनातन ॥
 ॥ ५६ ॥ पुरुषस्त्वधिष्ठे मामे मासाधिक्ये तु
 कल्पयेत् । इत्येते द्वादशादित्या काश्यपेया प्र
 कीर्तिता ॥ ५७ ॥ उग्ररूपा महात्मानस्तपन्ते वि
 श्वरूपिण । धर्मार्थनाममोक्षाणा प्रस्फुट्य हेतरो

॥ ६७ ॥ द्वाद्विद्वयव्यसनध्वसी श्रीमान्देवो दिवा-
कर । विवर्तनो विवस्वाश्च मार्तण्डो भास्करो रविः
॥ ६८ ॥ लोकप्रकाशक श्रीमल्लोकचक्षुर्ग्रहे-
श्चर । लोकमार्ता त्रिलोकेश कर्ता हर्ता तमिस्र-
हा ॥ ६९ ॥ तपनस्तापनश्चैव शुचि सप्ताश्रवा-
हन । गभस्तिहस्तो ब्रह्मण्य सर्वदेवनमस्कृत-
॥ ७० ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं नरा नार्यश्च मन्दिरे ।
यस्य प्रमादात्मतुष्टिरादित्यहृदय जपेत ॥ ७१ ॥
इत्येतेर्नाभि पार्थ आदित्य स्तोति नित्यरा ।
प्रातर्मुखाय कौन्तेय तस्य रोगभय न हि ॥ ७२ ॥
पातमान्मुच्यते पार्थ व्याग्निभ्यश्च न मराय । ए-
कमथ्य द्विमथ वा सर्वपापं प्रमुच्यते ॥ ७३ ॥ त्रिसर्घ्यं
जपमानस्तु पश्येच्च परम पदम् । यदह्ना कुरुते पाप
तदह्ना प्रतिमुच्यते ॥ ७४ ॥ यद्रात्र्या कुरुते पाप
तदात्र्या प्रतिमुच्यते । दद्गुस्फोटककुष्ठानि मण्डला-
नि विपृचिका ॥ ७५ ॥ सर्वयाधिमहारोगभूत
वाधास्तथैव च । डाकिनी गकिनी चैव महारोग-

1

44

1

ईशान्यो मित्रमेव च । मध्ये तु भास्कर विद्यात्क्रमे-
 णैव समर्चयेत् ॥ २ ॥ अत परतर नास्ति मिद्धिका-
 मस्य पाण्डव । महातेजसमुद्यन्त प्रणमेत्स कृत्वाञ्ज-
 लि ॥३॥ सनेसराणि पद्मानि करवीराणि चार्जुन ।
 तिलतण्डुलयुक्तानि कुशगन्धोदकानि च ॥४॥ रक्त-
 चन्दनमिश्राणि कृत्वा वै ताम्रभाजने । धृत्वा शिर-
 सि तत्पात्र जानुभ्या धरणीं स्पृशेत् ॥ ५ ॥ मन्त्रपूत
 गुडाकेसस्यार्घ्यं दद्याद्भस्तये । सायुध सरथ चैव सू-
 र्यमात्राह्याभ्यहम् ॥६॥ स्वागतो भव । सुप्रतिष्ठितो
 भव । सन्निभो भव । मनिहितो भव । समुखो भव ।
 इति पञ्चमुद्रा । स्फुटयित्वाऽर्हयेत्सूर्यं भुक्तिं मुक्तिं
 लभेन्नर ॥ ७ ॥ ॐ श्रीं गिद्याकिलिकिलिफ्टरुष्ट
 सर्वार्थमाधनाय स्वाहा । ॐ श्रीं न्हीं नृ हस सू-
 र्याय नम स्वाहा । ॐ श्रीं श्हीं नृ नृ सूर्यमू-
 र्तये स्वाहा । ॐ श्रीं न्हीं त्व त्व लोकाय स
 र्वमूर्तये स्वाहा । ॐ हू मारुण्डाय स्वाहा । नमोऽस्तु
 सूर्याय महस्रभानये नमोऽस्तु वैश्वानर जातवेदसे ।

पुस्तक संख्या

२३६

पुस्तक

२३६

१३३३

१३३३

१३३३

१३३३

१३३३

१३३३

१३३३

नमो नम । ॐ अस्य्यतेजमे नम । ॐ सूर्याय नम ।
 ॐ विश्वमूर्तये नम । आदित्य च शिव विद्याच्छिव-
 मादित्यरूपिणम् । उभयोरन्तरं नास्ति आदित्यस्य
 शिवस्य च ॥ १६ ॥ एतदिच्छाम्यह श्रोतु पुरुषो
 वै दिवापर । उदये ब्रह्मणो रूपं मध्याह्ने तु महेश्वरः
 ॥ १७ ॥ अस्तमाने स्वय विष्णुश्चिन्मूर्तिश्च दिवा
 पर । नमो भगवते तुभ्य विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ १८ ॥
 ममेदमर्घ्यं प्रतिगृह्य देव देवाधिदेवाय नमो नम-
 स्ते । श्रीसूर्याय साङ्गाय सपरिवाणय श्रीसूर्यना-
 ययणायेदमर्घ्यम् ॥ १९ ॥ हिमघ्नाय तमोघ्नाय रक्षो-
 घ्नाय च ते नम । कृत्तभघ्नाय सत्याय तस्मै सूर्या-
 त्मने नम ॥ २० ॥ जयो जयश्च विजयो जितप्राणो
 जितश्रम । मनोजवो जितक्रोधो वाजिन सप्त
 कीर्निता ॥ २१ ॥ हरितहयस्य दिवापर कनक
 मयाम्बुजरेणुपिञ्जसम् । प्रतिदिनमुदये नव नवं श-
 रणमुपैमि हिरण्यरेतसम् ॥ २२ ॥ न तं व्याला-
 प्रवाधन्ते न व्याधिभ्यो भय भवेत् । न

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

लोके ऋषीणा च जायते मानुषोऽपि वा । जाति-
स्मरत्वमाप्नोति शुद्धात्मा नात्र सशय ॥ ३२ ॥
अजाय लोकत्रयपावनाय भूतात्मने गोपतये वृ-
षाय । सूर्याय सर्वप्रलयान्तनाय नमो महाकारु-
णिकोत्तमाय ॥ ३३ ॥ विवस्वते ज्ञानभृदन्तरात्म-
ने जगत्प्रदीपाय जगद्धितेपिणे । स्वयंभुवे दीप्तस-
महस्रचक्षुषे सुरोत्तमायामिततेजसे नम ॥ ३४ ॥
सुरेस्नेके परिमेविताय हिरण्यगर्भाय हिरण्ययाय ।
महात्मने मोक्षपदाय नित्य नमोऽस्तु ते वासरका-
रणाय ॥ ३५ ॥ आदित्यञ्चार्चितो देव आदित्य
परम पदम् । आदित्यो मातृको भूत्वा आदित्यो
वाङ्मय जगत् ॥ ३६ ॥ आदित्य पश्यते भक्त्या
मा पश्यति ध्रुव नर । नादित्य पश्यते भक्त्या
न म पश्यति मा नर ॥ ३७ ॥ त्रिगुण च त्रितत्त्व
च त्रयो देवास्रयाऽग्रय । त्रयाणा च त्रिमूर्तिस्त्वं
तुरीयस्त्व नमोऽस्तु ते ॥ ३८ ॥ नम सवित्रे जग-
देकचक्षुषे जगत्प्रसृतिस्थितिनाशहेतवे । त्रयीम-

11 11

11

सामस्तु सप्रगीतम् । प्रकाशित येन च भूर्भुव स्वः
 पुनातु मा तत्सवि० ॥ ४६ ॥ यन्मण्डल वेदविदो
 वदन्ति गायन्ति यच्चारणसिद्धसङ्घा । यद्योगिनो
 योगजुषा च सङ्घा पुनातु मा त० ॥ ४७ ॥ य-
 न्मण्डल सर्वजनेषु पूजित ज्योतिश्च कुर्यादिह मर्त्य-
 लोके । यत्कालकालादिमनादिरूप पुनातु मा त०
 ॥ ४८ ॥ यन्मण्डल विष्णुचतुर्मुखाख्य यदक्षर पाप-
 हर जनानाम् । यत्कालकल्पक्षयकारण च पुनातु
 मा त० ॥ ४९ ॥ यन्मण्डल विश्वसृजा प्रसिद्धमु-
 त्यतिरक्षाप्रलयप्रगल्भम् । यस्मिञ्जगत्सहरतेऽम्नि-
 ल च पुनातु मा त० ॥ १५० ॥ यन्मण्डल सर्वगत
 विष्णोरात्मा पर धाम विशुद्धतत्त्वम् । मृक्षमा-
 र्योगपथानुगम्य पुनातु मा तत्स० ॥ ५१ ॥ य-
 ण्डल ब्रह्मविदो वदन्ति गायन्ति यच्चारणसिद्धसङ्घः
 यन्मण्डल वेदविद स्मरन्ति पुनातु मा त० ॥ ५२ ॥
 यन्मण्डल वेदविदोपगीत यद्योगिना योगपथाह-
 म्यम् । तत्सर्ववेद प्रणमामि सूर्य पुनातु मा

त्प्रोक्तं दशम द्वादशात्मकं । एकादशं त्रयीमूर्तिद्वा-
 दश सूर्य एव च ॥ ६२ ॥ द्वादशादित्यनामानि प्रा-
 त् काले पठेन्नर । दुःसम्पन्नाग्न चैव सर्वदुःखं च
 नश्यति ॥ ६३ ॥ दद्रुकुष्ठहर चैव दार्द्रिय हरते ध्रुवम् ।
 मरुतीर्थप्रदं चैव सर्वकामप्रवर्धनम् ॥ ६४ ॥ यः प-
 ठेत्प्रातरुत्थाय भक्त्या नित्यमिदं नर । सौख्यमायु-
 स्तथाऽऽरोग्यं लभते मोक्षमेव च ॥ ६५ ॥ अग्नि-
 मीढे नमस्तुभ्यमिपेत्योर्जेत्वरूपिणे । अन्नआया-
 हि वीतस्त्व नमस्ते ज्योतिषा पते ॥ ६६ ॥ शन्नो
 देवीर्नमस्तुभ्य जगच्चक्षुर्नमोऽस्तु ते । पञ्चमायो
 पवेदाय नमस्तुभ्य नमो नम ॥ ६७ ॥ पद्मासन
 पद्मकर पद्मगर्भममन्याति । सप्ताक्षस्थस्युक्तो दि-
 भुज स्यात्प्रदा भवि ॥ ६८ ॥ आदित्यस्य नम-
 स्कार ये कुर्वन्ति दिने दिने । जन्मान्तरसहस्रेषु
 दार्द्रियं नोपजायते ॥ ६९ ॥ उदयगिरिमुपेत
 भास्कर पद्महस्त निम्बिलभुवननेत्र रत्नत्रोपमेयम् ।
 तिमिरकरिमृगेन्द्र वीरक पद्मिनीना सुरवरमभिवन्दे-

सुन्दर विश्ववन्द्यम् ॥ १७० ॥ इति ॐ ॐ ॐ
 राणे श्रीकृष्णार्जुनसवादे आदित्यहृदयस्तोत्र सप्त
 र्णम् ॥ १०६ ॥

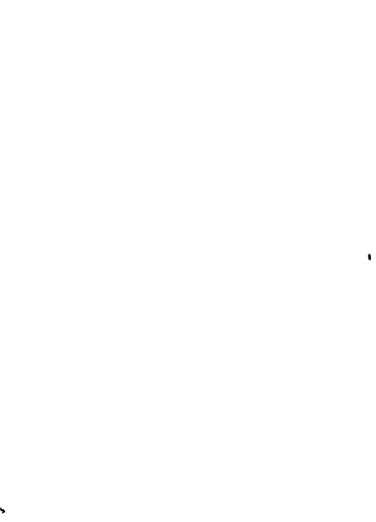
३ सूर्याष्टकं (शंकरकृतम्) ।

श्रीगणेशाय नम । साम्ब उवाच । आदिदेव नम-
 स्तुभ्य प्रसीद मम भास्कर । दिवाकर नमस्तुभ्य
 प्रभाकर नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥ सप्ताश्वरथमारूढ प्रव-
 ण्ड कश्यपात्मजम् । श्वेतपद्मधर देव त सूर्यं प्रण-
 माम्यहम् ॥ २ ॥ लोहित रथमारूढ सर्वलोक-
 पितामहम् । महापापहर देव त सूर्यं
 ॥ ३ ॥ त्रैगुण्य च महाशूर ब्रह्मविष्णुमहेश्वरम्
 महापापहर देव त सूर्यं प्रणमाम्यहम् ॥ ४ ॥
 वृद्धित तेज पुञ्ज च वायुगकारामेव च । प्रभुस्त्वं
 सर्वलोकाना त सूर्यं प्रणमाम्यहम् ॥ ५ ॥ चन्द्रो-
 ऽप्यमलाग दारकृष्णहृत्प्रभृतिम् । एकचक्रधरं देवं तं
 सूर्यं प्रणमाम्यहम् ॥ ६ ॥ त सूर्यं जगत्कर्त्तार महाने

प्रदीपनम् । महापापहर देव त सूर्यं प्रणमाम्यहम्
 ७ ॥ तं सूर्यं जगता नाथ ज्ञानविज्ञानमोक्षदम् ।
 महापापहर देवं त सूर्यं प्रणमाम्यहम् ॥ ८ ॥ सूर्या-
 कं पठेन्नित्यं ग्रहपीडाप्रणाशनम् । अपुत्रो लभते
 त्र दग्धो धनवान्भवेत् ॥ ९ ॥ आमिषं मधुपानं
 यं करोति खेदिने । सप्तजन्म भवेद्दोगी जन्म-
 जन्म दग्धिता ॥ १० ॥ स्त्रीतैलमधुमासानि यस्त्य-
 जेत्तु खेदिने । न व्याधी शोकदास्त्रियं सूर्यलोक-
 गच्छति ॥ ११ ॥ इति श्रीशिवशोक्त सूर्याष्टक
 समाप्तम् ॥ १० ॥

४ सूर्यस्तोत्रं (याज्ञवल्क्य) ।

शीगणेशाय नमः । शुक्लपुण्ड्रच्छवि मविलुञ्चण्डरु-
 पुण्डरीकवनवन्धो । मण्डलमुदित वन्दे कृण्डल-
 तालपण्डलाभाया ॥ १ ॥ यस्योदयास्तममये सुर-
 सुकृत्निघृष्टचरणवमलोऽपि । कुस्तेऽऽजलिं त्रिनेत्र

वापि न स लक्ष्म्या वियुज्यते ॥ १० ॥ आर्या
सप्त सदा यस्तु सप्तम्या सप्तधा जपेत् । तस्य गेह
च देह च पद्मा सत्य न मुञ्चति ॥ ११ ॥ निधि-
रेष दस्त्रिणा रोगिणा परमोपधम् । सिद्धि स-
कलकार्याणा गाथेय मस्मृता खे ॥ १२ ॥ इति
श्रीयाज्ञवल्क्यप्रणीतमार्यास्तोत्र सङ्घर्षम् ॥ १०८ ॥

५ सूर्यकवच (याज्ञवल्क्य) ।

श्रीगणेशाय नम । शृणुष्व मुनिशार्दूल सूर्यस्य
कवच शुभम् । गरीरारोग्यद दिव्य सर्वमोभाग्य-
दायकम् ॥ १ ॥ देदीप्यमानमुकृष्ट स्फुरन्मकरकु-
ण्डलम् । ध्यात्वा सहस्रफिरण स्तोत्रमेतदुदीरयेत्
॥ २ ॥ शिरो मे भास्कर पातु लज्जट मे मितल-
ति । नेत्रे दिनमणि पातु ध्रुवणे वामरेश्वर ॥३ ॥
घ्राण घर्मशृणि पातु वदन वेदवाहन । जिह्वा मे
मानद पातु कण्ठ मे सुखान्दित ॥ ४ ॥ स्कन्धो
प्रभाकर पातु वक्ष पातु जनाप्रिय । पातु पादो

द्वादशात्मा सर्वाङ्ग सकलेश्वर ॥ ५ ॥ सूर्यस्त
 त्मक स्तोत्र लिखित्वा भूर्जपत्रके । दधाति
 करे तस्य वग्गा सर्पसिद्धय ॥ ६ ॥ सुखात्
 यो जपेत्सम्यग्योऽधीते स्वस्थमानस । स रोग
 मुक्तो दीर्घायु सुख पुष्टिं च विन्दति ॥ ७ ॥ आ
 दित्यस्य नमस्कारं ये कुर्वन्ति दिने दिने । जन्मा
 तरसहस्रेषु दारिद्र्य नोपजायते ॥ ८ ॥ इति श्री
 याज्ञवल्क्यप्रणीत सूर्यऋचस्तोत्र सपूर्णम् ॥१०९॥

श्रीगङ्गादिनदीस्तोत्राणि ।

१ गङ्गाष्टकम् (शंकराचार्य) ।

योगणेशाय नम । भगवति तव तीरे नीरमा-
शानोऽहं विगतविषयतृष्ण कृष्णमाराधयामि ।
कलकल्लपभङ्गे स्वर्गसोपानमङ्गे तल्लत्तरङ्गे देवि
ङ्गे प्रमीद ॥ १ ॥ भगवति भवलीलामौलिमाले
वाम्भङ्गमण्डपरिमाण प्राणिनो ये स्पृशन्ति । अ-
रुनगरनारीचामग्नाहिणीनां विगतकलिकलङ्का
दमङ्गे लुट्यन्ति ॥२॥ ब्रह्माण्डं खण्डयन्ती ह्यगिरसि

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ज्वलम् । गन्धर्वामरसिद्धकिन्नरखट्वाङ्गस्तनास्फालित स्नानाय प्रतिवासर भवतु मे गाङ्ग जल निर्मलम् ॥ ६ ॥ गाङ्ग वारि मनोहारि मुरारिचरणञ्चुतम् । त्रिपुरारिशिरश्चारि पापहारि पुनातु माम् ॥ ७ ॥ पापापहारि दुरितारि तरङ्गधारि शैलप्रचारि गिरिराजशुहाविदारि । शृङ्गारकारि हरिपादरजोपहारि गाङ्ग पुनातु सतत शुभकारि वारि ॥ ८ ॥ गङ्गाएक पठति य प्रयत प्रभाते वाल्मीकिना विरचित शुभद मनुष्य । प्रशाल्य गात्रकलिकल्मषपङ्कमाशु मोक्ष लभेत्पतति नैव पुनर्भवाब्धौ ॥ ९ ॥ इति श्रीवाल्मीकिना विरचित गङ्गाएक स्तोत्र सपूर्णम् ॥ १११ ॥

३ गङ्गाएकम् (कालिदास) ।

श्रीगणेशाय नम । कृत्यक्षीणि कशेटय कनि कति दीपिदिपाना त्वच वाक्कंला कति पन्नगा कति सुधाधाम्नश्च सण्डा कति । किं च त्व च कनि

1

1

1

1

1

1

1

1

1

11

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

णिक्रम विमुक्तिगणिक्रमद्वाय सभाव्यते ॥ ५ ॥
 विष्णो सद्गतिकारिणी हरजगज्जगद्वीचारिणी
 मायश्चित्तनिवारिणी निजजले मज्जज्जनोत्तरिणी
 श्रेयस्वर्गविहारिणी विजयते गङ्गा मनोहारि
 णी ॥ ६ ॥ वाचाल विक्रल खल श्रितमल का-
 माकुल व्याकुल चाण्डाल तरल निर्पीतगरल दो-
 सापिल चाखिलम् । कुम्भीपाकगत यमन्तरुकरादा
 कृष्य कस्तारस्येन्मातर्जन्हुनरेन्द्रनन्दिनि तव स्वल्पो-
 दम्भिन्दु विना ॥ ७ ॥ श्लेष्मश्लेषणया नलेऽमृत-
 पिले वागाकुले व्याकुले कण्ठे घर्घरघोपनादम-
 लित्ने काये च ममीलति । या ध्यायन्नपि भार-
 भङ्गुस्तरा प्राप्नोति मुक्तिं नर म्नातुश्चेतमि जा-
 ह्वी निवमना समाग्सन्तापहत ॥ ८ ॥ इति श्री-
 मत्कालिदासविगचित गङ्गाष्टकस्तोत्र मपूर्णम् ११२॥

४ गङ्गाष्टकम् (कालिदास) ।

श्रीगणेशाय नमः । नमस्तेऽस्तु गङ्गे त्वदङ्ग

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

जगत्पावने त्वत्प्रसादात्पदे पौरुहूतेऽपि धत्ते-
 ऽवहेलाम् ॥ ७ ॥ त्रिसंध्यानमहेत्तकोटीरनानावि-
 धानेकरत्नाथुविन्वप्रभाभि । स्फुरत्पादपीठे हठेना-
 ष्टमूर्तेर्जटाजूटवासे नता स्म पद ते ॥ ८ ॥ इद य
 पठेदष्टकं जङ्घुपुत्र्यास्त्रिकाल कृत कालिदासेन गम्य-
 म् । समायास्यतीन्द्रादिभिर्गीयमान पदं केशव शै-
 शव नो लभेत्स ॥ ९ ॥ इति श्रीकालिदासकृत
 गङ्गाष्टकस्तोत्र सपूर्णम् ॥ ११३ ॥

५ गङ्गास्तव (कल्किपुराणम्) ।

श्रीगणेशाय नम । सत उवाच । शृणुध्व मुनय
 सर्वे गङ्गास्तवनमुत्तमम् । शोकमोहहर पुसामृषि-
 भि परिकीर्तितम् ॥ १ ॥ ऋषय ऊचु । इय सुर
 तरङ्गिणी भवनवारिधेस्तारिणी स्तुता हरिपदाम्बु-
 जाद्गुपगता जगत्ससद । सुमेरुशिखरामरमिर्यज-
 लामलशालिनी प्रसन्नवदना शुभा भवभयस्य वि-
 द्राविणी ॥ २ ॥ भगीरथरथानुगा सुरकरान्द्रदर्पा-

॥ ७ ॥ स एव कुशली जन प्रणोपतीह भागी-
 र्थी स एव तपसा निधिर्जपति जाह्नवीपा-
 दरात् । स एव पुरुषोत्तम स्मरति सागुमन्दाकिनीं
 स एव विजयी प्रभु मुस्तरद्विणीं सेवते ॥ ८ ॥
 तवामलजलाचित खगसृगालमीनक्षत चलच्छहरी-
 लोलित रचिस्तीरजम्वालिनम् । कदा निजवपुर्मुदा
 मुरनरोगै सस्तुतोऽप्यह त्रिपथगामिनि प्रियम-
 र्त्तीव पश्याम्यहो ॥ ९ ॥ त्वत्तीरे वसतिं तवाम-
 लजलस्नान तव प्रेक्षण त्वन्नामस्मरण तवोदयक-
 थासलापन पावनम् । गङ्गे मे तव सेवनेकनिपु
 णोऽप्यानन्दितश्चादृत स्तुत्वा त्वद्गतपातको भुवि
 कदा शान्तश्चरिष्याम्यहम् ॥ १० ॥ इत्येतदपिभि
 प्रोक्त गङ्गास्तवनमुत्तमम् । स्वर्गं यगस्यमायुष्य
 पठनाच्छ्रवणादपि ॥ ११ ॥ सर्वपापहर पुसां
 बलमायुर्विवर्धनम् । प्रातर्मध्याह्नमायाहे गङ्गा-
 सान्निध्यता भवेत् ॥ १२ ॥ इत्येतद्गार्गवारख्यानं
 शुकदेवान्मया श्रुतम् । पाठित श्रावितं चात्र पुण्य

1000

1000

1000

1000

1000

सकामा ॥ ३ ॥ मधुमधुवनपूगे रत्नपूगेर्नृपूगेर्म-
धुमधुवनपूगेर्देवपूरे सपूगे । पुरहरपत्माङ्गे भासि
मायेव गङ्गे शमयसि पिपनाप देवदेवस्य वन्द्यम् ॥
॥ ४ ॥ चलितशशिकुलभैरुत्तरङ्गैस्तरङ्गैरमितन-
न्दनदीनामङ्गसगौरसगौ । विहरसि जगदण्डे खण्ड-
यन्ती गिरीन्द्रान् रमयसि निजकान्त सागर कान्त-
कान्ते ॥ ५ ॥ तव परमहिमान चित्तवाचाममानं
हरिहरविधेशका नापि गङ्गे विदन्ति । श्रुतिकुलम-
भिधत्ते शङ्कित त गुणान्त गुणगणसुविलापैर्नेति ने-
तीति सत्यम् ॥ ६ ॥ तव नुतिनतिनामान्यप्यर्घ
पावयन्ति ददति पस्मनान्ति दिव्यभोगान् जनानाम् ।
इति पतितशरण्ये त्वा प्रपन्नोऽस्मि मातर्ललिततरङ्गे
चाङ्ग गङ्गे प्रसीद ॥ ७ ॥ शुभतरकृतयोगादिश्व-
नाथप्रमादाद्भवहरवरविद्या प्राप्य काश्या हि गङ्गे ।
भगवति तव तीरे नीरमार निपीय मुदितहृदयकञ्जे
नन्दमूनु भजेऽहम् ॥ ८ ॥ गङ्गाष्टकमिदं कृत्वा
भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणाम् । सत्यज्ञानानन्दतीर्थयतिना

सर्वदा । पुनर्भवाब्धिजन्मज भवाब्धिदुःखवर्मदे त्व
दीयपादपङ्कज० ॥१॥ अलक्षलक्षकिन्नरामरासुरादि-
पूजित सुलक्षनीस्तीरधीरपक्षिलक्षकूजितम् । वरि-
ष्ठाश्रीष्टपिप्पलादिकुर्दमादि-गर्मदे त्वदीयपादपङ्क०
॥ ५ ॥ सनत्कुमारनाचिकेतकश्यपादिपदपदैर्धृत
स्वकीयमानसेषु नारदादिपदपदे । रवीन्दुरन्तिदेव-
देवराजकर्म-गर्मदे त्वदीय० ॥ ६ ॥ अलक्षलक्षल
क्षपापलक्षमारसायुध ततस्तु जीवजन्तुत-तुभुक्ति-
मुक्तिदायकम् । विरधिविष्णुराङ्कस्वकीयवामगर्मदे
त्वदीयपाद० ॥ ७ ॥ अहो मृत स्वन श्रुत महे
शके-गजातटे किरातमूतवाड्येषु पण्डिते शोभे नटे ।
दुरन्तपापतापहारि सर्वजन्तु-गर्मदे त्वदीयपाद० ॥८॥
इदं तु नर्मदाष्टकं त्रिकालमेव ये मदा पठन्ति ते
निस्तर न यान्ति दुर्गतिं कदा । सुलभ्यदेहदुर्लभ
महे-गामगोस्व पुनर्भवा नरा न वै विलोकयन्ति
येस्वम् ॥ ९ ॥ इति श्रीमच्छंकराचार्यविरचित
नर्मदाष्टकस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ११६ ॥

100

भाङ्गताङ्गताशभागिनी । स्वदत्तद्युप्तसप्तसिन्धुभेदिना
 न्तिकोविदा धुनोतु० ॥ ६ ॥ जलच्युताच्युताङ्ग-
 णगल्म्पयालिशालिनी विलोलाधिकाकचान्तचम्प-
 फालिमालिनी । सदावगाहनावतीर्णभर्तृभृत्यनारदा
 धुनो०॥७॥ सदेव नन्दिनन्दकेलिरालिकुञ्जमञ्जुला
 तयोत्यकुलमलिकाकदम्बरेणुमूञ्ज्वला । जलावगा
 हिना नृणा भवाब्धिसिन्धुपारदा धुनो० ॥ ८ ॥
 इति श्रीमच्छङ्कराचार्यविरचित यमुनाष्टक स
 पूर्णम् ॥ ११७ ॥

९ यमुनाष्टकम् (शंकराचार्य) ।

श्रीगणेशाय नम । कृपापारावारा तपनतनया
 तापशमनी सुरारिप्रेयस्या भवभयदवा भक्तिवरदाम् ।
 वियज्जालान्मुक्ता श्रियमपि सुखासे परिदिन सदा
 धीरो नून भजति यमुना नित्यफलदाम् ॥ १ ॥
 मधुवनचारिणि भास्करवाहिनि जाह्नविसगिनि
 सिन्धुमुते मधुरिपुभूपिणि माधवतोपिणि गोकुलभी

जय यमुने जय भीति० ॥ ६ ॥ कखिरमोक्तिरु-
नामिकभूपणवानचमत्कृतचबलके मुखकमलाम-
लमौरभचबलमत्तमधुव्रतलोचनिके । मणिगणकु-
ण्डललोलपरिस्फुटाकृलगण्डयुगामलके जय यमु-
ने जय भीतिनिरा० ॥ ७ ॥ कलखनूपुरहेम-
मयाचितपादसरोरुहसारुणिके धिमिधिमिधिमि-
धिमितालविनोदितमानसमञ्जुलपादगते । तव
पदपङ्कजमाश्रितमानवचित्तसदाखिलतापहरे जय
यमुने० ॥८॥ भवोत्तापाम्भोधो निपतितजनो दुर्गति-
युतो यदि स्तोति प्रात प्रतिदिनमनन्याश्रयतया ।
ह्याहपै काम करुमुमपुञ्जैरविस्ता सदा भोक्ता
भोगान्मरणममये याति हरिताम् ॥ ९ ॥ इति श्रीम-
त्परमहमपरिव्राजज्ञाचार्यश्रीमच्छंकराचार्यविरचितं य-
मुनाष्टकं सपूर्णम् ॥ ११८ ॥

१० सरस्वत्यष्टकम् (पद्मपुराणे) ।

श्रीगणेशाय नमः । शतानीक उवाच । महामते

सायुज्यमुक्तिप्रदो वाद तौ कुल्ल परस्पस्मुभौ
जन्तो प्रयाणोत्सवे । मद्रूपो मनुजोऽयमस्तु हरिणा
प्रोक्त शिवस्तत्क्षणात्तन्मध्याङ्गुलाञ्छनो गरुडग
पीताम्बरो निर्गत ॥ १ ॥ इन्द्राद्यास्त्रिदशः पतन्ति
नियत भोगक्षये ते पुनर्जायन्ते मनुजास्ततोऽपि प-
ञ्च वीर्य पतद्गादय । ये मातर्मणिऋणिके
तव जले मज्जन्ति निष्कल्मषा सायुज्येऽपि किरी
टकौस्तुभधरा नारायणा स्युर्नरा ॥ २ ॥ काशी
धन्यतमा विमुक्तिनगरी सालकृता गङ्गया तत्रेयं
मणिकर्णिका सुखकरी मुक्तिर्हि तत्रिङ्करी । स्व-
लोकस्तुलित सदैव त्रिवुधे काश्या सम ब्रह्मणा
काशी क्षोणितले स्थिता युस्तरा स्वर्गो लघु खे
गत ॥ ३ ॥ गङ्गातीरमनुत्तम हि सकल तत्रापि
काश्युत्तमा तस्या सा मणिकर्णिकोत्तमतमा यत्रे-
श्वरो मुक्तिद । देवानामपि दुर्लभ स्थलमिद पापो
घनाशक्षम पूर्वोपार्जितपुण्यपुञ्जगमक पुण्यैर्जनै
प्राप्यते ॥ ४ ॥ दु खाम्भोनिधिममज तुनिवहास्ते-

मणिकर्णिकास्नपनजे पुण्ये प्रविष्ट भवेत् । स्नात्वा
स्तोत्रमिदं नर पठति चेत्ससारपाथोनिधिं तीर्त्वा
पल्लवत्प्रयाति सदन तेजोमय ब्रह्मण ॥ ९ ॥
इति श्रीमच्छंकराचार्यविरचित मणिकर्णिकाष्टक-
स्तोत्र सपूर्णम् ॥ १२१ ॥

१३ प्रयागाष्टकम् (मत्स्यपु०) ।

श्रीगणेशाय नम । मुनय ऊचु । सुःसुनिदिति-
जेन्द्रे सेव्यते योऽस्ततन्द्रैर्गुरुरद्वरिताना का कथा
मानवानाम् । स भुवि सुकृतकर्तुर्वाञ्छितावाप्ति
हेतुर्जयति विजितयागस्तीर्थराज प्रयाग ॥ १ ॥
श्रुति प्रमाण स्मृतय प्रमाण पुराणमप्यत्र पर
प्रमाणम् । यत्रास्ति गङ्गा यमुना प्रमाण स ती-
र्थराजो जयति प्रयाग ॥ २ ॥ न यत्र योगाच-
रणप्रतीक्षा न यत्र यज्ञेष्टिविशिष्टदीक्षा । न तार-
कज्ञानगुरोरपेक्षा स तीर्थराजो जयति प्रयाग
॥ ३ ॥ चिर निवाम न समक्षिणे यो ह्युदारचित्त
प्रददाति च क्रमात् । य कल्पितार्थाश्च ददाति

१४ काशीपञ्चकम् (शंकराचार्य) ।

श्रीगणेशाय नम । मनोनिवृत्ति परमोपशान्ति
 सा तीर्थवर्या मणिकर्णिका च । ज्ञानप्रवाहा विमला-
 दिगङ्गा सा काशिकाहं निजबोधरूपा ॥ १ ॥ यस्या-
 मिद कल्पितमिन्द्रजालं चराचर भाति मनोविला-
 सम् । सन्नित्सुखैका परमात्मरूपा सा का० ॥ २ ॥
 कोनेषु पञ्चस्वधिराजमाना बुद्धिर्भवानी प्रतिदेहगे-
 हम् । साक्षी शिव सर्वगतोऽन्तरात्मा सा का० ॥ ३ ॥
 कास्या हि काशते काशी कारी सर्वप्रकारिका ।
 सा कारी विदिता येन तेन प्राप्ता हि कारिका
 ॥ ४ ॥ काशीक्षेत्र रशिर त्रिभुवनजननी व्यापिनी
 ज्ञानगङ्गा भक्ति श्रद्धा गयेय निजगुरुचरणध्यान-
 योग प्रयाग । विश्वेरोऽय तुरीय सकलजनमन-
 साक्षिभूतोऽन्तरान्मा देहे सर्व मदीये यदि वसति पु-
 नस्तीर्थमन्यत्किमस्ति ॥ ५ ॥ इति श्रीमच्छंकराचा-
 र्यविरचित काशीपञ्चक सपूर्णम् ॥ १२३ ॥

यथा निद्रया । य साक्षी कुस्ते प्रबोधसमये स्वा
 त्मानमेवाद्वय तस्मै श्रीगुरुमूर्तये मन इदं श्रीदक्षि
 णामूर्तये ॥ १ ॥ बीजस्यान्तस्त्रिङ्गुरो जगदिदं
 प्राङ् निर्विकल्प पुनर्मायाकल्पितदेशकालकलना-
 वैचित्र्यचित्रीकृतम् । मायावीव विजृम्भयत्यापि
 महायोगीव य स्वेच्छया तस्मै श्रीगुरुमूर्तये मन
 इदं श्रीदक्षि० ॥ २ ॥ यस्यैव स्फुरण सदात्मक-
 मसत्कल्पार्थक भासते साक्षात्त्वमसीति वेदवच-
 सा यो बोधयत्याश्रितान् । यत्साक्षात्करणाद्भवेन्न
 पुनरावृत्तिर्भवाम्भोनिधौ तस्मै श्रीगुरुमूर्तये० ॥ ३ ॥
 नानाछिद्रघटोदरस्थितमहादीपप्रभाभास्वर ज्ञान
 यस्य तु चक्षुरादिकरणद्वारा बहि स्पन्दते । जा-
 नामीति तमेव भान्तमनुभात्येतन्ममस्त जगत्तस्मै
 श्रीगुरु० ॥ ४ ॥ देहप्राणमपीन्द्रियाण्यपि चलां
 बुद्धिं च शून्यं विदु स्त्रीपालान्धजडोपमास्त्वहमिति
 भ्रान्ता भृश वादिन । मायाशक्तिविलासकल्पित-
 महान्यामोहसहारिणे तस्मै श्रीगुरु० ॥ ५ ॥ रा
 हुप्रस्तदिवाकरेन्दुमहशीमायाममाच्छादनात्मन्मात्र

1

2

3

4

5

नाना ज्ञानदातास्मात् । त्रिभुवनगुरुमीश दक्षि
णामूर्तिदेव जननमरणदु खञ्छेददक्ष नमामि ॥

॥ ११ ॥ चित्र वदतरोर्मूले वृद्धा गिष्या गुरु
र्युवा । गुरोस्तु मौन व्याख्यानं शिष्या उच्छिन्नस
शया ॥ १२ ॥ ॐ नम प्रणवार्थाय शुद्धज्ञानैक

मूर्तये । निर्मलाय प्रशान्ताय दक्षिणामूर्तये नम

॥ १३ ॥ निधये सर्वविद्याना भिपजे भवरोगिणाम् ।

गुरवे सर्वलोकाना दक्षिणामूर्तये नम ॥ १४ ॥

मौनव्याख्याप्रकटितपस्त्रहस्तत्त्व युवान वर्षिष्ठान्ते-

वसदृषिगणेशवृत ब्रह्मनिष्ठ आचार्येन्द्र कम्कलि

तचिन्मुद्रमानन्दरूप स्वात्माराम मुदितवदन दक्षि

णामूर्तिमीडे ॥ १५ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राज

काचार्यविरचित दक्षिणामूर्तिस्तोत्र सपूर्णम् ॥१२४॥

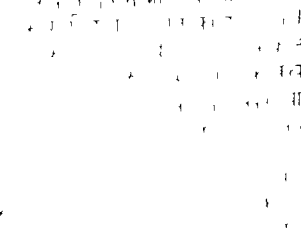
२ निर्वाणदशकम् (शंकराचार्य) ।

श्रीगणेशाय नम । न भूमिर्न तोय न तेजो न

वायुर्न ख नेन्द्रिय वा न तेषा समूह । अनेकान्ति

कृत्वात्सुपुप्त्येकमिद्धस्तदेकोऽवनिष्ठ शिव केव

लोऽहम् ॥ १ ॥ न वर्णा न वर्णाश्रमाचारधर्मा न मे-

अपि व्यापकत्वादितत्त्वात्प्रयोगात् स्वतः सिद्ध-
भावादनन्याश्रयत्वात् । जगत्तुच्छमेतत्सम-
स्तं तदन्यस्तदेकोऽवशि० ॥ ९ ॥ न चैक-
तदन्यद्वितीयं कुत्र स्यान्न चाकेवलत्वं न वा के-
वलत्वात् । न शून्यं न चाशून्यमद्वैतकत्वात्कथं
सर्ववेदान्तसिद्धं ब्रवीमि ॥ १० ॥ इति श्रीमच्छंकर-
ाचार्यविरचितं निर्वाणदशकस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ १२५ ॥

३ निर्वाणपट्टकम् (शंकराचार्यं) ।

श्रीगणेशाय नमः । मनोबुद्धयहंकारचित्तानि नाहं
न च श्रोत्रजिह्वे न च घ्राणनेत्रे । न च व्योम
भूमिर्न तेजो न वायुश्चिदानन्दरूपः शिवोऽहं शिवोऽ-
हम् ॥ १ ॥ न च प्राणसज्ञो न वै पञ्चवायुर्न वा
सप्तधातुर्न वा पञ्चकोशः । न वाक्पाणिपादः न
चोपस्थपायुश्चिदानन्दरूपः शिवो० ॥ २ ॥ न मे
द्वेषरागो न मे लोभमोहो मदो नैव मे नैव मात्सर्य-
भावः । न धर्मो न चार्थो न कामो न मोक्षश्चि

+

10

1

0

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

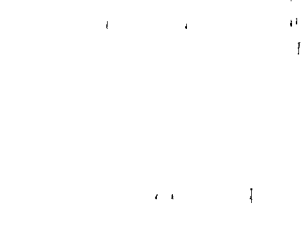
1

1

तज्ज्ञेय यदुपनिपत्सु निश्चितार्थम् । ते धन्या भुवि
परमार्थनिश्चितेहा शेपास्तु भ्रमनिलये परिभ्रमन्ति
॥ १ ॥ आदौ विजित्य विषयान्मदमोहरागद्वेषा-
दिशत्रुगणमाहृतयोगराज्या । ज्ञात्वाऽमृत समनु-
भूय परात्मविद्याकान्तामुखा वत गृहे विचरन्ति
धन्या ॥ २ ॥ त्यक्त्वा गृहे रतिमतो गतिहेतु-
भूतामात्मेच्छयोपनिपदर्थरस पिवन्त । वीतस्पृहा
विषयभोगपदे निरक्ता धन्याश्चरति विजनेषु निर-
क्तमगा ॥ ३ ॥ त्यक्त्वा ममाहमिति बन्धकरे
पदे द्वे मानावमानसदृशा समदर्शिनश्च । कर्ता-
रमन्यमवगम्य तदर्पितानि कुर्वन्ति कर्मपरिपाक-
फलानि धन्या ॥ ४ ॥ त्यक्त्येषणात्रयमवोक्षि-
तमोक्षमार्गा भैक्ष्यामृतेन परिकल्पितदेहयात्रा ।
ज्योति परात्परतर परमात्मसज्ञ धन्या द्विजा
रहसि हृद्यवलोकयन्ति ॥ ५ ॥ नासन्न सन्न सदसन्न
महन्न चाणु न स्त्री पुमान्न च नपुंसकमेकत्रीजम् ।
यैर्ब्रह्म तत्समनुपासितमेकचित्ता धन्या विरेञ्जुरि-

७ विज्ञाननोका (शंकराचार्य) ।

श्रीगणेशाय नम । तपोयज्ञदानादिभि शुद्धबु-
द्धिर्विरक्तो नृपादौ पदे तुच्छगुद्धया । परित्यज ।
सर्वं यदाप्नोति तत्त्व पर ब्रह्म नित्य तदेवाहमास्मि
॥ १ ॥ दयालु गुरु ब्रह्मनिष्ठ प्रशान्त समाराध्य मत्या
विचार्य स्वरूपम् । यदाप्नोति तत्त्व निदिध्यासवि-
द्वान्पर ब्रह्म० ॥२॥ यदानन्दरूप प्रकाशस्वरूपं निर-
स्तप्रपञ्च परिच्छेदशून्यम् । अहब्रह्मवृत्त्येकगम्य
तुरीय पर ब्रह्म० ॥ ३ ॥ यदज्ञानतो भाति विश्व
समस्त विनष्ट च मद्यो यदात्मप्रसोधे । मनोवा-
गतीत विशुद्ध विमुक्त पर ब्रह्म० ॥ ४ ॥ निषेधे
कृते नेति नेतीति वाक्ये समाधिस्थिताना यदा-
भाति पूर्णम् । अग्रस्थात्रयातीतमेक तुरीय पर
ब्रह्म० ॥ ५ ॥ यदानन्दलेशै समानन्दि विश्व यदा
भाति सत्त्वे तदा भाति सर्वम् । यदालोचने रूप-
मन्यन्समस्त पर ब्र० ॥ ६ ॥ अनन्त विभु सर्व-
योर्नि निरीह गिव संगहीन यदोकारगम्यम् ।

नीति ॥ २ ॥ का ते कान्ता कस्ते पुत्र ससारोऽय
 मतीव विचित्र । कस्य त क कुत आयातस्तत्त्व
 चिन्तय यदिद भ्रान्त ॥ ३ ॥ मा कुरु जनधनयोवनगर्व
 हरति निमेषात्काल सर्वम् । मायामयमिदमखिल
 हित्वा ब्रह्मपद त्व प्रविश विदित्वा ॥ ४ ॥ काम क्रोध
 मोह लोभ त्यक्त्वात्मान भावय कोऽहम् । आत्मज्ञा
 नविहीना मृदास्ते पच्यन्ते नरकनिगूडा ॥ ५ ॥ सुर-
 मन्दिरतरुमूलनिवास राग्या भूतलमजिन वाम ।
 सर्वपश्चिद्भोगत्याग कस्य मुख न करोति विराग
 ॥ ६ ॥ जत्रो मित्रे पुत्रे बन्धो मा कुरु यत्न
 विग्रहमधो । भव समचित्त सर्वत्र त्व वाञ्छस्य
 चिराद्यादि विष्णुत्वम् ॥ ७ ॥ त्वयि मयि चान्य
 त्रेको विष्णुर्व्यर्थं कुर्यामि सर्वसहिष्णु । सर्वस्मि
 न्नापि पश्यात्मान सर्वत्रोत्तज भेदाज्ञानम् ॥ ८ ॥
 प्राणायाम नित्याहार नित्यानित्यविवेकविचारम् ।
 जाप्यसमेतसमाधिविधान कुर्व्वधान महद्वधानम्
 ॥ ९ ॥ नलिनीदलगतसलिल तरल तद्रज्जीवितम्

1

2

3

4

5

6

चपदम्) अग्रे वह्नि पृष्ठे भानू रात्रौ चिद्भुक्तसमर्पित-
जानु । कस्तलभिक्षा तरुलवासस्तदपि न मुञ्च-
त्याशाप्राश । भज गो० ॥ २ ॥ यावद्विक्तोपार्ज-
नसक्तस्तावन्निजपरिवारो रक्त । पश्चाद्धावति
जर्जरदेहे वार्ता पृच्छति कोऽपि न गेहे । भज
गोविन्द भ० ॥ ३ ॥ जटिली मुण्डी छञ्चितकेश
कापायाम्बस्वहुकृतवेप । पश्यन्नपि च न पश्यति
मूढ उदरनिमित्त बहुकृतवेप । भज गोविं० ॥ ४ ॥
भगवद्गीता किञ्चिदधीता गङ्गाजललवकणिका
पीता । सकृदपि यस्य मुगारिसमर्चा तस्य यम-
र्कं कुस्ते चर्चाम् । भज गोविन्द भ० ॥ ५ ॥ अङ्ग
गलित पलित मुण्ड दशनविहीन जात तुण्डम् ।
वृद्धो याति गृहीत्वा दण्ड नदपि न मुञ्चत्यानापिण्डम् ।
भज गो० ॥ ६ ॥ शालस्तावत्कीडामक्तम्लरुणस्ता
वत्तरुणीरक्त । वृद्धस्तावच्चिन्तामम पारे ब्रह्मणि
कोऽपि न लग्न । भज० ॥ ७ ॥ पुनरपि जनन पुन
रपि मरण पुनरपि जननीजठरे शयनम् । इह संसारे

भज गोविन्द भज० ॥ १४ ॥ सुखत क्रियते
 रामाभोग पश्चाद्धन्त शरीरे रोग । यद्यपि लंके
 गरुणारण तदपि न मुञ्चति पापाचरणम् । भज
 गोविन्द भज० ॥ १५ ॥ रथ्याकर्षटविरचितकन्या
 पुण्यापुण्यविवर्जितपन्था । नाहं न त्वं नार्य
 लोकस्तदपि विमथं क्रियते शोकः । भज गोविन्दं
 भज० ॥ १६ ॥ कृस्ते गङ्गासागरगमन व्रतपरिपा-
 ल्नमथवा दानम् । ज्ञानविहीने सर्वमनेन मुक्तिर्न
 भवति जन्मशतेन । भज गोविन्द भज० ॥ १७ ॥
 इति श्रीमच्छङ्कराचार्यविरचित चर्षटपञ्जरिवास्तोत्रं
 संपूर्णम् ॥ १६२ ॥

१० हस्तामलकस्तोत्रम् (शंकरा०) ।

श्रीगणेशाय नमः । कस्त्व शि ते कस्य कृतोऽमि
 गन्ता विं नाम ते त्वं कृन् आगतोऽमि । एतन्मयो
 क्त वद चार्भर त्वं मत्प्रीतये प्रीतिविरर्धनोऽमि ॥१॥
 हस्तामलक उवाच । नाहं मनुष्यो न च देवयक्षो न

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

म्बवत् ॥ १६ ॥ देहेन्द्रियमनोबुद्धिप्रकृतिभ्यो विल-
 क्षणम् । तद्भूतिसाक्षिण विद्यादात्मान राजव-
 त्सदा ॥ १७ ॥ व्यापृतेष्विन्द्रियेष्वात्मा व्यापारी
 चाविवेकिनाम् । दृश्यतेऽध्वेषु धावत्सु धावन्निव
 यथा शरी ॥ १८ ॥ आत्मचेतन्यमाश्रित्य
 देहेन्द्रियमनोधिय । स्वकीयार्थेषु वर्तन्ते सूर्या
 लोक यथा जना ॥ १९ ॥ देहेन्द्रिय-
 गुणान्कर्माण्यमले सच्चिदात्मनि । अच्यस्यन्त्यवि-
 वेकेन गगने नीलतादिवत् ॥ २० ॥ अज्ञानान्मा
 नसोपाधे कर्तृत्वादीनि चात्मनि । कल्पन्तेऽम्बुगते
 चन्द्रे चलनादि यथाम्भस ॥ २१ ॥ रागेच्छासुख-
 दुखादि बुद्धौ सत्या प्रवर्तते । सुषुप्तो नास्ति
 तन्नारो तस्माद्बुद्धेस्तु नात्मन ॥ २२ ॥ प्रकारोऽ
 र्कस्य तोयस्य गैत्यममेर्यथोष्णता । स्वभाव सच्चि-
 दान तनित्यनिर्मलत्वात्मन ॥ २३ ॥ आत्मन स
 च्चिदराश्च बुद्धेर्वृत्तिरिति द्वयम् । सयोज्य चाविवे-
 केन जानामीति प्रवर्तते ॥ २४ ॥ आत्मनो विक्रि-

निर्विकारो निराकारो नित्यमुक्तोऽस्मि निर्मलः
 ॥ ३३ ॥ अहमाकाशवत्सर्वमहिरन्तर्गतोऽच्युत ।
 सदा सर्वसम शुद्धो नि सगो निर्मलोऽचलः
 ॥ ३४ ॥ नित्यशुद्धविमुक्तैकमखण्डानन्दमद्रयम् ।
 सत्य ज्ञानमनन्त यत्पर ब्रह्माहमेव तत् ॥ ३५ ॥
 एव निरन्तराभ्यस्ता ब्रह्मिवास्मीति वासना । हर-
 त्यविद्याविक्षेपान् रोगानिव रसायनम् ॥ ३६ ॥
 विविक्तदेश आसीनो विरागो विजितेन्द्रिय । भाव-
 येदेकमात्मानं तमनन्तमनन्यधी ॥ ३७ ॥ आत्म-
 न्येवाखिल दृश्य प्रविलाप्य धिया सुधी ।
 भावयेदेकमात्मान निर्मलाकाशवत्सदा ॥ ३८ ॥
 रूपवर्णादिकं सर्वं विहाय परमार्थवित् । परिपूर्णं
 चिदानन्दस्वरूपेणावतिष्ठते ॥ ३९ ॥ ज्ञातृज्ञानज्ञे
 यभेद परात्मनि न विद्यते । चिदानन्दैकरूपत्वा-
 द्दीप्यते स्वयमेव हि ॥ ४० ॥ एवमात्मारणो ध्यान-
 मन्थने सतत कृते । उदिनावगतिर्ज्वाला सर्वाज्ञा-
 नेन्धन दहेत् ॥ ४१ ॥ अरुणेनेव बोधेन पूर्वस-

सुखासक्तिं हित्वाऽऽत्मसुखनिर्वृतं । घटस्थदीपवत्
 स्वच्छं स्वान्तेषु प्रकाशते ॥ ५१ ॥ उपाधिविलया-
 द्विष्णो निर्विशेष विशेषन्मुनि । जले जल विय-
 टयोन्नि तेजस्तेजसि वा यथा ॥ ५२ ॥ यत्प्रभान्ना
 परो लाभो यत्सुखान्नापर सुखम् । यज्ज्ञानान्नापर
 ज्ञान तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥ ५३ ॥ यद्दृष्टा न पर दृश्य
 यद्भूत्वा न पुनर्भव । यज्ज्ञात्वा न पर ज्ञेय तद्ब्र-
 ह्मेत्यवधारयेत् ॥ ५४ ॥ तिर्यगूर्ध्वमध पूर्णं सच्चि-
 दानन्दमव्ययम् । अनन्त नित्यमेक यत्तद्ब्रह्मे
 त्यवधारयेत् ॥ ५५ ॥ अतद्ब्रह्मागृतिरूपेण वेदान्तै-
 र्लक्ष्यतेऽव्ययम् । अखण्डानन्दमेक यत्तद्ब्रह्मेत्यवधार-
 येत् ॥ ५६ ॥ अखण्डानन्दरूपस्य तस्यानन्दलवाश्रित ।
 ब्रह्माद्यास्तास्तम्येन भवन्त्यानन्दिनोऽखिला ॥ ५७ ॥
 तद्युक्तमखिल वस्तु व्यग्रहारस्तदन्वित । तस्मा-
 त्सर्वगत ब्रह्म क्षीरे सर्पिर्खाखिले ॥ ५८ ॥ अन-
 ष्वस्थूलमहस्वमदीर्घमजमव्ययम् । अरूपगुणव-
 र्णारम्य तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥ ५९ ॥ यद्भासा भास-

इति श्रीमत्परमहंसपरिज्वाजकाचार्यश्रीमच्छंकरा-
चार्यकृत आत्मबोध समाप्त ॥ १३५ ॥

१३ साधनपञ्चकप्रारम्भ (शंकरा०) ।

श्रीसणेभ्य नम । वेदो नित्यमधीयता तद्बुद्धित
कर्म स्वनुष्ठीता तेनेशस्य विधीयतामपचिति
काम्ये मतिस्त्यज्यताम् । पापौघ परिधू
यता भवसुखे दोषोऽनुसन्धीयतामात्मेच्छा व्यवसी
यता निजगृहात्तूर्णं विनिर्गम्यताम् ॥ १ ॥ सग
सत्सु विधीयता भगवतो भक्तिर्दृढा धीयता सा
न्त्यादि परिचीयता दृढतर कर्माशु सत्यज्यताम् ।
सद्विद्वानुपसर्पता प्रतिदिन तत्पादुके सेव्यतां
ब्रह्मैकाक्षरमर्थ्यता श्रुतिशिरोवाक्य समाकर्ण्यताम्
॥२॥ वाक्यार्थश्च विचार्यता श्रुतिरिषि पक्ष समा-
श्रीयता दुस्तर्कात्सुविरम्यता श्रुतिमनस्कर्षोऽनु
सधीयताम् । ब्रह्मैवास्मि विभाव्यतामहरहर्गर्व
परित्यज्यता देहेऽहमतिरुज्झता बुधजनैर्वाद परि-

न्मुक्तिदायकम् । काशीक्षेत्रं प्रति सह गौर्या मार्गे
 च्चु शकम् ॥ १ ॥ अन्त्यवेपथर दृष्ट्वा गच्छ ग-
 च्छेति चाब्रवीत् । राकर सोऽपि चाण्डालस्त पुन
 ग्राह शंकरम् ॥ २ ॥ अन्नमयादन्नमयमथवा चैत
 न्यमेव चैतन्यात् । द्विजवर दूरीकर्तुं वाञ्छसि किं
 ब्रूहि गच्छ गच्छेति ॥ ३ ॥ किं गङ्गाम्बुनि
 निम्बितेऽम्बरमणौ चण्डालवादीपय पूरे चान्तरमस्ति
 काञ्चनघटीमृत्कुम्भयोर्वाम्बरे । प्रत्यग्वस्तुनि निस्त-
 रङ्गसहजानन्दावबोधाम्बुधौ विप्रोऽय श्वपचोऽयामे-
 त्यपि महान कोऽय विभेदध्रम ॥४॥ जाग्रत्स्वप्नसुपु-
 त्तिसु स्फुटतरा या सपिदुञ्जृम्भते या ब्रह्मादिपि-
 पीलिकान्ततनुषु प्रोक्ता जगत्साक्षिणी । सैवाह न
 च दृश्यवस्त्विति दृढप्रज्ञापि यस्यास्ति चेच्चाण्डा
 लोऽस्तु स तु द्विजोऽस्तु गुरुस्तियेषा मर्नापा मम
 ॥ ५ ॥ ब्रह्मैवाहमिदं जगत् सकलं चिन्मात्रवि-
 स्तारितं सर्वं चैतदविद्यया त्रिगुणयाशेष मया
 कल्पितम् । इत्थं यस्य दृढा मति सुवचने नित्ये

100

100

100

100

100

100

100

100

शक्तिं विश्वेश्वरं विदितविश्वमनन्तमूर्तिम् । निर्मु-
 क्तबन्धनमपारसुखाम्बुराशिं श्रीवल्लभं विमलबोध-
 घनं नमामि ॥ १ ॥ यस्य प्रसादादहमेव विष्णु-
 र्भय्येव सर्वं परिकल्पितं च । इत्थं विजानामि
 सदात्मरूपं तस्याद्विपद्मं प्रणतोऽस्मि नित्यम्
 ॥ २ ॥ तापत्रयार्कसतप्तं कश्चिद्बुद्धिममानसः ।
 शमादिमाधनैर्युक्तं सहुरु परिपृच्छति ॥ ३ ॥
 अनायासेन येनास्मान्मुच्येयं भवबन्धनात् ।
 तन्मे साक्षिष्य भगवन्कैवल्यं कृपया वद ॥ ४ ॥
 साध्वी ते वचनव्यक्तिं प्रतिभाति वदामि
 ते । इदं तदिति विस्पष्टं सावधानमना शृणु
 ॥ ५ ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्योत्थं यज्जीवपरमात्मनो ।
 तादात्म्यविषयं ज्ञानं तदिदं मुक्तिमाधनम् ॥ ६ ॥
 को जीवः कः परश्चात्मा तादात्म्यं वा कथं तयोः ।
 तत्त्वमस्यादिवाक्यं या कथं तत्प्रतिपादयेत् ॥ ७ ॥
 अत्र ब्रूमः समाधानं कोऽन्यो जीवस्त्वमेव हि ।
 यस्त्वं पृच्छसि मां कोऽहं ब्रह्मैवामि न स गय ॥ ८ ॥

1

2

न्द्रियादयो भावा हीनादिव्यापृतिक्षमा । यस्य सन्नि
धिमात्रेण सोऽहमित्यवधारय ॥ १८ ॥ अनापन्नविकार
मन्नयस्मान्तवदेव य । बुद्धचार्दीश्वालयेत्प्रत्यक् सोऽ
हमित्यवधारय ॥ १९ ॥ अजडात्मवदाभान्ति यत्सा
न्निध्याज्जडा अपि । देहेन्द्रियमन प्राणा सोऽहमि
मित्यवधारय ॥ २० ॥ अगमन्मे मनोऽन्यत्र साप्रत
च स्थिरकृत्म् । एव यो वेत्ति धीगृत्ति सोऽहमि
त्यवधारय ॥ २१ ॥ स्वप्नजागरिते मुक्ति भावा
भावो धिया तथा । यो वेत्त्यपिक्रिय साक्षात्सोऽ
हमित्यवधारय ॥ २२ ॥ घटावभासको दीपो घटा
दन्यो यथेयते । देहावभासको देही तथाह बोध
विग्रह ॥ २३ ॥ पुत्रवित्तादयो भागा यस्य
गेपतया प्रिया । द्रष्टा सर्वप्रियतम सोऽहमित्यव
धारय ॥ २४ ॥ परप्रेमास्पदतया मा न भूवमहं
सदा । भूयासमिति यो द्रष्टा सोऽहमित्यवधारय
॥ २५ ॥ य साक्षिलक्षणो बोधस्त्वपदार्थ स उच्य
ते । साक्षित्वमपि बोद्धृत्वमविकारितयाऽऽत्मन

- ॥ ३५ ॥ कर्मणा फलदातृत्व यस्यैव श्रूयते श्रुतौ ।
जीवाना हेतुकर्तृत्व तद्ब्रह्मेत्यवधारय ॥
- ॥ ३६ ॥ तत्त्वपदार्थो निर्णीतो वाक्यार्थश्चिन्त्य
तेऽधुना । तादात्म्यमत्र वाक्यार्थस्तयोरेव पदार्थयो
॥ ३७ ॥ ससर्गो वा विशिष्टो वा वाक्यार्थो
नात्र समत । अखण्डैकरसत्वेन वाक्यार्थो विदुषा
मत ॥ ३८ ॥ प्रत्यग्बोधो य आभाति सोऽद्वया-
नन्दलक्षण । अद्वयानन्दरूपश्च प्रत्यग्बोधैकलक्षण-
॥ ३९ ॥ इत्यमन्योन्यतादात्म्यप्रतिपत्तिर्यदा भवेत् ।
अब्रह्मत्व त्वमर्थस्य व्यावर्तेत तदैव हि ॥ ४० ॥
तदर्थस्य च पारोक्ष्य यद्येव किं तत शृणु । पूर्णा-
नन्दैकरूपेण प्रत्यग्बोधोऽवतिष्ठते ॥ ४१ ॥ तत्त्व-
मस्यादिवाक्य च तादात्म्यप्रतिपादने । लक्ष्यो
तत्त्वपदार्थो द्वावुपादाय प्रवर्तते ॥ ४२ ॥ हित्वा
द्वौ गब्रह्मो वान्यौ वाक्य वाक्यार्थगोधने । यथा
प्रवर्ततेऽस्माभिस्तथा व्याख्यातमादरात् ॥ ४३ ॥
आलम्बनतया भानि योऽस्मत्प्रत्ययशब्दयो । अन्त

|

|

परम पदम् । पुनरावृत्तिरहितं कैवल्य प्रतिपद्यते
 ॥ ५३ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्री-
 मच्छंकराचार्यविरचिता वाक्यवृत्ति समाप्ता ॥१३८॥

१६ परापूजास्तोत्रम् (शक०) ।

श्रीगणेशाय नम । पूर्णस्यागाहनं कुत्र सर्वाभा-
 रस्य चासनम् । स्वच्छस्य पाद्यमर्घ्यं च शुद्ध-
 स्याचमनं कृतं ॥ १ ॥ निर्मलस्य कृतं स्नानं वस्त्र-
 विश्चोदरस्य च । निरालम्बस्योपवीतं पुण्यं निर्मा-
 सनस्य च ॥ १ ॥ निर्लेपस्य कुतो गन्धो रम्यस्या-
 भरणं कृतं । नित्यतृप्तस्य नैवेद्यस्ताम्बूलं च कुतो
 विभो ॥ ३ ॥ प्रदक्षिणा ह्यनन्तस्य हृदयस्य कुतो
 नति । वेदवाक्यैरवेद्यस्य कृतं स्तोत्रं विधीयते
 ॥ ४ ॥ स्वयं प्रकारमानस्य कुतो नीराजनं विभो ।
 अन्तर्बहिश्च पूर्णस्य कथमुद्रासनं भवेत् ॥ ५ ॥
 एवमेव परापूजा सर्वावस्थासु सर्वदा । एकबुद्ध्या तु
 देवेशे विधेया ब्रह्मवित्तमै ॥ ६ ॥ इति परापूजा
 समाप्ता ॥ १३९ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

सुखानन्द

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

श्रीदे० ॥ ६ ॥ त्रैलोक्यराज्यमथवा कमलासनस्य
 विष्णो शिवस्य विभवं च तृणाय मत्वा । कौपी-
 नमप्यधिकमित्यहह प्रशेते श्रीदे० ॥ ७ ॥ आत्मा-
 नुमन्धिगलिनाखिलवासनो यो विस्मृत्य विश्व-
 मखिल सशरीरमेतत् । खादन् हसन् भ्रमणमा-
 कलयन् शेते श्रीदे० ॥ ८ ॥ बाहूपधानविनिप-
 ण्णशिरा गिलाया मञ्चे तटे द्युसरितो रविचन्द्रदीपे ।
 आलिङ्गितस्वधिपणावनितस्तु शेते श्रीदे० ॥ ९ ॥
 चिन्मुद्रयाल्पकरमूचितचित्तवृत्ति स्थित्या स्वया
 प्रकटयन्नधिकारिखर्ग । ब्राह्मीं स्थितिं बहुलपुण्य-
 चयेन शेते श्रीदे० ॥ १० ॥ द्रोणावले स्वकृतपु-
 ण्यमयेन केन भाग्योदयेन गुरुणा निजबोधदाने ।
 सदत्तचिन्मयसुखावचनीयनिद्र कृष्णो मुनि
 स्वपिति देगिकदृष्टिदृष्ट ॥ ११ ॥ इदं हि जनुष
 फल जननमृत्युविच्छेदकृत् स्वकीयसुखचिद्धने
 यदिह लब्धविश्रान्तिता । ततोऽपि च महत्फल यद-
 धिकारिखर्गे निजा दधात्यतुलसविद तत इदं श्रो-

17 1/2

17 1/2

17

17

17

17

17

4

4 1

4 2 4

1

न्द्रो ह्यरुणाम्बुराशिर्नानास्वरूपैश्चरतीह लोके ॥६॥
 किञ्च किञ्चित्कृस्ते मनस्वी क्वचिन्न किञ्चित्
 स्ते प्रमत्त । बालो यथा क्रीडति सर्वलोके तथैव
 क्रीडति पामरेषु ॥ ७ ॥ स लभ्यते केनचिदेव
 सा विज्ञायते केनचिदेव पुमा । प्रस्तूयते केनचि-
 व पुसा शृणोति वा य स नर स धन्य ॥ ८ ॥
 ते श्रीकृष्णानन्दसरस्वतीविरचित युक्तत्वविवे
 नस्तोत्र सपूर्णम् ॥ १४५ ॥

२३ निगमसारस्तोत्रम् (कृष्णा०) ।

ॐ ॥ शब्द स्पर्श च रूप रसमध सकल गन्धम-
 द्भयेन त्व जानीषे स शम्भुन्निपुरमुखन्वान्
 यति स्वप्रदीप्त्या । एकोप्यानन्तमागन्निजपरमम
 माययेशोत्थया य स्वातन्त्र्यान्नो जहाति स्वक
 गिवत्ता सत्वमेवर्क्षुगीत ॥ १ ॥ अत्र प्राणो
 तो धीरहमिति च वपु पञ्चकाणुप्रविष्ट माली
 चेतसुखान्धि मकलनरनरीधीगुहासु प्रदीप

2

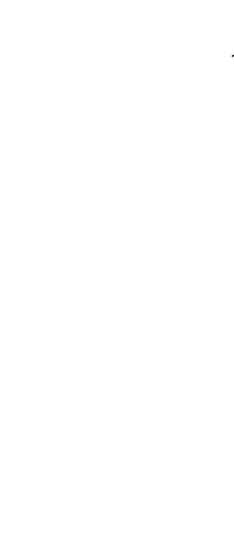
1

1

1

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

201

अथ भवानीभुजंगस्तोत्रम् ।

॥ श्रीभवान्ये नमः । पडाधारपङ्केरुहान्तर्विराजत्सु-
 श्रान्तरालेतितेजोलसन्तीम् । सुधामण्डल द्रावयन्ती
 पिवन्ती सुधामूर्तिमीडेऽहमानन्दरूपाम् ॥ १ ॥
 ज्वलत्कोटिवालार्कभासारुणाङ्गी सुलावण्यमृद्गाशो-
 भाभिरामाम् । महापद्मकिञ्जल्कमध्ये विराजन्ति
 कोणोल्लसन्तीं भजे श्रीभवानीम् ॥ २ ॥ कण्ठकि-
 ङ्किणीनूपुरोद्गासिरत्नप्रभालीढलाक्षार्द्रपादारविन्दाम् ।
 अजेशाञ्जुनाद्यै सुरैः सेव्यमाना महादेवि
 मन्मूर्ध्नि ते भावयामि ॥ ३ ॥ सुशोणाम्बरावद्ध-
 नीवीविराजन्महारत्नकाञ्चीकलाप नितम्बम् । स्फुर-
 द्दक्षिणावर्तनाभिं च तिस्रो वली रम्यते रोमराज-
 भजेहम् ॥ ४ ॥ लसद्दत्तमुत्तुङ्गमाणिक्यकुम्भोपम-
 श्रीस्तनद्वन्द्वमम्बाम्बुजाक्षीम् । भजे पूर्णदुग्धाभिषम-
 त्तवेद महाहारदीप्त सदाप्रस्तुतास्यम् ॥ ५ ॥ शिरीष-
 प्रमूनोल्लसद्गाहुदण्डैर्ज्वलद्गाणकोदण्डपाशाङ्कुशैश्च ।

